

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΡΟΕΞΕΚΑΚΗΜΕΝΩΝ
ΕΙΣ ΔΕΞΙΩΣΙΝ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΡΟΒΑΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Τετάρτη, 28^η Αυγούστου, 1957

✓ I. Υπουργικόν Συμβούλιον

✓ Κων/νος Καραμανλής καὶ Κα	- Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως	(ἄτομα 2)
✓ Κων/νος Ροδόπουλος καὶ Κα	- Πρόεδρος Βουλῆς	(" 2)
✓ Δημήτριος Χέλμης	- Υπουργὸς Συντονισμοῦ	(" 1)
✓ Ἀριστείδης Πρωτοπαπαδάκης καὶ Κα	- Ὑ. Ἐθν. Ἀμύνης	(" 2)
✓ Ε. Ἀβέρωφ καὶ Κα	- Υπουργὸς Δικαιοσύνης	(" 2)
✓ Κ. Παπακωνσταντίνου	- Υπουργὸς Δικαιοσύνης	(" 1)
✓ Δημήτριος Μανῆς καὶ Κα	- Υπουργὸς Ἑσωτερικῶν	(" 2)
✓ Α. Γεροκωστόπουλος καὶ Κα	- Υπουργὸς τῆς Παιδείας	(" 2)
✓ Χ. Θηβαῖος καὶ Κα	- Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν	(" 2)
✓ Π. Παπαληγοῦρας καὶ Κα	- Υπουργὸς Ἐμπορίου	(" 2)
✓ Γ. Ράλλης καὶ Κα	- Υπουργὸς Δημ. Ἔργων	(" 2)
✓ Σπ. Θεοδόκης καὶ Κα	- Υπουργὸς Γεωργίας	(" 2)
✓ Δίνα Τσαλδάρη	- Υπουργὸς Προνοίας	(" 1)
✓ Σ. Χρυσίδης καὶ Κα	- Υπουργὸς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας	(" 2)
✓ Α. Μπουρνιώτς καὶ Κα	- Υπουργὸς Ἐργασίας	(" 2)
✓ Γρ. Κασσιμάτης καὶ Κα	- Υπουργὸς ἄνευ Χαρτοφυλακίου	(" 2)
✓ Περ. Σκέφερης καὶ Κα	- Ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν	(" 2)
✓ Δ. Δαβάκης καὶ Κα	- Ὑφυπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης	(" 2)
✓ Ν. Ἀθανασίου καὶ Κα	- Ὑφυπουργὸς Ἑσωτερικῶν	(" 2)
✓ Ν. Μάρτης καὶ Κα	- Ὑφυπουργὸς Ἐμπορίου	(" 2)
✓ Δ. Ἀλιμπράντης καὶ Κα	- Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν	(" 2)
✓ Χρ. Καρακιπέρης καὶ Κα	- Ὑφυπουργὸς Συγκ. καὶ Δημ. Ἔργων	(" 2)
✓ Τρ. Τριανταφυλλάκος καὶ Κα	- " Οἰκισμοῦ	(" 2)

✓ 2. Ἀρχηγοὶ Κομμάτων

✓ Γ. Παπανδρέου	- Ἀρχηγὸς Φιλελευθέρων	(" 1)
✓ Σοφ. Βενιζέλος καὶ Κα	- Ἀρχηγὸς Φιλελευθέρων	(" 2)
✓ Γ. Καρτάλης καὶ Κα	- Ἀρχηγὸς ΔΚΕΑ	(" 2)
✓ Σ. Παπαγιάννης καὶ Κα	- Ἀρχηγὸς ΕΠΕΚ	(" 2)
✓ Κων. Τσαλδάρης καὶ Κα	- Ἀρχηγὸς Λαϊκοῦ Κόμματος	(" 2)
✓ Παν. Κανελλόπουλος καὶ Κα	- Τέως Πρωθυπουργὸς	(" 2)

✓ 3. Ηγεσία Ένδρων Δυνάμεων

Κ.Δόβας καί Κα - 'Αρχηγός Γ.Ε.Ε.Θ.Α. (Άτομα 2)
 Π.Νικολόπουλος καί Κα - 'Αρχηγός ΓΕΣ (" 2)
 Π.Αάππας καί Κα - 'Αρχηγός ΓΕΝ (" 2)
 Κ.Μαργαρίτης καί Κα - 'Αρχηγός ΓΕΑ (" 2)
 Δ.Ζέππος καί Κα - 'Υποναύαρχος 'Υπαρχηγός Γ.Ε.Ε.Θ.Α. (" 2)
 Ι.Πολιτάκος καί Κα - 'Υποστράτηγος. Αρχ.Γ.Μ.Ε.Θ. (" 2)
 Κ.Εξαρχάκος καί Κα - 'Υποπτεράρχος 'Αρχηγός Β' Μ.Ε.Θ. (" 2)
 2x Κ.Γερανόπουλος καί Κα - Ταξίαρχος 'Αρχηγός Α' Ελ.Δ.ΓΕΑ (" 2)
 Ι.Γεωργιάδης - Συνταγματάρχης Δ/ντής Α/5 ΓΕΣ (" 1)
 Κ.Δανεζάκος καί Κα - Πλοίαρχος Α' Ελ.Δ.ΓΕΝ (" 2)
 Β.Χατζηπαντωνίου καί Κα - Δ/ντής Υ.Ε.Κ. - Γ.Ε.Ε.Θ.Α. (" 2)
 Κ.Λουκόπουλος καί Κα - 'Αντισμήναρχος Δ/τής Α/2 ΓΕΝ (" 2)
 Μάρτιος 'Αγγελος - 'Αντισμήναρχος Δ/τής Γρ.Τύπου ΓΕΑ (" 2)
 4. Εθναρχία *Κων/νη Τσακω καί Κα - Νηαρχος* (" 2)

✓ 4. Εθναρχία
 'Αρχιεπίσκοπος Μακάριος Σόλωνος Ι3 (" 1)
 Μητροπολίτης Κυρηναίας κ.Κυπριανός Σόλωνος Ι3 (" 1)
 Αϊδес. Πακασταύρος 'Αγαθαγγέλου " " (" 1)
 Πολύκαρπος 'Ιωαννίδης " " (" 1)
 16 Ζ.Ρωσσίδης καί Κα Γ. 'Αναστασίου 8 Ψυχ.Ι,στ (" 2)
 Γ.Ρωσσίδης καί Κα Β.Γεωργίου Β 30 (" 2)
 Σ.Λοϊζίδης καί Κα 'Ομήρου ΙΙ (" 2)
 Ν.Κρανιδιώτης καί Κα Σόλωνος Ι3 (" 2)
 Β.Μαρκίδης καί Κα " " (" 2)
 Ν.Δανιήτης Σκουφά 32 (" 2)

✓ 5. Εκπρόσωποι 'Υπουργείου 'Εξωτερικών

✓ Ν.Χατζηβασιλείου - Πληρεξούσιος 'Υπουργός Β' Τάξεως (" 2)
 ✓ Δ.Μπίτσιος καί Κα - Σύμβουλος Πρεσβείας (" 2)
 7 Δ. 'Ηρακλείδης καί Κα - Γραμμ. Πρεσβείας (" 2)
 — ✓ Ν.Καμπαλούρης - Σύμβ. Πρεσβείας *αποστρέφει* (" 1)
 — ✓ Αγγ.Βλάχος " " *αποστρέφει* (" 1)

6. Γενική Διεύθυνσις Τύπου

Ι. Μπέττος καί Κα	(Άτομα 2)
Γ. Καβουνίδης	(" 1)
Δ. Γενοβέλης καί Κα	(" 2)
Σ. Σακελλαρίδης καί Κα	(" 2)
Ν. Μοσχονῆς καί Κα	(" 2)
Θ. Βαϊδής καί Κα	(" 2)
Ε. Ἀγγελάκης καί Κα	(" 2)
Α. Κονιωτσούλης καί Κα	(" 2)

7. Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικά Ἰδρύματα καί Καθηγηταί Πανεπιστημίου

Κ. Χωρέμης καί Κα	Πρύτ. Πανεπιστημίου - Μπουμπουλίνης 26	(" 2)
Δ. Πέκας καί Κα	" Πολυτεχνείου - Ἀγαθοπούλεως 49	(" 2)
Ν. Στασινοπούλου-Κα	" Παντείου - Ταυγέτου 7 - Ψυχικ.	(" 2)
Ε. Ἀνδρεάδης καί Κα	" Ἀνωτ. Ἐμπορικῆς - Β. Γεωργίου Β. II	(" 2)
Π. Πουλίτσας καί Κα	- Πρόεδρος Ἀκαδημ. - Μαλανδση 8 Ψυχ.	(" 2)
Σ. Καλογερόπουλος καί Κα	- Καθηγητῆς Διεθν. Δικ. Πιττακοῦ 8	(" 2)
Ι. Θεοδωρακόπουλος καί Κα	- Καθ. Φιλοσοφίας - Σκουφᾶ 19	(" 2)
Δ. Ζακυνθινός καί Κα	- Καθ. Ἱστορίας - Ἀσκηπτιοῦ 6	(" 2)
Η. Ἐρίσπης καί Κα	- Ὑφ. Διεθν. Δικαίου Α. Σούτσου 22	(" 2)
Μ. Χαλιγᾶς καί Κα	- Δ/τῆς Πινακοθήκης	(" 2)
Γ. Τενεκίδης καί Κα	- Πλουτάρχου 3	(" 2)
Ι. Σπυροπούλου καί Κα	- Ἀνάρη 20	(" 2)
Α. Δασκαλάκης καί Κα	- Λαμπάκου 4	(" 2)
Σ. Μαρινῶτος καί Κα	- Ὑπουργεῖον Παιδείας	(" 2)

8. Βουλευταί καί πρῶην Ὑπουργοί

Γ. Λύχνος καί Κα	- ἔφημερὶς "ΒΗΜΑ"	(" 2)
Θ. Τεάτσος καί Κα	- Γκνέζη 3	(" 2)
Γ. Μαῦρος καί Κα	- Φραγκλίνου Ροῦτσελτ 8	(" 2)
Α. Δροῦλιας καί Κα	- Ὁρλώφ 15γ	(" 2)
Ε. Βενιζέλος καί Κα	- Ὁμήρου II	(" 2)
Α. Στράτος καί Κα	- Σκουφᾶ 10	(" 2)
Π. Γαρουφαλῆς καί Κα	- Φρ. Ροῦτσελτ 10	(" 2)
Δ. Καρρέρ καί Κα	- Στησιχώρου 3	(" 2)
Κ. Κολλάς καί Κα	- Γιάν. Σμάτς 33	(" 2)

Γ. Αἰδωνοῦ - Νόβελ - Β. Σαφίης 60.1.	" 2
Κιοουτσούλης-Κα - (πρῶην Πρωθυπουργοί)	" 2
Βουλγαρῆς-Κα -	" 2

✓ 9. Πρεσβευταὶ ἢ Ἐπιτετραμμένοι ξένων χωρῶν

THEO KORDT καὶ Κα - Γερμανίας	(ἄτομα 2)
G. ALLEN καὶ Κα Ἀμερικῆς	(" 2)
ROBERT FRIEDINGER PRANTER καὶ Κα Αὐστρίας	(" 2)
RENI BAERT καὶ Κα Βελγίου	(" 2)
EDMUNDO MACHADO καὶ Κα Βραζιλίας	(" 2)
EDGARD ARCY MC GREER καὶ Κα Καναδᾶς	(" 2)
JUAN FELIPE DE RANERO καὶ Κα Ἰσπανίας	(" 2)
PIERRE CHARPENTIER καὶ Κα Γαλλίας	(" 2)
MICHO PAVITCHEVITCH Γιουγκοσλαβίας	(" 2)
SIR ROGEN ALLEN καὶ Κα Ἀγγλίας	(" 2)
CASTE CARUSO καὶ Κα Ἰταλίας	(" 2)
POSTHUMUS MEYJES καὶ Κα Ὀλλανδίας	(" 2)
CONTE FRITS STACKELBERG καὶ Κα Σουηδίας	(" 2)
MARIO MOLINA SALAS Ἀργεντινῆς	(" 2)
Ἡλίας Δημητρακόπουλος Πρόξενος Κούβας (Σωκράτους 57)	(" 2)
Α.Κουδούνης Καθηγητῆς Πρόξενος Μεξικοῦ (Ἀκαδημίας 6)	(" 2)

✓ 10. Ἀπόστολοι Τύπου

ROBERT LAURENCE Ἀμερικανικῆ Ὑπηρεσ.Πληροφοριῶν	(" 2)
JOHN HARE Βρετανικῆ Πρεσβεῖα	(" 2)
TH.OLSON καὶ Κα Ἀμερικανικῆ Ὑπηρεσ.Πληροφοριῶν	(" 2)
DUNCAN EMRICH καὶ Κα " " "	(" 2)
WILSON DIZARD καὶ Κα " " "	(" 2)
HANS SCHUMACHER καὶ Κα Γερμανικῆ Πρεσβεῖα	(" 2)
GL. DE MOHR καὶ Κα Ἰταλικῆ Πρεσβεῖα	(" 2)
ANTON LAH καὶ Κα Γιουγκοσλαβικῆ Πρεσβεῖα	(" 2)
HENRY PAUL MANIERE Γαλλίας	(" 2)
HENNING STOFFREGEN Δανίας	(" 2)

✓ II. Διοικητικὸν Συμβούλιον Ἑνώσεως Συντακτῶν

N.Κρανιωτάκης Ε.Σ.Η.Ε.Α. (Ἀκαδημίας 20)	(" I)
M.Καλογερόπουλος καὶ Κα Ε.Σ.Η.Ε.Α. (Ἀκαδημ.20)	(" 2)
A.Θεοδοσόπουλος " " "	(" I)
Π.Τρουμπούνης καὶ Κα " " "	(" 2)
Γ.Σκοῦρας καὶ Κα " " "	(" 2)
M.Κυριακίδης καὶ Κα " " "	(" 2)
Γ.Βούρος καὶ Κα " " "	(" 2)
Κ.Βούρβουλης καὶ Κα " " "	(" 2)
Π.Πετρομανιάτης καὶ Κα " " "	(" 2)

Χ.Χρόνδπουλος καί Κα Ε.Ε.Η.Ε.Α. ('Ακαδημ.20)

(ἄτομα 2)

✓ 12. Ἰδιοκτηταὶ Ἐφημερίδων

✓ Δ.Μπότσης καί Κα	Ἐφημερ. Ἀκρόπολις	("	2)
✓ Ἀθ.Μπότσης καί Κα	" "	("	2)
✓ Ἰωάν.Παπαγεωργίου καί Κα	Ἀθηναϊκή	("	2)
✓ Κ.Κύρου καί Κα	Ἐφημ. Ἑστία	("	2)
✓ Κ.Κυριαζῆς καί Κα	" Ἔθνος	("	2)
✓ Κ.Νικολόπουλος καί Κα	" "	("	2)
✓ Νίνα Ἀραβαντινοῦ	" Βραδυνή	("	2)
✓ Π.Κόκκας	" Ἐλευθερία	("	1)
✓ Χ.Λαμπράκης	" Βῆμα-Νέα	("	1)
✓ Ἀθ.Παράσχος καί Κα	" Ἐθν.Κήρυξ	("	2)
✓ Ε.Βλάχου καί Κ.Λούνδρας	Καθημερινή	("	2)
✓ Ι.Χόρν	A.NEWS	("	1)

✓ 13. Διευθυνταὶ Ἐφημερίδων

✓ Ε.Χουρμούσιος καί Κα	Ἐφημερίς Καθημερινή	("	2)
✓ Γ.Συριώτης καί Κα	" Βῆμα	("	2)
✓ Γ.Ἀθανασιάδης καί Κα	" Ναυτεμπορική	("	2)
✓ Σ.Κωνσταντόπουλος καί Κα	" Ἀπογευματινὴ	("	2)
✓ Κ.Οἰκονομίδης καί Κα	" Ἔθνος	("	2)
✓ Α.Μπορτολῆς καί Κα	" Βραδυνή	("	2)
✓ Κ.Νίτσος	" Νέα	("	1)

-6-

✓ 15. Ξένοι *Ανταποκριταί

✓ A. Παλλης Ροϋζβελτ 61	(άτομα 1)
✓ A. *Αγγελόπουλος Καραγιώργη Σερβίας 4	(" 1)
✓ A. Κιτροξφ καί Κα " "	(" 2)
✓ Γ. *Ανδρουλιδάκης καί Κα εφημερίς *Ελευθερία	(" 2)
✓ Γ. Δρόσος καί Κα " "Εθνος	(" 2)
✓ Σ. Μοντιάνο καί Κα Βενιζέλου 11	(" 2)
✓ R. BLANCHIER Όμηρου 51	(" 1)
✓ U. DIEPGEN Καρνεάδου 41	(" 1)
✓ Z. STOJANOVIG καί Κα Μικράς *Ασίας 38	(" 2)
✓ S. TERRA καί Κα Όμηρου 56	(" 2)
✓ A. Τραυλός καί Κα Ενωδοχ. Μεγ. Βρετανίας	(" 2)
✓ E. Κοτοαρίδας καί Κα εφημερίς Βήμα	(" 2)
✓ M. MARCEAU Ροϋζβελτ 34α	(" 1)
✓ M. Μοντιάνο Γιδν Σμάτς 4	(" 1)
✓ D. BURKE (TIME) καί Κα Λεβίδου 21 (Κηφισοιδ)	(" 2)
✓ Μελής Νικολαΐδης καί Κα Όμηρου 6	(" 2)
✓ G. ROSNER καί Κα Γερμανική Πρεσβεία	(" 2)
✓ A. SEDGWICK καί Κα Καρνεάδου 15	(" 2)
✓ G. ZIEGLER καί Κα *Ελληνο-Γερμανικόν *Επιμελητ.	(" 2)
✓ L. FINER καί Κα Μοσχονησίων 5	(" 2)
✓ A. *Αντωνιάδης καί Κα *Εφημερίς *Εθνος	(" 2)
✓ Χρ. Πρωτοπαπάς Παρνασσού 1	(" 1)
✓ I. Ρήγας καί Κα Βουλής 40	(" 2)
N.	

16. Αδελφοί καί Καλλιτέχναι

✓ N. Χατζηκυριάκος - Γκίκας καί Κα	(" 2)
✓ *Άγγελος Προκοπίου καί Κα Νικηφόρου Θεοτόκη 12	(" 2)
✓ *Ηλίας Βενέζης καί Κα Σπ. Τρικούπη 54	(" 2)
✓ *Άγγελος Τερζάκης καί Κα *Εθνικόν θέατρον	(" 2)
✓ *Άννα Συνοδινού " "	(" 1)
✓ Κατίνα Παξινού " "	(" 1)
✓ *Αλέξης Μινωτής " "	(" 1)
✓ Θ. Κάτσδπουλος " "	(" 1)
✓ M. *Αρώνη " "	(" 1)
7. Χάρης - Κε	2

56

17. Εκπαιδευτικοί Υπηρεσιών συνεργασθεισών διδ. πρόγραμμα

✓ Ευ. Σερβινις - κα Πρ. Σελ. Εσωτερικ. 2
 ✓ Α. Αποσταφίωτος - κα Πρ. Αρχ. Παιδ. 2

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΕΩΝ

✓ 2. Σοφωφειάδης 1
 ✓ 1. Παρασκευάσιμος 1
 ✓ Β. Κιριανίδης 1
 ✓ Γαζιάνης - κα 2

18. Διδάκτορες

✓ Κοροβόςης καί κα (ΟΦΕ) " 2
 ✓ Α. Νάτσινας καί κα Κ.Υ.Π. (άτομα 2)
 ✓ Ν. Δέλης Τενέδου 7 (" 1)
 Σ. Αγαπητέδης καί κα Ραβινέ 6 (" 2)
 ✓ Σ. Νίκογλου Νομάρχης Εβάνθης (" 1)
 ✓ Χρ. Ζαλοκώστας καί κα Αλεξινίς 21 (" 2)
 Γ. Έξηντάρης Σκουφά 36 (" 1)
 ✓ Ι. Παπαδημητρίου - κα Αρχαιολόγος "Εφορος Αρχαιοτήτων (" 2)
 Μ. Τόμπρος - Καθηγητής Καλ. Τεχνών Στουρνάρα 34 (" 1)
 Γαζής - Καθηγητής Ατ. Δικαίου (" 1)
 ✓ Γ. Κάτσινπαλής - καί κα (" 2)
 ✓ Σταθός Συν/ρχης Κ.Υ.Π. (" 1)
 ✓ Π. Πόρτος καί κα " 2
 ✓ Χ. Ντασιάνης καί κα " 2
 ✓ Ευ. Ντασιάνης " κα " 2
 ✓ Χ. Καρόπου " " 2
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΔΑΚΤΟΡΕΩΝ

Αν. Πανδενιμοζίου 1

Ποταός Νταράς 1

Σελ. Χρυσού 1

Διδάκτορες

1) Ν. Σιμοπούλου
 2) Α. Νικολάου
 3) Κος - κα Κ. Σερβινί

Σύνολο προηγ. 351
 55
 406
 1
 1
 2

Congrès de Droit Pénal

1/Oct/1957

c Opusje

Le Gouvernement se considère heureux d'offrir l'hospitalité aux membres du Congrès de Droit Pénal.

C'est un événement heureux par tradition pour nous autres Grecs, que de voir s'assembler chez nous les représentants distingués de plusieurs pays pour discuter librement et sur un ^{plan} ~~niveau~~ supérieur des questions d'intérêt commun, ^{qui font le} ~~objets de~~ souci de tous les peuples civilisés du monde. L'examen ^{de} ~~de sujets~~ pareils ^{de problèmes} nous offre à tous une occasion pour apercevoir combien l'humanité toute entière a de soucis communs et d'anxiétés communes, et combien la collaboration de tous est nécessaire pour y faire efficacement face.

Malheureusement bien plus les hommes d'action ^{et d'initiative} que vous autres, qui êtes dévoués au service de la Science, concentrent leur attention sur les questions quotidiennes d'actualité qui séparent les hommes et les nations, et passent outre aux questions permanentes et générales qui ^{les} ~~ne~~ unissent.

Le fait de prévenir et poursuivre le crime, étroitement lié au sens de l'ordre ^{juridique} ~~lég~~, constitue l'expression ou du moins l'une des expressions principales de la civilisation de tout Etat ~~organisé~~. Et comme ^{par un} ~~l'accroissement~~ des relations humaines crée ^{pour} ~~pour~~ l'humanité entière, pour toutes les sociétés, un piédestal moral et spirituel commun, on ressent le besoin d'une

- 2 -

plus grande homogénéité ^{deux} en la formation des ^{de délits} concepts ^{de prévention} et dans les méthodes pour les prévenir ^{de leur} et les poursuivre. Ce ^{solid} piédestal commun l'emporte de plus en plus sur les différences ^{de} religieux, les différences ^{de} entre les systèmes sociaux et économiques, les différences ^{de} qui ont surgi ^{au cours de l'histoire} dans le ~~chemin~~ de chaque peuple ~~à travers l'histoire~~. eux, c'est également pour condition

fondamentale la liberté de l'homme et la ^{de occurrence} lib ^{de occurrence} Ce n'est pas à moi de formuler en ce moment des idées ou des théories sur ce phénomène d'unité ^{de occurrence} croissante ^{de occurrence} du piédestal sur lequel la Science Pénale est fondée.

des bases des données Mais je suis en droit de faire valoir ce fait comme une preuve de la nécessité d'un contact de plus en plus étroit entre ceux qui s'en occupent dans les différents pays. Grâce à ce contact, d'une part on constatera l'unité de plus en plus grande de l'humanité dans la poursuite de son ^{de occurrence} société fondée sur des ^{de occurrence} principes communs, et d'autre part on poussera de l'avant le développement de l'intégralité de cette unité. Et ceci

n'est pas un ^{apport} service à désigner. conscience de liberté en l'homme. Elle a offert ^{apport} appores

L'échange d'idées divergentes, le dialogue, philosophes, les symboles de ses plus grands poètes et n'aiguise pas simplement la pensée scientifique. Il le sang de ses enfants les plus vaillants, et il vous produit un contact plus étroit entre les hommes de science de tous les pays et développe l'esprit de paix et de lutte même aujourd'hui pour le même idéal. Mais surtout le dialogue est le moyen par lequel s'exprime la liberté, de même que le monologue est celui ^{par lequel} ~~par lequel~~ s'exprime l'autocratie. l'autorité

- 3 -

L'édifice tout entier de la science que vous servez est basé sur l'idée de la liberté de l'homme et de sa responsabilité pour ce qu'il pense et ce qu'il fait. Mais, ainsi que je viens de le dire, l'autre oeuvre aussi que vous servez par votre Congrès, l'oeuvre de resserrement des liens entre hommes et entre peuples et de solidarité entre eux, a également pour condition fondamentale la liberté de l'homme et la liberté des peuples. Aucune force obligatoire ne saurait jamais organiser la société des peuples, si ce n'est la force découlant de la libre volonté de chacun. La Démocratie n'est pas seulement le régime idéal pour tout pays atteignant un certain niveau de civilisation, c'est aussi la seule forme à même de composer la grande marche des peuples. La société internationale ne saurait exister qu'en société fondée sur des principes démocratiques.

Je crois que la Grèce a déjà beaucoup offert dans l'effort de formation de la conscience de liberté en l'homme. Elle a offert la pensée de ses plus grands philosophes, les symboles de ses plus grands poètes et le sang de ses enfants les plus vaillants, et si vous examinez sa ligne de conduite actuelle, vous verrez qu'elle lutte même aujourd'hui pour le même idéal, que c'est par cet idéal que sa position internationale est déterminée.

La joie et satisfaction avec lesquelles nous vous

./.

accueillons est aussi une conséquence naturelle de ce
dévouement fondamental aux idéaux que vous servez vous-
mêmes. C'est pourquoi nous vous remercions de votre
présence et vous assurons que nous garderons un souvenir
bien vif du Congrès, des communications très importantes
qui y ont été faites et de la présence de chacun de vous.
d'intérêt commun, objet de souci de tous les peuples
civilisés du monde. L'examen de pareils problèmes nous
offre à tous une occasion pour apercevoir combien
l'humanité toute entière a de soucis communs et d'an-
xiétés communes, et combien la collaboration de tous
est nécessaire pour y faire efficacement face.

Médan et H. H. H. 10 oct 1957

^{avec} C'est une grande joie pour le gouvernement d'offrir l'hospitalité aux ^{que} membres du Congrès de Droit Pénal. C'est par tradition un événement heureux pour nous autres Grecs que de voir s'assembler chez nous les représentants distingués de plusieurs pays venus discuter librement et sur un plan ^{des} élevé de questions d'intérêt commun, de questions qui préoccupent tous les peuples civilisés du monde. L'examen de pareils problèmes nous donne à tous l'occasion de constater combien l'humanité a de soucis communs et d'inquiétudes communes et combien est nécessaire la collaboration de tous pour y faire efficacement face. ~~Les affrontes aux succès~~

Les hommes d'action, bien plus que vous, qui vous adonnez au service de la Science, portent hélas toute leur attention sur les problèmes de l'heure qui divisent les hommes et les nations, et méconnaissent les question permanentes et générales qui les unissent.

La prévention et la répression du crime, étroitement liées à la notion d'ordre juridique, constituent l'expression ou tout au moins l'une des principales expressions de la civilisation de toute société organisée. Les relations humaines, ^{de plus en plus denses}, créent pour toute l'humanité, pour toutes les sociétés, un fond moral et spirituel commun; ^{d'où résulte} ce qui suscite en même temps le besoin d'une plus grande homogénéité dans le contenu à donner au concept de ^{d'où résulte} droit et dans les méthodes de prévention et de répression du crime. Ce fond commun l'emporte de plus en plus sur les différences de religion, les différences de systèmes économiques et sociaux, les différences nées de l'évolution de chaque peuple à travers l'histoire.

Il ne m'appartient pas de formuler ici des théories sur ce phénomène de l'unité croissante des données sur lesquelles se fonde la science pénale. Je crois néanmoins être en droit de voir dans ce fait la preuve de la nécessité qu'il y a de promouvoir les contacts entre ceux qui s'en occupent dans les divers pays. Ces contacts permettront de constater l'unité croissante de l'humanité sur le plan pénal, tout en contribuant à accélérer le mouvement vers l'unité. Et ce dernier point n'est pas un apport négligeable.

L'échange d'idées opposées, le dialogue, n'aiguise pas seulement la pensée scientifique. Il crée un contact plus étroit entre les hommes de science de tous les pays et développe l'esprit de paix et de solidarité. Mais surtout le dialogue est l'expression de la liberté, de même que le monologue est l'expression de l'autorité.

L'édifice tout entier de la science que vous servez est fondé sur l'idée de la liberté de l'homme et de sa responsabilité pour ce qu'il pense et ce qu'il fait. Mais il est encore une autre tâche à laquelle, comme je viens de le dire, vous oeuvrez par votre congrès, je veux parler du resserrement des liens entre les hommes

Quelle que soit votre thèse sur la volonté, et sur la responsabilité

et entre les peuples et de la solidarité entre eux. ~~Ce cette tâche a aussi pour~~
condition essentielle la liberté de l'homme et la liberté des peuples. Nulle con-
trainte n'aurait jamais pu organiser la société des peuples si ce n'est la force
qui découle de la libre volonté de chacun d'eux. La Démocratie n'est pas seule-
ment le régime idéal pour tout pays ayant atteint un certain niveau de ^{adéquat} civilisation ^{culture}
~~mais~~, c'est aussi la seule forme qu'elle puisse prendre la grande marche des peuples.
La société internationale ne saurait exister qu'en tant que société démocratique.

Je crois que la Grèce a beaucoup offert dans l'effort général tendant à
créer chez l'homme la conscience de sa liberté. Elle a offert la pensée de ses
plus ^{profonds penseurs} grands philosophes, les symboles de ses plus grands poètes et le sang des
plus vaillants de ses fils. Si vous examinez aussi ^{la} ligne de conduite actuelle,
vous verrez que c'est toujours pour le même idéal qu'elle lutte aujourd'hui, que
c'est cet idéal qui détermine sa position internationale ^{dans tous les}
^{problèmes qui la concernent}
^{Le plaisir} ~~La joie~~ et la satisfaction avec lesquelles nous vous accueillons sont
aussi une conséquence naturelle de cet attachement fondamental aux idéaux que
vous servez vous-mêmes. C'est ^(que nous en ét. très heureux) pourquoi nous vous remercions de votre présence
et nous vous ^{vous en remercions} ~~remercions~~ l'assurance que nous conserverons ^{un} très ^{très} vif ^{très} souvenir de
ce Congrès, des communications très importantes qui y ont été faites et de la
présence de chacun de vous.

Athènes, le 1 octobre, 1957

V.S.

C'est une grande joie pour le gouvernement d'offrir l'hospitalité aux membres du Congrès de Droit Pénal. C'est par tradition un événement heureux pour nous autres Grecs que de voir s'assembler chez nous les représentants distingués de plusieurs pays venus discuter librement et sur un plan élevé de questions d'intérêt commun, de questions qui préoccupent tous les peuples civilisés du monde. L'examen de pareils problèmes nous donne à tous l'occasion de constater combien l'humanité a de soucis communs et d'inquiétudes communes et combien est nécessaire la collaboration de tous pour y faire efficacement face.

Les hommes d'action, bien plus que vous qui vous adonnez au service de la Science, portent hélas toute leur attention sur les problèmes de l'heure qui divisent les hommes et les nations, et méconnaissent les questions permanentes et générales qui les unissent.

La prévention et la répression du crime, étroitement liées à la notion d'ordre juridique, constituent l'expression ou tout au moins l'une des

principales expressions de la civilisation de toute société organisée. Les relations humaines, de plus en plus denses, créent pour toute l'humanité, pour toutes les sociétés, un fond moral et spirituel commun, ce qui suscite en même temps le besoin d'une plus grande homogénéité dans ~~la formation des concepts~~

le contenu à donner au concept de délit et dans les méthodes de prévention et de répression du crime. Ce fond commun l'emporte de plus en plus sur les différences de religion, les différences de système économique et social, les différences nées de l'évolution de chaque peuple à travers l'histoire.

Il ne m'appartient pas de formuler ici des théories sur ce phénomène de l'unité croissante des données sur lesquelles se fonde la science pénale. Je crois néanmoins être en droit de voir dans ce fait la preuve de la nécessité qui ~~existe~~^{il y a} de promouvoir les contacts entre ceux qui s'en occupent dans les divers pays. Ces contacts permettront ~~transport~~ de constater l'unité croissante de l'humanité sur le plan pénal, tout en contribuant à accélérer le mouvement vers l'unité. Et ce dernier point

n'est pas un apport négligeable.

L'échange d'idées opposées, le dialogue, n'aiguise pas seulement la pensée scientifique. Il crée un contact plus étroit entre les hommes de science de tous les pays et développe l'esprit de paix et de solidarité. Mais surtout le dialogue est l'expression de la liberté ^{de même} ~~alors~~ que le monologue est l'expression de l'autorité.

L'édifice tout entier de la science que vous servez est fondé sur l'idée de la liberté de l'homme et de sa responsabilité pour ce qu'il pense et ce qu'il fait. Mais il est encore une autre tâche à laquelle, comme je viens de le dire, vous œuvrez par votre congrès. Je veux parler du resserrement des liens entre les hommes et entre les peuples et de la solidarité entre eux. Or cette tâche a aussi pour condition essentielle la liberté de l'homme et la liberté des peuples.

Nulle contrainte n'aurait jamais pu organiser la société des peuples si ce n'est la force qui découle de la libre volonté de chacun d'eux.

La Démocratie n'est pas seulement le régime idéal pour tout pays ayant atteint un certain niveau de civilisation, c'est aussi la seule

forme que puisse prendre la grande marche des peuples. La société internationale ne saurait exister qu'en tant que société démocratique.

Je crois que la Grèce a beaucoup offert dans l'effort général tendant à créer chez l'homme la conscience de sa liberté. Elle a offert la pensée de ses plus grands philosophes, les symboles de ses plus grands poètes et le sang des ~~ses~~ plus vaillants de ses fils. Si vous examinez aussi sa ligne de conduite actuelle vous verrez que c'est toujours pour le même idéal qu'elle lutte aujourd'hui, que c'est cet idéal qui détermine sa position internationale.

La joie et la satisfaction avec lesquelles nous vous accueillons sont aussi une conséquence naturelle de cet attachement fondamental aux idéaux que vous servez vous-mêmes. C'est pourquoi nous vous remercions de votre présence et nous vous donnons l'assurance que nous conserverons très vif le souvenir de ce Congrès, des communications très importantes qui y ont été faites et de la présence de chacun de vous.

H² Tsirosen

[15.1]

Association Internationale de Droit Pénal

Siège social : Faculté de Droit - 12, Place du Panthéon - Paris

Président : Paul CORNIL
524, avenue Louise - Bruxelles

Bruxelles, le 10 octobre 1957.

Secrétaire Général : Pierre BOUZAT
48, avenue Aristide Briand - Rennes (France)

1297/57/L.7/3

Monsieur C. TSATSOS,
Ministre à la Présidence du Conseil,
à ATHENES.

AMERICAN PATENT
BERNARD'S PRODUCT

Monsieur le Ministre,

A mon retour du 7e congrès international de Droit Pénal, je me fais un devoir et un plaisir de vous adresser, au nom de l'Association Internationale de Droit Pénal, mes très vifs remerciements pour l'honneur que vous lui avez fait en présidant au dîner de clôture offert par le Gouvernement hellénique, le mercredi 2 octobre. Les paroles élevées que vous avez bien voulu prononcer ont marqué comme il convenait la fin des travaux de notre congrès, dans ce décor enchanteur de Glyfada.

Je vous serais reconnaissant de bien vouloir dire à Madame TSATSOS combien nous avons été sensibles à sa présence à ce dîner.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, l'assurance de ma très haute considération.

Le Président de l'A.I.D.P.,

P. Cornil
P. CORNIL.

Association Internationale de Droit Pénal

[15.2]

L'HOMME SE DEGRAD
MALTRAITANT UNE E
DIEREN MISHANDE
VERNEDERT DE ME

Monsieur C. TSATSOS,

Ministre à la Présidence du Conseil,

à ATHENES.

P. CORNIL, Secrétaire Général du Ministère de la Justice, à
Bruxelles.

[15.3]

1957, 10 εκ.

Congrès de Droit Penal

Ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ ἐαυτὴν ἐδύχῃ διότι φιλοξενεῖ τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου. Ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, ἀπὸ παραδόσεως, ἓνα εὐχάριστον γεγονός καὶ βλέπωμεν καὶ συγκεντρύνωνται εἰς τὸν τόπον μας ἐκπρόσωποι ἐξέχοντες πολλῶν χωρῶν διὰ καὶ συζητήσουν ἐλευθέρως καὶ ἐπὶ ὕψηλῳ ἐπιπέδῳ θέματα κοινοῦ ἐνδιαφέροντος, θέματα τὰ ὅποια ἀποτελοῦν τὴν φροντίδα δλων τῶν πολιτισμένων λαῶν τῆς Οἰκουμένης. Κατὰ τὴν ἔρευναν τοιούτων θεμάτων παρέχεται ἡ εὐκαιρία εἰς ὅλους μας καὶ ἀντιληφθῆμεν πόσαι εἶναι αἱ κοιναὶ φροντίδες καὶ αἱ κοιναὶ ἀγωνίαι τῆς ἀνθρωπότητος ὁλοκλήρου, καὶ πόση εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς συνεργασίας δλων διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισίν των.

Ὀλιγώτερον ἐοικὸς οἱ ἀφιερωμένοι εἰς τὴν *Διερεύνηση* τῆς Ἐπιστήμης, ἀλλὰ δυστυχῶς περισσότερο οἱ ἀνθρώποι τῆς ὁράσεως συγκεντρύνουν τὴν προσοχὴν των εἰς τὰ ἐπὶ καὶ καθεμερινὰ, τὰ ὅποια χωρίζουν τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ἔθνη, καὶ παραβλέπουν τὰ μόνιμα θέματα, τὰ γενικώτερα τὰ ὅποια μᾶς ἐνώνουν.

Ἡ πρόληψις καὶ ἡ δίωξις τοῦ ἐγκλήματος ἀπολύτως συνδεδεμένοι μετὰ τὴν ἐννοίαν τῆς ἐννόμου τάξεως ἀποτελοῦν τὴν ἔκφρασιν ἢ τοῦλάχιστον μία ἀπὸ τὰς σημαντικωτέρας ἐκφράσεις τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ὁργανωμένης πολιτείας. Καθὼς δὲ ἡ πύκνωσις τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων δημιουργεῖ δι' ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα, δι' ὅλας τὰς κοινωνίας ἓνα κοινόν ἠθικόν καὶ πνευματικόν ὑπόβαθρον, παραλλήλως δημιουργεῖται ἡ ἀνάγκη μιᾶς μεγαλειτέρας ὁμοιογενείας καὶ τὴν διαμόρφωσιν τῶν ἐννοιῶν τῶν ἐγκλημάτων καὶ εἰς τὰς μεθόδους τῆς προλήψεως καὶ τῆς δίωξεως αὐτῶν. Τὸ κοινόν τοῦτο ὑπόβαθρον καθίσταται ὁλονέν ἐπικρατέστερον τῶν θρησκευτικῶν διαφορῶν, τῶν διαφορῶν τῶν *οἰκονομικῶν* συστημάτων, τῶν διαφορῶν αἱ ὅποιαι ἐδημιουργήθησαν ἀπὸ τὴν πορείαν ἐκάστου λαοῦ διὰ μέσου τῆς ἱστορίας.

Δὲν ἀνήκει εἰς ἐμὲ καὶ διατυπῶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν σκέψεως

ἡ θεωρίας ἐπὶ τοῦ φαινομένου τούτου τῆς ὁλονέν μείζονος ἐν-
 ῥητος τοῦ ὑποβάθρου ἐπὶ τοῦ ὁποίου θεμελιούται ἡ ~~ἡ~~ Ποινικὴ
~~ἐπιστήμη~~. Δικαιοῦμαι ὅμως νὰ προβάλω αὐτὸ τὸ γεγονός ὡς μίαν
 ἀπόθεσιν τῆς ἀνάγκης ^{μίας} διαρκῶς πυκνωτέρας ἐπικοινωνίας τῶν
 δοχολογμένων ^{ἐν ἑστίᾳ} εἰς τὰς διαφόρους χώρας ~~με τὰς Ποινικὰς~~ Ἐπιστή-
~~μας~~. Διὰ τῆς ἐπικοινωνίας αὐτῆς ἀφ' ἑνός, ^{ἐν ἑστίᾳ} ~~καὶ~~ διαπιστώνεται τὸ
 γεγονός τῆς ἐνότητος τῆς ἀνθρωπότητος ἐν τῇ διέξει τοῦ ἐγκλή-
 ματος, ^{ἐν ἑστίᾳ} ~~μετὰ ὅμως~~ ^{καὶ} ~~ἡ~~ ^{καὶ} ~~παρά~~ ^{ἐν ἑστίᾳ} ~~ἐκείνη~~ ^{καὶ} ~~ταχύτερα~~ ^{καὶ} ~~ἀναπτύσσεται~~
~~ὁλοκλήρως~~ τῆς ἐνότητος αὐτῆς, ~~καὶ~~ τοῦτο τὸ τελευταῖον ὅλον
 ἀποτελεῖ μίαν δομῆσαντον ὑπηρεσίαν ~~εἰς τὴν ἀνθρωπότητα~~.

Διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς ^{ἀντικειμένου} σκέψεν διὰ τοῦ διαλόγου δὲν ἀνα-
πτύσσεται ~~μόνον καί~~ δὲν δκονίζεται μόνον ἡ ἐπιστημονικὴ σκέψις.
Ἐπέρχεται μία στενωτέρα ἐπαφή μεταξύ ὄλων τῶν ἐπιστημόνων ὄλων
τῶν χωρῶν καὶ ἀναπτύσσεται τὸ πνεῦμα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀλλη-
λεγγύης. Προπαντός ὁμῶς ὁ διάλογος εἶναι ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον
ἐκφράζεται ἡ ἐλευθερία, ὅπως ὁ μόνολογος εἶναι ὁ τρόπος μὲ τὸν
ὁποῖον ἐκφράζεται ὁ αὐταρχισμός.)

Ὁλόκληρον τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἐπιστήμης, εἰς τὴν ὁποίαν διακονεῖτε, στηρίζεται εἰς τὴν ἐδραν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς εὐθύνης του καὶ δι' ὅσα σκέπτεται καὶ δι' ὅσα πράττει. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἄλλο ἔργον τὸ ὁποῖον, ὅπως προανέφερα, ὑπηρετεῖται διὰ τοῦ Συνεδρίου αὐτοῦ. τὸ ἔργον τῆς συσφίξεως τῶν δεσμῶν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ τῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ αὐτῶν ἔχει ἐπίσης ὡς θεμελιώδη προϋπόθεσιν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν λαῶν. Καμμία δύναμις ἐπιβολῆς δὲν θὰ ἠδύνατο ποτὲ νὰ ὀργανώσῃ τὴν κοινωνίαν τῶν λαῶν, ἐκτός ἀπὸ τὴν δύναμιν ποὺ προκύπτει ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν βούλησιν ἐνός ἐκάστου. Ἡ Δημοκρατία δὲν εἶναι μόνον τὸ ἐδεῶδες πολιτεύμα δι' ἐκάστην χώραν ὅταν φθάσῃ ἐν ᾧ ὁρισμένον ἐκπέδον πολιτισμοῦ, εἶναι καὶ ἡ μόνη μορφή ἡ ὁποία ἡμπορεῖ νὰ συντάξῃ τὴν μεγάλην πορείαν τῶν λαῶν. Ἡ διεθνὴς κοινωνία θὰ ὑπάρξῃ μόνον ὡς κοινωνία θεμελιωμέ-

7th International Congress of Penal Law [19-]
Oct. 1957.

Permettez qu'au nom du Gouvernement je vous souhaite la bienvenue et vous dise toute ma joie de vous voir ici assemblés.

La Nation Grecque, de tout ^{jours} ~~temps~~ peu nombreuse et pauvre, a connu, durant sa longue et tumultueuse histoire, tous les malheurs qu'entraînent la guerre et la violence. C'est pour cela qu'elle a toujours fondé sa volonté de vivre et son vœu de prospérité sur des accords et des traités conclus avec ses voisins, sur la justice internationale, sur la coexistence pacifique et sur la solution de ses différends internationaux par le moyen de négociations.

Dès l'époque des Amphictyonies et tout au cours des périodes classiques, hellénistique et byzantine, l'hellénisme a toujours cherché à fonder sur le droit ses rapports internationaux, ^{d'autant plus que} ~~puisque~~, depuis l'Ecole des Cyniques et, plus nettement encore, depuis les Stoïciens, il était en mesure de formuler ~~et d'appliquer~~ les notions philosophiques traduisant le concept de société des nations et celui d'ordre international.

La Grèce d'aujourd'hui, depuis surtout que les conflits mondiaux ont mieux fait ressortir la nécessité d'un droit valable et applicable à l'échelle mondiale, s'est faite le champion de toutes les institutions destinées à promouvoir cet ordre mondial, à lui fournir de plus stables assises organiques et à lui donner la force d'imposer ses impératifs à chaque pays.

Vous pouvez donc croire que c'est avec la plus vive et la plus sincère cordialité que nous accueillons les plus distingués pionniers du droit ^{des gens dont la mission est de lutter} international, qui luttent pour l'intégration de la légalité internationale.

Nous connaissons toutes les faiblesses de l'actuel ordre international. Ce sont les faiblesses mêmes des sociétés d'individus avant la constitution de l'Etat. L'Etat érige certaines relations sociales en relations de droit. Ce n'est en effet que là où l'Etat existe que le droit apparaît, ^{il n'étant} droit et Etat ~~ne sont~~ que deux aspects d'un seul et même objet.

Dans la société internationale, on a tenté de formuler une notion de droit qui ne s'identifie pas avec la notion de l'Etat, de créer un droit de coordination, en opposition avec le droit de subordination propre à l'Etat. Dans la crainte suscitée par la notion absolue d'autorité

de souveraineté, la théorie, pour conserver cette notion intacte, mais aussi pour ne pas avoir à nier la notion de droit international, a eu recours au subterfuge d'un droit ^{assurément contractuel} conventionnel, comme si toute convention ne se trouvait pas soumise à l'ordre ^{une norme juridique} public. Le droit international est droit dans la mesure où la société internationale forme une entité ^{la France} dans le cadre de laquelle chaque Etat ne constitue, limité dans l'espace, qu'un ordre juridique particulier.

Dans la ^{hiérarchie des règles} constitution ^{progressive} du droit vient ainsi s'ajouter un échelon supérieur, comprenant les règles qui définissent la compétence des Etats particuliers à instituer des règles de droit dans un certain domaine, ces règles définissent en même temps les relations de ces Etats entre eux. Ainsi, c'est le droit supra-national ^{c.à.d.} le droit international, qui confèrera ^{à chaque Etat son} aux droits particuliers ^{leur} autorité, de même que le droit international ^{les mêmes} puise son autorité dans la ^{norme} règle primitive, qu'il faut, je crois, identifier avec l'idée du droit.

^{un changement plus} Je vous prie de me pardonner d'entamer de la sorte la discussion sur un sujet qui, en raison des fonctions que j'occupe aujourd'hui, n'est ^{pas} de ma compétence. Et, si je vous prie de bien vouloir excuser cet écart, ce n'est pas tant parce que j'ai été amené, dans le passé, partant d'un autre point de vue, à examiner ces problèmes, mais surtout parce que ces questions sont étroitement liées avec des idées politiques essentielles, que je suis, je crois, en droit de considérer, du fait même de mes fonctions actuelles.

^{unique de règles} Ce système ^{unique} de droit relie l'idée du droit avec la réalité. Par l'intermédiaire de formes de plus en plus concrètes, il fait pénétrer l'idée du droit dans les diverses manifestations de la société humaine. Ces formes doivent toujours être celles qui, dans chaque cas, s'offrent comme les plus propices à faire pénétrer cette idée dans la réalité. Et comme la réalité est fluente, toutes ces formes concrètes ^{intermédiaires} doivent pouvoir être modifiées. Le législateur, l'homme politique, doivent constamment s'efforcer de les rechercher et de les formuler.

Mais ils sont aussi appelés à les imposer, car c'est alors seulement que se complète le lien entre l'idée et la réalité. ^{En fait} le droit ne devient positif et l'état ^{n'est} n'est réel que dans la mesure où le droit et l'état ont la force de s'imposer. Chaque état possède, en règle générale, la puissance de contrainte qui confère au droit son caractère positif et lui permet, dans une certaine mesure, de modeler la réalité selon les exigences de l'idée.

Mais l'oeuvre, aujourd'hui, de tout homme politique, de quelque pays qu'il soit, est de faire en sorte que le droit supra-national, ^{c'est-à-dire} le droit international, soit doté d'une force de contrainte qui permettra aux règles internationales de cesser d'être une simple déontologie pour devenir une réalité. Et si cela n'intéresse pas le juriste, c'est, pour l'homme politique, le plus haut de ses devoirs.

Cette force de contrainte, qui ne s'identifie pas avec la violence, mais avec tous les moyens par lesquels se définissent les actes des personnes et des groupes, ^{organes} présuppose des instruments d'Etat, qui auront, les uns, à prendre des décisions, et les autres, à exécuter les décisions prises. C'est vers ^{ici} ~~ceci~~ que nous nous orientons. Instruits par les catastrophes du passé et toujours inquiets pour l'avenir, sava^{nt}s, juristes, hommes politiques s'efforcent de condenser cette nébuleuse qu'est encore la volonté supra-nationale, pour la transformer en une matière toujours plus consistante.

Plus on fera de progrès dans cette voie, plus la contrainte légale deviendra réalité, et plus la liberté - la liberté réelle, qui n'est, en dernière analyse, que l'idée du droit - règnera dans les relations des sociétés humaines. Et c'est ainsi que prévaudra cet esprit qui donne valeur et signification à l'histoire, à la vie de l'homme.

Dans cet effort grandiose, l'Association qui rassemble tous ceux qui ont enseigné et se sont instruits à l'Académie de Droit International, est appelée à jouer un rôle de premier plan. Elle a à rendre concrètes les exigences qui résultent de la vie internationale et à leur donner la rigueur et l'exactitude de la forme juridique. Dans un monde qui ne vit pas encore l'ordre public supra-national, comme une réalité, ou du moins avec la même aisance que l'ordre national, il faut absolument qu'il y ait des apôtres, des maîtres, des guides, des inspireurs. Mais il faut aussi qu'il y ait des hommes qui, outre la foi et l'amour qu'ils éprouvent pour l'idée de paix, ainsi que pour la justice et l'ordre internationaux, puissent travailler sans répit à élaborer les formes techniques du droit supra-national.

Dans cette noble lutte en faveur de la paix, de la justice et de la liberté, mon pays a offert et son esprit, et son âme, et son sang. Je ne veux pas me référer au passé lointain, ni même à celui qui est encore tout proche, et dont les plaies ne sont pas encore cicatrisées. Je me limite au présent. Mon pays a fait appel à la plus Haute Instance Internationale. Que résultera en définitive de cet appel ? Nous l'ignorons.

Nous savons toutefois que le résultat final de cet appel décidera non seulement du bon droit de la Grèce, mais encore de la valeur de ^{cette} ~~de~~ l'instance elle-même, dont nous voulons tous que l'autorité supra-nationale soit comme l'incarnation de l'idée du droit, et qu'elle se situe au-dessus de la puissance des Etats, au-dessus de tout intérêt particulier.

Dans ce différend international où nous nous trouvons mêlés, une raison de réconfort nous est apportée par cette idée admirablement formulée par le grand historien RANKE : "Ce qui peut arriver de plus grand à l'homme est assurément de pouvoir, alors même qu'il défend une cause personnelle, se faire le défenseur d'une cause universelle."

Nous défendons en effet des idées qui commencent à peine maintenant à se transformer en données de la conscience universelle du droit. Pareilles luttes, quelque dures qu'elles soient, ne manquent ni de prestige ni de beauté.

A une époque, où tant d'idôles ont été renversées, et où tant d'autres se sont érigées, où les formes et les règles qui contenaient et dirigeaient les forces de la vie dans le chaos des consciences ont été abolies, ^{la seule chose qui peut aider l'homme à conserver son équilibre} et à lui donner la force de se tenir debout est l'attachement à ces idées ^{qui courent le risque de se vider de leur sens, à être trop souvent évoquées par des bouches profanatrices. Considérées dans leur sens très général et abstrait, ces idées sont, souvent, l'objet d'ironie; mais pour ceux qui les vivent réellement, elles demeurent toujours pures et précieuses; elles sont une force suprême et la source d'inspiration la plus sûre}. *Cette liberté et de justice. Je ne sais que trop bien qu'elles*

Alors que les choses de ce monde s'écoulent sans cesse et passent, c'est dans ces idées que ^{l'ordre} ~~le~~ moral et l'ordre logique, auxquels nous voulons subordonner la matière de l'histoire, ont leur source. Mais, tandis que l'ordre moral est le devoir de tout le monde, l'ordre logique est surtout notre devoir particulier, à nous, juristes, et plus encore le devoir de ceux qui s'occupent des relations internationales, et tout spécialement le vôtre, Messieurs, qui portez en vous et exprimez les idées qui régissent l'Académie de Droit International.

Je suis sûr que vos travaux, ^{d'Athènes} ~~de l'Attique~~, apporteront une nouvelle contribution à l'éclaircissement et à la cristallisation des notions fondamentales du droit international. Ils ajouteront ainsi un nouveau service à tous ceux que vous avez déjà rendus à l'ordre légal, qui, dans la mesure du possible, discipline passions et intérêts, et peut ^{encore} sauver le genre humain d'une nouvelle et plus grande catastrophe.

Στα 30 χρόνια ως

ΝΕΑΞ ΕΣΤΙΑΣ

Χωρίς ήμερ.

(1926 - 1956 ?)

1927 - 1957

1956

Ν. ΞΕΤΙΑ 30 χρόνια

[18.2]

Στήν τιμητική πρόταση που μου έγινε να
μετάσχω στον σημερινόν έορτασμό, παρ'όλο τό
φόρτο τῆς ^{δοξῆς σου} ~~δοξολογίας~~ μου, ανταποκρίθηκα με ~~προθυ-~~
μία. "Ἡξερα/πώς ἄλλοι, ὁμοδιότεροι καί ἐκλεκτό-
τεροι ἀπό μένα, θά λάμβαναν τό λόγον καί θά λάμ-
πρυναν τήν συγκέντρωσή σας, καί πώς ἡ ἀπουσία
μου δέν θά τήν ~~κατεστρέψει~~ ^{ἀν ὅσον} ἀποροῦσε ἀπό τίποτα. ^{ἔξω} ~~ἔξω~~ θά
ἀπουσιάζω ὡς ἄτομο δέν μπορούσε ~~ἔξω~~ νά
ἀπουσιάζει ^{ἐν} πολιτεία. Σάν εκπρόσωπος τῆς πολι-
τείας θέλω ~~νὰ~~ καί ἐγώ ν'ἀπευθύνω ἕναν χαιρε-
τισμό πρὸς τήν Ν. Ἑστία, πρὸς τόν ^{Διονύσιον} ~~Πέτρον~~ Χάρη,
καί πρὸς ὅλους ὅσοι τή στηρίζουνε 30 τώρα χρό-
νια στό δύσκολο ὁρόμον της.

§ "Αν βρίσκονταν ξένοι δυνάμειά μας, δέν θά
μποροῦσαν εὐκολά νά καταλάβουν γιατί δίνουμε
τόση σημασία στά 30 ~~χρόνια~~ ^{χρόνια} ενός λογοτεχνικοῦ
περιοδικοῦ. Δημονοῦμε κάποτε καί ἐμεῖς οἱ

οι ιδιοι της δημοκρατίας, της εμπορευματοκρατίας και των
 καδής συντακτων των αγγαρίων να αποδοθούν α μια τέτοια προ-
 σπαδία. Αντισταθμίζοντας τη στενότητα του 'Ελληνικού αναγνωστικού

κοινού, όχι τόσο ~~πλάτ~~ ^{πλάτ} είμαστε λίγοι οι "Ελλη-
 νες στον κόσμο, όσο ~~πλάτ~~ ^{πλάτ} φτώχεια και το ~~μορ~~ ^{μορ}
 φωτικό μας επίπεδο δεν αφήνουν να διευρυνωθ

το κύκλο ~~α~~ εκείνων που αγοράζουν ένα περιοδικό
 κάποιου επιπέδου. ~~α~~

Σε άλλες χώρες που έχουν τις ίδιες ελλεί-
 ψεις, ή πολιτεία, ελεύθερη από άλλα βάρη, και
 αφήνοντας κάποια ~~αυτο~~ ^{ελευθέρια} στους διαχειριζομέ-
 νους την εξουσία της, συντηρεί τεχνητά τα μορ-
 φωτικά μέσα του λαού.

'Εμείς βρισκόμαστε ανάμεσα σ' αυτές τις
 δύο καταστάσεις, χωρίς να διαθέτουμε, ούτε τό-
 αναγνωστικό κοινό που μπορεί φυσιολογικά να
 συντηρήσει τα μορφωτικά μέσα, ούτε και την πολι-
 τικήν εξουσία που μπορεί τεχνητά να τα συντη-
 ρή, ξοδεύοντας κάπως σπάταλα και δαύδοτα γι'
 αυτά.

- 5 -

- 4 -

που διεκδικούν τον τίτλο του πνευματικού ανθρώπου, δηλαδή του δναγνωστικού κοινού.

Πόσες φορές οι φίλοι της Ν. 'Εστίας δέν θα γαρτάμε σήμερα τα 30 χρόνια της Ν. 'Εστίας. ακούσαμε παράπονα γι' αυτήν την έπιείκεια των κριτηρίων στην έκλογή της ύλης της. "Όσο περ- στα ρεφια των βιβλιοθηκών.

νούν τα χρόνια τόσο περισσότερο αποδοκιμαζω την άρνητική αυτήν υπεροψία των εκλεκτότερων χρυσή του. Από κάθε πλευρά βρήκε εκείνο που από μας. Βγαίνει συχνα από μια μονόπλευρη υποδοχή να άνεξη το έργο μας και στις ύλι- άντίληψη της τέχνης. Βγαίνει από την χειρότερη κες και πνευματικές συνθήκες της ζωής μας.

μορφή του κομπορμιισμού της εποχής μας, από τον και προς αυτή την κατεύθυνση έκανε ότι κομπορμιισμό, που συνίσταται στην άγωνία να μην καλύτερο μπορούσε να κάνει. Στάθηκε όσο πο- είσαι κομπορμιισμένος μέ τίποτα, να είσαι πόση θυσία πρωτότυπος, έσκεμμένα, προσχεδιασμένα να μη προέξω από τα έγκολη άποστολή της και πρωτότυπος, βγαίνει από την έλλειψη έπαφής με να διατηρή έχον πάντοτε ένα έπίπεδο και μια την πραγματικότητα, την ήθελημένη ή την άθελη- ποιότητα.

τη. Άλλα αυτά κατάρωσαν όταν κοιτάζουμε μόνο

"Αν οι άνθρωποι της Ν. 'Εστίας υποτάσσον- τα έμεις. Πέρα όμως απ' αυτό κατάρωσαν να στα- ται σε αυτή την νοοτροπία, σε αυτή τη λύση, από θη φορές μερικώς από τις σημαντικότερες έκδη- μιās απόψεως βολική, γιατί ταιριάζει σ' εκείνους

λώσεις της πνευματικῆς μας ζωῆς. Ὁ ὁρόμος της εἶναι σπαρμένος ἀπὸ τεύχη πού ἀποτελοῦν ^{σημν.} πραγμα-
~~τικά~~ πνευματικά γεγονότα, ἀπὸ ἐπιτεύγματα πού ἀνταποκρίνονται καί στίς πιδόριστοκρατικές δειώσεις τῶν πραγματικῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων.

Συναχθήκαμε ἐδῶ σήμερα γιὰ νά ἐπιτελέσω-
 με ὅλοι μαζί ἕνα χρέος, πού Ισπάνια ἐπιτελεῖται
στόν τόπο μαρ: νά ἀναγνωρίσωμε καί νά τιμήσωμε
 ἕνα ἔργο.

Τό τιμοῦμε γιὰ ὅ,τι προσέφερε στά 30 αὐτά
 χρόνια, ἀλλά τό τιμοῦμε ^{επίσης} γιὰ νά ^{βοηθήσουμε} συνεχισθῇ καί
 στό μέλλον. ~~α~~ ^α ἐκδηλώσεις, σάν καί τή σημερινή,
 βγάζουν τόν καθένα μας ἀπὸ τήν μόνωσή του καί
~~μα~~ ^α ξυπνοῦν ἐντός μας ἕνα βαθύ αἶσθημα κοινό-
 τητος, κοινότητος προθέσεων καί κοινότητος χρέ-
 ους, χρέους πού πολλοί ἀπὸ μας ^{εἶχα τοῦτα ἐκ χρόνια} ἐκπληρώσαμε <sup>δυσκό-
 λως</sup> σπουδαία στά 30 χρόνια <sup>δυσκό-
 λως</sup> σπειρωμένοι γύρω ἀπὸ ἕναν χορμό, τή Ν. Ἑστία.

[19.1]

Επικλήσεις για την
Ευθυμία Περρωτί
(Διευθύντρια της Διευθύνσεως
Γραμματικών Παικτηκού,
Αποδήμου Ελληνιστικού κλη,
Υπουργείο Προεδρίας)

Πέθανε το 1957

πάνω στο γραφείο της.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ

1

Εν ἐκείνῳ τοῦτον δὲ τὴν
 ἐνέγκον γὰρ ἀγαθὴν γὰρ τὴν
 οὐσίαν ἀποβῆται τὴν Μύλων Πρ.
 οὐκ ὁλοκληρῶν καὶ τὴν ^{ἀποκρίσεως} ~~προσέτα~~
 δὲ ἔπειτα καὶ ἐπὶ τὴν γὰρ το
 πρῶτον ἐκ τῆς τῆς οὐκ. Τοῦ οὐ
 οὐκ τὴν ἐμπειροβόλον τοῦτον
 ἀδύνατον οὐ δυνάτοιν

τὴν οὐκ ^ἡ ~~πρῶτον~~ ^{ἀποκρίσεως} ~~ἀποκρίσεως~~ ἀπὸ
 γὰρ οὐκ, οὐκ ^{ἀποκρίσεως} ~~ἀποκρίσεως~~ ^{ἀποκρίσεως} ~~ἀποκρίσεως~~
 τὴν οὐκ ἀγνοῶν οὐκ 40 χρόν
 ἡ γὰρ ἡ τὴν γὰρ ἡ ~~ἡ~~
 γὰρ καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἡ οὐκ
 οὐκ ἡ οὐκ ἡ οὐκ ἡ
 γὰρ ἡ
 ἡ γὰρ ἀγνοῶν

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ

[illegible]

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ

0
 προς τον δρ. εφ.
 ναγρ. αρτοποιας και πιελο
 αεθληδ. αθροισμους.

Χαρις δρ. γορμ. λε. εφ.
 το μιλπο, του οργαλισμ. λε.
 εφ. υλοποδου, μετ. αμεν.
 αλε. του μ. 3: 12: ~~εφ.~~
 υφ. του λε. εφ.
 εφ. μ. 3: 12: εφ. λε.
 αρτοποιας υφ. αμεν.

Χαρις α. α. λε. ^{ιδιαν} αρ.
 λε., λε. χαρ. γ. α. α. α.
 λε. λε. υφ. α. α. α.
 εφ. α. α. α. α. α.
 εφ. α. α. α. α. α.
 λε. α. α. α. α. α.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ

[illegible]

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΡΟΕΚΕΚΛΗΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΔΕΙΠΝΩΝ ΕΙΣ Β.Ν.Ο.Ε.
ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗ-
ΣΕΩΣ Κ. ΤΕΑΤΕΟΥ

Τὴν Τρίτην 3 Σεπτεμβρίου καὶ ὥραν 21.00

A.- Ἐκ τῶν Ἑλλήνων Ἐπιστῶν

- 1) Ὁ Ὑπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ ἡ Κυρία Τοῦτσου
- 2) Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων
κ. Ἀχ. Γεροκωστόπουλος
- 3) Ὁ Μέγας Αἰθέρης Μ. Τελετάρχης καὶ Κυρία Δ. Λεβίδου

B.- Οἱ Πρόσβεις

- 1) Σουηδίας καὶ ἡ Κυρία STACHELBERG
- 2) Ὁ Ἐπιτετραμμένος τῆς Γερμανίας καὶ ἡ Κυρία G. VON SCHMOLLER
- 3) Ὁ Σύμβουλος Τύπου τῆς Ἰταλίας MR CLAUDIO DE HOHR

Γ.- ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΣΙΣ ΤΥΠΟΥ

- 1) Ὁ Κύριος καὶ ἡ Κυρία Ι. Μπέττου

Δ.- Ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ

- 1) Ὁ Εἰδικὸς Σύμβουλος Τουρισμοῦ κ. Στεφ. Πεσμαζόγλου
- 2) Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΟΤ καὶ ἡ Κυρία Ρ. Ἀγαθοκλή
- 3) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ ΕΟΤ καὶ ἡ Κυρία Π. Λογοθέτη

Ε.- Ἐκ τῆς Ἐκτροπῆς Θεσπιβλ. Ἀθηνῶν

- 1) Ὁ Ἐντεταλμένος Σύμβουλος καὶ ἡ Κυρία Α. Αἰδόντου
- 2) Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ ΟΕΘ καὶ ἡ Κυρία Χουρμουζίου
- 3) Ἡ Κυρία Ἀχ. Μαρμάκη
- 4) Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Κ.Ο.Α. καὶ ἡ Κυρία Θ. Οἰκονομίδου

ΣΤ.- Λίστες

- 1) Ὁ Κύριος καὶ Κυρία Ι. Παπαδημητρίου
- 2) Ὁ Κύριος καὶ Κυρία Ν. Καρύδη
- 3) Ὁ Κύριος καὶ Κυρία Ἀχ. Κατακουζηνῶ
- 4) Ὁ Κύριος καὶ Κυρία Ἀλ. Πατσιφᾶ
- 5) Κυρία Ἀλεξανδράκη (Ξεναγός)
- 6) Κυρία Σκλαβούνη (Ξεναγός)

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ Κ - 2 - ΜΕΛΩΝ ΣΤΙΣ ΑΝΤΙΣΤΕΣ ΕΠΙ Δ.Α.Ο.Ε.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΤΩΝ ΥΠΟΤΕΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ ΚΥΜΑΤΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΗ Α. ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Ζ.- Εκ τής Εθνικής Ελληνικής Γραμμής Αμερικής

- 1) Κυρία Κ. Κοντογιάννη
- 2) Κύριος Κ. Σαμαράκης

Η.- Εκ τής Υπηρεσίας Φεστιβάλ Αθηνών

- 1) Ο Κύριος καί η Κυρία ΕΘΘ. Πύρλα
- 2) Ο Κύριος Α. Πάπ
- 3) Η Δίς Ε. Εμμανουήλ

Β.- Οι Νοτιοί

- 1) Κυρία καί η Κυρία ΣΤΑΧΕΛΙΝ
- 2) Ο Υπάρχων της Γερμανίας καί η Κυρία ΣΤΑΧΕΛΙΝ
- 3) Ο Σύμβουλος της Γερμανίας καί η Κυρία ΣΤΑΧΕΛΙΝ

Γ.- ΡΕΒΙΝ Α/ΚΕΙΣ ΤΗΣ

- 1) Ο Κύριος καί η Κυρία Ι. Μάρτιν

Δ.- Εκ τής Ελληνικής Οργανισμού Τεχνικής

- 1) Ο Εθνικός Σύμβουλος Τεχνικής καί η Κυρία Α. Λόγος
- 2) Ο Πρόεδρος τού Δ.Ε. τού ΕΕΤ καί η Κυρία Ε. Λόγος
- 3) Ο Γενικός Γραμματέας τού ΕΕΤ καί η Κυρία Ε. Λόγος

Ε.- Εκ τής Υπηρεσίας Φεστιβάλ Αθηνών

- 1) Ο Αντεταλμένος Σύμβουλος καί η Κυρία Α. Λόγος
- 2) Ο Γενικός Διευθυντής τού ΕΕΤ καί η Κυρία Ε. Λόγος
- 3) Η Κυρία Α. Λόγος
- 4) Ο Γενικός Διευθυντής τής Ε.Ο.Ε. καί η Κυρία Ε. Λόγος

ΣΤ.- Αιτήσεις

- 1) Ο Κύριος καί Κυρία Ι. Κατακουζηνού
- 2) Ο Κύριος καί Κυρία Ε. Κατακουζηνού
- 3) Ο Κύριος καί Κυρία Α. Κατακουζηνού
- 4) Ο Κύριος καί Κυρία Α. Κατακουζηνού
- 5) Κυρία Α. Κατακουζηνού (Κατακουζηνού)
- 6) Κυρία Ε. Κατακουζηνού (Κατακουζηνού)

Ομικία εἰς, Συναδριον Θεοφορου (1)

1956 - 1987

Ὁ Ἑλληνικός κόσμος, ὁ κόσμος τοῦ λόγου, ἀφοῦ ἐν-
τός ἐπτά περίπου αἰώνων, διήνυσε τήν τροχιάν του, ἔφθασε
εἰς τό θριον, ὅπως ἐκ τῶν ἰδίων του κόλπων ἔπρεπε νά ἀνα-
πηδήσῃ ἡ ἀρνησις αὐτοῦ.

Ἀποτελεῖ τοῦτο τόν ἀμείλικτον κανόνα τῆς πορείας
τοῦ πνεύματος ἐν τῇ ρρῇ τοῦ Ιστορικοῦ χρόνου. Ἐνῷ κατὰ
τήν φύσιν τῆς μεγίστης αὐτοῦ λαμπρότητος, ὁ Ἑλληνικός κό-
σμος εἶχε διαγνώσει τήν θπαρξίν ἐνός υπάτου νοήματος, τό
ὅποτον ὑπερβαίνει τόν λόγον, παρέμενε πάντοτε καί ὁ Ἑλλη-
νικός στοχασμός καί ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἑλληνική τέχνη καί ἡ
Ἑλληνική ζωή ἀγκυστρωμένοι εἰς τήν ἔννοιαν τοῦ λόγου, ὡς
τῆς καθολικῆς καί ἀνωτάτης ἀξίας. Αἱ ἄλλοι δυνάμεις ἐτί-
θεντο εἰς ἥσσαν μοῖραν καί δέν ἀπετέλουν τόν ἀκρογωνιαίον
λίθον ἐφ' ᾧ κατὰ κύριον καί πρῶτον λόγον ἀκοδομεῖτο ὅχι
μόνον ὁ στοχασμός, ἀλλά καί ἡ τέχνη καί ἡ κοινωνική καί
ἠθική τάξις. Ὁ λόγος, ὁ ὅποτος πρό 7 αἰώνων εἶχεν ἀνα-
τείλει εἰς τās ψυχάς τῶν κορυφαίων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους,
παραμερίζων τοὺς μύθους καί τās δεσμευτικές παραδόσεις, διδ-
νὰ τās ἀποκαταστήσῃ ἀπό τόν αὐστηρόν ἐπιστημονικόν καί τόν
μαθηματικόν συνειρμόν, παρέμενε πάντοτε τό κυρίαρχον νόημα,
μέχρι τῆς κρίσεως ἐκείνης καμπῆς ὅπου αὐτός οὗτος ὁ λόγος
διέγινωκε τās πέραν αὐτοῦ ἐκτεινομένας περιοχάς, τās ὅποιας
δέν ἠδύνατο νά κυριαρχήσῃ ὑπερβαίνων ἑαυτόν, ὁ λόγος τότε
ὅχι μόνον ἀνεγνώρισε τό βάρος τῆς σημασίας τοῦ ἀλόγου, τοῦ
ἀρρήτου, ἀλλά ἔτεινε εἰς τό ἀρρητον τοῦτο νά παραχωρήσῃ τήν
ἀνωτάτην θέσιν εἰς τήν κλίμακα τῶν ἀξιών καί νά ὁμολογήσῃ
ἐνώπιον αὐτοῦ τὰ ὅρια καί τόν περιορισμόν του. Ὅτῳ ὁ κα-
θαρός λόγος, ὁ Ἑλληνικός λόγος, ἐντός τοῦ ὁποίου συνοψί-
ζονται ὅλα τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἀνεζη-
τεῖ ἐπὶ νέου καί ὑψηλοτέρου ἐπιπέδου ἐκεῖνο τό ὅποτον εἶχεν
ἄλλοτε καταλύσει τήν παράδοσιν, τόν μῦθον, τās ἐμμέσους συμ-
βολικὰς ἐκφράσεις δι' ἃν προσελαζετε τό κατὰ λόγον ἀρρητον.
Πρό παντός ἀνεζητεῖ ὅτι δέν ἠδύνατο ἐξ ἰδίας δυνάμεως νά
γνωρίσῃ τοῦ ἀρρήτου τούτου τήν φύσιν καί τήν οὐσίαν. Ἡ
κατὰ τήν περίοδον ἐκείνην ἀναζητήσις νέων θρησκείων, νέων
μύθων, νέων συμβόλων, ἀποτελεῖ ἀπλῶς τήν ἐπιφάνειαν τῆς ἀγω-

νίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατείχετο ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Διότι ἀφοῦ ὁ λόγος εἶχεν ἐξαντλήσει αὐτόν ἔπρεπε ἡ πέραν τοῦ λόγου πίστις, ἡ πέραν τοῦ λόγου ἐλπίς, μία πέραν τοῦ λόγου οὐσία, νὰ τὸν στηρίξουν.

Ἐπεπρωτο ἔξω ἀπὸ τὴν κοίτην τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς νὰ γεννηθῇ τὸ ἀγαθόν τοῦτο. Ἐβλάσθη ἔννον πρὸς τοὺς αὐστηροὺς μαθηματικούς συνειρμούς τοῦ Ἑλληνος φιλοσόφου. Διδὼ νὰ ἐκφρασθῇ, περιεβλήθη τὸ ἔνδυμα τοῦ μύθου καὶ τοῦ συμβολικοῦ στοχασμοῦ. Διδὼ νὰ γίνῃ κατανοητὸν ἀπηθύνθη κατὰ κύριον λόγον, ὅχι εἰς τὴν αὐστηρὰν σκέψιν, ἀλλὰ εἰς τὸ αἶσθημα, εἰς τὰς δλόγους δυνάμεις τῆς ψυχῆς. Διότι τὸ ἄλογον καὶ τὸ ἀρρητὸν ἀπετέλει ἐν ἐσχάτῃ ἀναλύσει τὴν οὐσίαν του. Ὅπως ὁ λόγος ἀπετέλει ἐν ἐσχάτῃ ἀναλύσει τὴν οὐσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Τὰ ἀμιγῆ ὅμως καὶ τὰ μονόπλευρα δέν εἶναι τοῦ κόσμου τούτου. Ἡ ζωὴ εἶναι πάντοτε σύνθεσις δυνάμεων. Ὅπως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα, παρ' ὅλην τὴν κυριαρχίαν τοῦ λόγου, ὑπέροσκον πάντοτε αἱ πρὸς τὸ ἀντίθετον τοῦ λόγου ροαί - διότι κάθε νόημα ζητεῖ τὸ ἀντίθετόν του, μέσα εἰς τὴν ζωὴν τοῦ πνεύματος - ὅτω καὶ κατὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν καμπὴν ἦτο δδύνατός ἡ διατήρησις μιᾶς νέας μορφῆς ζωῆς εἰς τὴν ὁποίαν δέν θὰ ματεῖχε καὶ ὁ λόγος, κατὰ τὸ μέτρον καθ' ὃ ἀπετέλει οὗτος ἀκατάλυτον πλεόν ἀπόκτημα. Γυμνὸν ἀπὸ τὸν λόγον τὸν Ἑλληνικόν, τίποτε δέν ἠδύνατο νὰ ζήσῃ πλεόν μέσα εἰς τὸ ροῦν τῆς ἱστορίας.

Ἐχρειάζετο κατ' ἀκολουσίαν μία σύνθεσις τῶν δύο αὐτῶν κόσμων, τοῦ κόσμου τοῦ Ἑλληνικοῦ λόγου καὶ τοῦ κόσμου τοῦ ἀρρήτου, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀποκαλύψει, ὑπὸ τὴν ὕψηλότεραν του μορφὴν, ὁ Ἐσταυρωμένος Χριστός.

Τὴν σύνθεσιν ταύτην ἐκλήθησαν νὰ ἐπιτελέσουν, ὅριμοι πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς πρὸς τοῦτο, ὑπὲρ πάντα ἄλλον, οἱ τότε πνευματικῶς ἄρχοντες τοῦ κόσμου; οἱ Ἕλληνες. Ἀποτελεῖ τοῦτο μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας προσφορὰς τῶν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐκλήθησαν νὰ μορφώσουν τὴν συναναφορὰν τοῦ ρητοῦ καὶ τοῦ ἀρρήτου, τοῦ ἐλλόγου καὶ τοῦ ἀλόγου, ἢ ἄλλως τοῦ λόγου καὶ τοῦ υπερβαίνοντος τὸν λόγον θεῖου. Ἐκλήθησαν

οὕτω εἰς τὸ ἀγαθὸν τοῦ πλάτωνος νὰ δώσουν νέον εὖρος καὶ νέον βάθος καὶ νὰ ἀποκρυσταλλώσιν εἰς ὑπερβατικὰ σύμβολα, ὅ,τι ὁ καθαρῶς θεωρητικὸς λόγος δὲν δύναται νὰ συλλάβῃ. Περαιτέρω ἐκλήθησαν νὰ συνθέσουν τὸν λόγον μετὰ τοῦ ἐντεῦθεν τοῦ λόγου αἰσθητοῦ καὶ οὕτω τὸ αἰσθητὸν τοῦτο, μέσῳ τοῦ λόγου, νὰ τὸ ἀναγάγουν μέχρι τοῦ θεῖου καὶ τοῦ ἀρρήτου. Ἐκλήθησαν νὰ φανερώσουν τὸ θεῖον εἰς τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῆς ἐνυφάνσεως τοῦ ἀρρήτου θεοῦ εἰς τὸ ρητὸν τοῦ λόγου καὶ περαιτέρω νὰ φανερώσουν τὴν σύνθεσιν τοῦ θεοῦ τούτου τὸ ὁποῖον ἔχει οὕτω ἐνυφανθῇ εἰς τὸν λόγον, πρὸς τὸ αἰσθητὸν, πρὸς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ λόγου.

Πρὸ παντός δὲ ἐκλήθησαν τὴν οὐσίαν τοῦ θεοῦ τὴν πέραν τοῦ λόγου, τὴν ἀγάπην ἐν Χριστῷ, νὰ τὴν συνθέσουν μετὰ τὴν ὑπᾶντην πρακτικὴν ἀρχὴν κατὰ λόγον, τὴν δικαιοσύνην.

φαίνεται τὸ ἔργον τοῦτο, ὅπερ ἐκλήθησαν νὰ ἐπιτελέσουν, καὶ πράγματι ἐπετέλεσαν οἱ Ἕλληνες, μοχθήσαντες πρὸς τοῦτο ἐπὶ τρεῖς καὶ πλέον αἰῶνας, περιωρισμένον εἰς τὴν σφαῖραν τῆς μεταφυσικῆς. εἶναι ἐν τούτοις ἔργον καλῶς πονθὲν ὅλας τὰς ἀπόψεις τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, διότι ἐκ τῆς συνθέσεως τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Χριστιανικῶν ἀρχῶν προέκυψε ὁλοκληρὸς ὁ σημερινὸς εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς.

Ἡ σύνθεσις αὕτη δύο ἀντιθέτων κόσμων βεβαίως δὲν ἐπετεύχθη τότε ἀπαξ διὰ παντός. Ὅστε εἶναι νοητὴ ἡ σύνθεσις αὕτη, ὥς εἰς σκοπὸς εἰς τὸν ὁποῖον δύναται τις νὰ φθάσῃ διὰ ν' ἀσταμάτησιν ἐκεῖ. Ἡ σύνθεσις αὕτη ἀποτελεῖ αἰώνιον αἷτημα· ἀποτελεῖ ἰδέαν, πρὸς τὴν ὁποίαν πάντοτε θὰ στρέφεται ὁ ἀνθρώπος ὁ ἀνὴρ εἰς τὸν κύκλον τοῦ πολιτισμοῦ μας. Τὸ αἷτημα ὅμως τοῦτο προσδιορίζει ἕκτοτε τὴν πορείαν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πνεύματος. Ἐκάθε λαός, ἕκαστος μεγάλος δημιουργὸς ἐπὶ 19 αἰῶνας ἡγωνίσθησαν, καὶ θὰ ἀγωνίζονται καὶ εἰς τὸ μέλλον, διὰ νὰ ἀποκαλύψουν μίαν νέαν μορφήν συνθέσεως τῶν ἀντιθέτων τούτων.

Ὁ ἀγὼν αὐτὸς ἀκριβῶς ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον γνῶρισμα τοῦ πολιτισμοῦ μας. Ἐάν ὅμως ὅλοι οἱ εὐρωπαῖκοι λαοὶ εἶναι τεταγμένοι νὰ πορευθοῦν τὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν διαγράφει τὸ αἷτημα τοῦτο, οἱ Ἕλληνες ἔχουν εἰς τὸ μέγα τοῦτο πνευματικὸν δῶλημα ἰδιό-
/. ἔργον.

ζουσαν θέα ν. Αὐτοί ἐκ τῶν σπλάχνων των ἤντησαν τὰς μορφὰς διὰ τῶν ὁποίων συνεκροτήθη κατὰ τὸ πλεῖστον τὸ δόγμα τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας καὶ οὕτω αὐτὰ ἐπέτυχαν εἰς τὴν βασικὴν σφαῖραν, τὴν μεταφυσικὴν, τὴν πρώτην ἀποφαστικὴν καὶ θεμελιώδη σύνθεσιν κλασσικοῦ καὶ χριστιανικοῦ πνεύματος. Αὐτοί κατόπιν εἰς τὴν σφαῖραν τοῦ καλοῦ καὶ εἰς τὴν ἠθικὴν σφαῖραν διέγραψαν μίαν μορφήν συνθέσεως τῶν δύο αὐτῶν πνευμάτων, ἡ ὁποία ἔχει κατὰ τὸ ὅλως ἰδιότυπον καὶ δὲν δύναται νὰ συγχέεται μὲ ἄλλας ἀναλόγους προσπάθειας αἱ ὁποῖαι ἀνεπτύχθησαν βραδύτερον εἰς τὴν Δύσιν. Τὴν ὅλως διακεκριμένην καὶ μεγίστης δέξας αὐτὴν παράδοσιν, ἡ ὁποία εἶναι συνυφασμένη καὶ μὲ τὰς ψυχικὰς ἀρετὰς τοῦ γένους, ἂν ὄχι καὶ μὲ τὰς ἀρετὰς τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, ἔχομεν καὶ ἡμεῖς σήμερον χρέος νὰ συνεχίσωμεν, ἀνανεώνοντες τὸ αἰώνιον αἷτημα, ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὰς συνθήκας τῆς ἐκαστοτε ζωῆς τοῦ παρόντος.

Τὸ συνέδριον ὡμῶν συνῆλθε ἵνα τοῦτο τὸ χρέος κυρίως πληρώσῃ. Διὰ τῆς ἐρεῦνης τοῦ τρόπου καθ' ὃν τὸ Ἑλληνικὸν ἀφ' ἑνὸς καὶ τὸ χριστιανικὸν πνεῦμα ἀφ' ἑτέρου συντίθενται ἢ δέον νὰ συντεθῶσι σήμερον, εἰς τὰς καθ' ἕκαστον φάσεις τοῦ θεωρητικοῦ ἢ τοῦ κοινωνικοῦ βίου, καθ' ὅσα τὰ μέγα τοῦτο πρόβλημα περισσότερο συνειδητὸν καὶ εἰς εὐρυτέρους κύκλους καὶ διαγράφει ἐν τῇ μέτρῃ τῶν δυνάμεων ἐκαστοῦ ἐξ ἡμῶν τὴν δοτέαν λύσιν.

Πιστεύω ὅτι τὸ βᾶθος καὶ ἡ ποιότης τοῦ νεοελληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐξαρτῶνται, εἰς μέγαν βαθμόν, ἀπὸ τὸ βᾶθος καὶ τὴν ποιότητα τῆς λύσεως, τὴν ὁποίαν θὰ φέδωμεν ἐκαστοτε ἐκ τῶν κρίσιμον, τὸ ζωντανόν, τὸ πρωταρχικόν τοῦτο πρόβλημα τῆς ζωῆς μας.

Ἐφ' ὅσον ἀπὸ τοιαύτας σκέψεις ἐμπνέομαι εἶναι φυσικόν διδύμοι νὰ εἶναι καὶ αἱ εὐχαί μου πρὸς εὐδόκωσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον δὲν θέλω νὰ σκέπτομαι ὡς μεμονωμένον γεγονός ἀνευ συνεχείας, ἀλλὰ ὡς μίαν κοινήν ἀφετηρίαν περαιτέρω κοινῶν προσπαθειῶν.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας συμμερίζεται τὰς σκέψεις αὐτάς, εἶμαι εὐτυχῆς δυνάμενος ἐξ ὀνόματος αὐτῆς νὰ ἀπευθύνω πρὸς τοὺς κ.κ. Συνέδρους θερμὸν χαιρετισμόν, μὲ τὴν διαδήλωσιν τοῦ ἀμερίστου αὐτῆς ἐνδιαφέροντος διὰ τὸ συντελεσθῆναι παρ' αὐτῶν ἔργον.

Ομιλία - 5 - Εισαγωγή
 Θεολογία (1)

Κύριοι,

Τίποτε δέν εἶναι πλέον σωματικόν ἀπὸ τὴν ἀναδρομήν εἰς τὰς πρῶτας πηγὰς τῶν ψυχικῶν καὶ τῶν πνευματικῶν μας δυνάμεων, ὅταν αἱ ταλαιπωρίαι τοῦ καθ' ἡμέραν κινδυνεύουσιν νὰ στυγοποιήσῃ τὴν σταθερότητα καὶ τὴν καθαρότητα τῆς τοποθετήσεως μας. Πῶς κατ' ἀκολουθείαν περαίνων τὸν λόγον νὰ μὴν ῥᾷς εὐχαριστήσω καὶ δι' αὐτὴν τὴν ἀναβάπτισιν, τὴν ὁποίαν προσφέρετε καὶ εἰς ὅσους θέλουν μετάσχη τοῦ Συνεδρίου ἀλλὰ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸ δοκιμαζόμενον ἔθνος, τὸ ὁποῖον καὶ θάρρος καὶ αὐτοπεποίθησιν καὶ πίστιν θέλει ἀντλήσῃ ἀπὸ τοὺς λόγους καὶ ἀπὸ τὰς σκέψεις Σας, διὰ τοὺς εὐγενεῖς καὶ ἡθικοὺς ἀγῶνας, εἰς τοὺς ὁποίους, ὅπως ἀπὸ αἰώνων, ὁσῶ καὶ σήμερον ἐπιδίδεται, πρὸς πραγματοποίησιν ἐν παντί τῶν ἀρχῶν τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λόγου καὶ τοῦ Χριστιανικοῦ πνεύματος, καὶ ἀνωτάτης δέξας. Αἱ ἄλλοι δυνάμεις ἀνέβητο εἰς ἡσσανα μοῖραν καὶ δέν ἀπετέλουν τὸν ἀπογευματινὸν λίθον ἐφ' ᾧ κατὰ κύριον καὶ πρῶτον λόγον ἐκδομεῖτο ὅχι μόνον ὁ στοχασμός, ἀλλὰ καὶ ἡ τέχνη καὶ ἡ κοινωνικὴ καὶ ἡθικὴ τάξις. Ὁ λόγος, ὁ ἄκρως πρὸ 7 αἰώνων, εἶχεν ἀνατελεῖ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν κορυφαίων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, παραμερίζων τοὺς μύθους καὶ τὰς δεσμευτικὰς παραδόσεις, διὰ νὰ τὰς ἀποκαταστήσῃ ἀπὸ τὸν ἀδοτηρὸν ἐπιστημονικὸν καὶ τὸν μαθηματικὸν συνειρημὸν, παρέμενε πάντοτε τὸ κυρίαρχον νόημα, μέχρι τῆς κρίσεως ἐκείνης καμπῆς ὅπου αὐτὸς οὗτος ὁ λόγος διέγινωκε τὰς πέραν αὐτοῦ ἐκτεινόμενας περιοχάς, τὰς ὁποίας δέν ἠδύνατο νὰ κυριαρχήσῃ ὁπερβαίνων ἑαυτόν, ὁ λόγος τότε ὅχι μόνον ἀνεγνώρισε τὸ βάρος τὴν σημασίαν τοῦ ἀλόγου, τοῦ ἀρρήτου, ἀλλὰ ἔτεινε εἰς τὸ ἀρρήτον τοῦτο νὰ παραχαρήσῃ τὴν ἀνωτάτην θέσιν εἰς τὴν κλίμακα τῶν ἀξιών καὶ νὰ ὁμολογήσῃ ἐνάντιον αὐτοῦ τὰ ὅρια καὶ τὸν περιορισμὸν του. Ὅσῳ ὁ καθάρως λόγος, ὁ Ἑλληνικὸς λόγος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συνοψίζονται ὅλα τὰ ἐκτελέσματα τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἀνεκρίνεται ἐπὶ νέου καὶ ὑψηλοτέρου ἐκπέδου ἐκείνο τὸ ὁποῖον εἶχεν ἔλασσε καταλίσσει τὴν παραδόσιν, τὸν μῦθον, τὰς ἐμπειρῶν συμβολικὰς ἐκφράσεις δι' ἃν προσηλασμεῖται τὸ κατὰ λόγον ἀρρήτον πρὸ παντὸς ἀνεκρίνεται ὅ,τι δέν ἠδύνατο ἐξ ἑαυτῆς δυνάμει νὰ γνωρίσῃ τοῦ ἀρρήτου τοῦτου τὴν φύσιν καὶ τὴν οὐσίαν. Ἡ κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην ἀναζητήσις νέων ὑποκειμένων, νέων μύθων, νέων συμβόλων, ἀποτελεῖ ἀπλῶς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἐγ-

Ὁμολογία εἰς ἐνὶ δόξῳ Θεοφάνῳ
εἰς Πανεπιστήμιον (3)

1956 2 19 17

Ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος, ὁ κόσμος τοῦ λόγου, ἀφοῦ ἐντός ἐπερὶ περίπου αἰώνων, διήνυσεν τὴν τροχίαν του, ἔφθασεν εἰς τὸ ὅριον, ὅπου ἐκ τῶν ἰδίων του κόλπων ἔπρεπε νὰ ἀναπηδήσῃ ἡ ἀρ-
νησις αὐτοῦ.

Ἀποτελεῖ τοῦτο τὸν ἀμείλικτον κανόνα τῆς πορείας τοῦ πνεύματος ἐν τῇ ροῇ τοῦ ἱστορικοῦ χρόνου. Ἐνῷ κατὰ τὴν φύσιν τῆς μεγίστης αὐτοῦ λαμπρότητος, ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος εἶχε δια-
γνώσει τὴν ὑπαρξίν ἐνός ὑπάρχοντος νοήματος, τὸ ὅποιον ὑπερβαίνει τὸν λόγον, παρέμενε πάντοτε καὶ ὁ Ἑλληνικὸς στοχασμὸς καὶ ἐν
συνεχείᾳ ἡ Ἑλληνικὴ τέχνη καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ζωὴ ἀγκυλωμένοι εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ λόγου, ὡς τῆς καθολικῆς καὶ ἀνωτάτης ἀξίας. Αἱ ἄλλοι δυνάμεις ἐτίθεντο εἰς ἥσσαν μοῖραν καὶ δὲν ἀπετέ-
λουν τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον ἐφ' οὗ κατὰ κύριον καὶ πρῶτον λόγον ἀκοδομεῖτο ὅχι μόνον ὁ στοχασμὸς, ἀλλὰ καὶ ἡ τέχνη καὶ ἡ κοι-
νωτικὴ καὶ ἠθικὴ τάξις. Ὁ λόγος, ὁ ὅποιος πρὸ 7 αἰώνων εἶχεν ἀνατελεῖ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν κορυφαίων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, παραμερίζων τοὺς μύθους καὶ τὰς θεσμευτικὰς παραδόσεις, διὰ
νὰ τὰς ὑποκαταστήσῃ ἀπὸ τὸν αὐστηρόν ἐπιστημονικὸν καὶ τὸν μα-
θηματικὸν συνειρμὸν, παρέμενε πάντοτε τὸ κυρίαρχον νόημα, μέ-
χρι τῆς κρισίμου ἐκείνης καμπῆς ὅπου αὐτὸς οὗτος ὁ λόγος διέ-
γινωσκε τὰς πέραν αὐτοῦ ἐκτεινομένας περιοχάς, τὰς ὁποίας δὲν
ἠδύνατο νὰ κυριαρχήσῃ ὑπερβαίνων ἑαυτὸν, ὁ λόγος τότε ὅχι μό-
νον ἀνεγνώρισε τὸ βῆρος, τὴν σημασίαν τοῦ ἀλόγου, τοῦ ἀρρήτου,
ἀλλὰ ἔτεινε εἰς τὸ ἀρρητον τοῦτο νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἀνωτάτην
θέσιν εἰς τὴν κλίμακα τῶν ἀξιών καὶ νὰ ὁμολογήσῃ ἐνῶπιον αὐτοῦ
τὰ ὅρια καὶ τὸν περιορισμὸν του. Οὕτω ὁ καθαρὸς λόγος, ὁ Ἑλλη-
νικὸς λόγος, ἐντός τοῦ ὁποίου συνοψίζονται ὅλα τὰ ἐπιτεύγματα
τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἀνεζήτει ἤδη κατὰ πέραν ἑαυτοῦ. Ἀνε-
ζήτει ἐπὶ νέου καὶ ὑψηλοτέρου ἐπιπέδου ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶχεν
ἄλλοτε καταλύσει τὴν παρὰ τοῖς, τὸν μῦθον, τὰς ἐμμέσους συμβο-
λικὰς ἐκφράσεις δι' ἃν προσκελδεῖται τὸ κατὰ λόγον ἀρρητον. Πρὸ
παντός ἀνεζήτει ὅ,τι δὲν ἠδύνατο ἐξ ἰδίας δυνάμεως νὰ γνωρίσῃ
τοῦ ἀρρήτου τούτου τὴν φύσιν καὶ τὴν οὐσίαν. Ἡ κατὰ τὴν περι-
οδὸν ἐκείνην ἀναζητήσιμος νέων θρησκειῶν, νέων μύθων, νέων συμ-
βολῶν, ἀποτελεῖ ἀπλῶς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἀγωνίας ἀπὸ τὴν ὁποί-
αν κατείχετο ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Διότι ἀφοῦ ὁ λόγος εἶχεν ἔξαν-
τλήσει ἑαυτὸν ἔπρεπε ἡ πέραν τοῦ λόγου πίστις, ἡ πέραν τοῦ λό-
γου ἐλπίς, μία πέραν τοῦ λόγου οὐσία, νὰ τὸν στηρίξουν.

Ἐπὶ πρῶτον ἔξω ἀπὸ τὴν κόλπην τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς νὰ
γεννηθῇ τὸ ἄγαθόν τοῦτο. Ἐβλάσθησε ζένον πρὸς τοὺς ἀδαστηροὺς
μαθηματικὸς συνειρμὸς τοῦ Ἑλληνος φιλοσόφου. Διὰ νὰ ἐκφρα-

σθῆ, περιεβλήθη τό ἔνδυμα τοῦ μύθου καί τοῦ συμβολικοῦ στοχασμοῦ. Διὰ τὴν γέννην κατανοητὸν ἀπηθύνθη κατὰ κύριον λόγον, ὅχι εἰς τὴν αὐτοτηρὴν σκέψιν, ἀλλὰ εἰς τὸ αἶσθημα, εἰς τὰς ἀλόγους δυνάμεις τῆς ψυχῆς. Διότι τὸ ἄλογον καί τὸ ἀρρητον ἀπετέλει ἐν ἑσχάτῃ ἀναλύσει τὴν οὐσίαν του. Ὅπως ὁ λόγος ἀπετέλει ἐν ἑσχάτῃ ἀναλύσει τὴν οὐσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Τὸ δμῖγῃ θμως καί τὸ μονόπλευρα δέν εἶναι τοῦ κόσμου τούτου. Ἡ ζωὴ εἶναι πάντοτε σύνθεσις δυνάμευν. Ὅπως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα, παρ' ἄλλην τὴν κυριαρχίαν τοῦ λόγου, υπέβοσκον πάντοτε αἱ πρὸς τὸ ἀντίθετον τοῦ λόγου ροαί - διότι κάθε νόημα ζητεῖ τὸ ἀντίθετόν του, μέσα εἰς τὴν ζωὴν τοῦ πνεύματος, - οὕτω καί κατὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν καμπὴν ἤτο δύνάτος ἡ διατήρησις μιᾶς νέας μορφῆς ζωῆς εἰς τὴν ὁποίαν δέν θά μετεῖχε καί ὁ λόγος, κατὰ τὸ μέτρον καθ' ὃ ἀπετέλει οὗτος ἀκατάλυτον πλέον ἀπόκλιμα. Γυμνὸν ἀπὸ τὸν λόγον τὸν Ἑλληνικόν, τίποτε δέν ἠδύνατο νὰ ζήσῃ πλέον μέσα εἰς τὸ ροὺν τῆς ἱστορίας.

Ἐχρειαζέτο κατ' ἀκολουθίαν μία σύνθεσις τῶν δύο αὐτῶν κόσμων, τοῦ κόσμου τοῦ Ἑλληνικοῦ λόγου καί τοῦ κόσμου τοῦ ἀρρήτου, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀπακαλύψει, ὑπὸ τὴν ὑψηλοτέραν του μορφῇ, ὁ Ἐσταυρωμένος Χριστός.

Τὴν σύνθεσιν ταύτην ἐκλήθησαν νὰ ἐπιτελέσουν, ἄριμοι πνευματικῶς καί ψυχικῶς πρὸς τοῦτο, ὑπὲρ πάντα ἄλλον, οἱ τότε πνευματικῶς ἀρχοντες τοῦ κόσμου, οἱ Ἕλληνες. Ἀποτελεῖ τοῦτο μίαν ἀπὸ τῶν μεγαλειτέρων προσφορῶν των εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐκλήθησαν νὰ μορφώσουν τὴν συναναφορὴν τοῦ ρητοῦ καί τοῦ ἀρρήτου, τοῦ ἑλλόγου καί τοῦ ἀλόγου, ἢ ἄλλως τοῦ λόγου καί τοῦ ὑπερβαίνοντος τὸν λόγον θεοῦ. Ἐκλήθησαν οὕτω εἰς τὸ ἀγαθὸν τοῦ Πλάτωνα νὰ δώσουν νέον εὖρος καί νέον βάθος καί νὰ ἀποκρυσταλλώσουν εἰς ὑπερβατικὴν σύμβολα, ὅ,τι ὁ καθαρῶς θεωρητικὸς λόγος δέν δύναται νὰ συλλάβῃ. Περαιτέρω ἐκλήθησαν νὰ συνθέσουν τὸν λόγον μετὰ τοῦ ἐντεῦθεν τοῦ λόγου αἰσθητοῦ καί οὕτω τὸ αἰσθητόν τοῦτο, μέσῳ τοῦ λόγου, νὰ τὸ ἀναγάγουν μέχρι τοῦ θεοῦ καί τοῦ ἀρρήτου. Ἐκλήθησαν νὰ φανερώσουν τὸ θεῖον εἰς τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῆς ἐνυφάνσεως τοῦ ἀρρήτου θεοῦ εἰς τὸ ρητόν τοῦ λόγου καί περαιτέρω νὰ φανερώσουν τὴν σύνθεσιν τοῦ θεοῦ τούτου τὸ ὁποῖον ἔχει οὕτω ἐνυφανθῇ εἰς τὸν λόγον, πρὸς τὸ αἰσθητόν, πρὸς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ λόγου.

Πρὸ παντός δὲ ἐκλήθησαν τὴν οὐσίαν τοῦ Θεοῦ τὴν πέραν τοῦ λόγου, τὴν ἀγάπην ἐν Χριστῷ, νὰ τὴν συνθέσουν μὲ τὴν ὑπάρχουσαν πρακτικὴν ἀρχὴν κατὰ λόγον, τὴν δικαιοσύνην.

Φαίνεται τὸ ἔργον τοῦτο, ὅπερ ἐκλήθησαν νὰ ἐπιτελέσουν, καὶ πράγματι ἐπετέλεσαν οἱ Ἕλληνες, μοχθήσαντες πρὸς τοῦτο ἐπὶ τρεῖς καὶ πλέον αἰῶνας, περιωρισμένον εἰς τὴν σφαῖραν τῆς μεταφυσικῆς. Εἶναι ἐν τούτοις ἔργον καλῶς πονοῦν δὲ τὰς δυνάμεις τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, δίδει ἐκ τῆς συνθέσεως τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Χριστιανικῶν ἀρχῶν προέκυψε ὁλόκληρος ὁ σημερινὸς εὐρωπαϊκὸς πολιτισμός.

Ἡ σύνθεσις αὕτη δύο ἀντιθέτων κόσμων βεβαίως δὲν ἐπετεύχθη τότε ἀπαξ διὰ παντός. Ὅστε εἶναι νοητὴ ἡ σύνθεσις αὕτη, ὥς εἰς σκοπὸς εἰς τὸν ὅποιον ὕψαται τις νὰ φθάσῃ διὰ νὰ σταματήσῃ ἐκεῖ. Ἡ σύνθεσις αὕτη ἀποτελεῖ αἰώνιον αἰτήμα· ἀποτελεῖ ἰδέαν, πρὸς τὴν ὅποιαν πάντοτε θὰ στρέφεται ὁ ἀνθρώπος ὁ ἀνέστηκας εἰς τὸν κύκλον τοῦ πολιτισμοῦ μας. Τὸ αἶτημα ὅμως τοῦτο προσδιορίζει ἐκτοτε τὴν πορείαν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πνεύματος. Κἀκεῖ λαὸς, κἀκεῖ μεγάλος δημιουργὸς ἐπὶ 19 αἰῶνας ἡγωνίσθησαν, καὶ θὰ ἡγωνίζονται καὶ εἰς τὸ μέλλον, διὰ νὰ ἀποκαλύψουν μίαν νέαν μορφήν συνθέσεως τῶν ἀντιθέτων τούτων.

Ὁ δὲ ἀγὼν αὐτὸς ἀκριβῶς ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον γινώρισμα τοῦ πολιτισμοῦ μας.

Ἐν ὅμως ὅλοι οἱ εὐρωπαϊκοὶ λαοὶ εἶναι τεταγμένοι νὰ πορευθοῦν τὴν ὁδόν, τὴν ὅποιαν διαγράφει τὸ αἶτημα τοῦτο, οἱ Ἕλληνες ἔχουν εἰς τὸ μέγα τοῦτο πνευματικόν ὄβλημα ἰδιόζουσαν θέσιν. Αὐτοὶ ἐκ τῶν σπλάχνων των ἤντησαν τὰς μορφὰς διὰ τῶν ὁποίων συνεκροτήθη κατὰ τὸ πλεῖστον τὸ ὄγμα τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας καὶ οὕτω αὐτὸς ἐπέτυχαν εἰς τὴν βασικὴν σφαῖραν, τὴν μεταφυσικὴν, τὴν πρῶτην ἀποφασιστικὴν καὶ θεμελιώδη σύνθεσιν κλασσικοῦ καὶ χριστιανικοῦ πνεύματος. Αὐτοὶ κατόπιν εἰς τὴν σφαῖραν τοῦ καλοῦ καὶ εἰς τὴν ἠθικὴν σφαῖραν διέγραψαν μίαν μορφήν συνθέσεως τῶν δύο αὐτῶν πνευμάτων, ἡ ὅποια ἔχει κατὰ τὸ ὅλον ἰδιότυπον καὶ δὲν δύναται νὰ συγχέεται μὲ ἄλλας ἀναλόγους προσπαθεύσας ὁποῖα ἀνεπτύχθησαν βραδύτερον εἰς τὴν δύσιν. Τὴν ὁλὴν διακεκριμένην καὶ μεγίστην δέξας αὐτὴν παραδόξω, ἡ ὅποια εἶναι συνυφασμένη καὶ μὲ τὰς ψυχικὰς ἀρετὰς τοῦ γένους, ἐν ὅχι καὶ μὲ τὰς ἀρετὰς τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, ἔχομεν καὶ ἡμεῖς σήμερον χρὸς νὰ συνεχίσωμεν, δυνανθόντες τὸ αἰώνιον αἶτημα, ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὰς συνθήκας τῆς ἐκαστοῦ ζωῆς τοῦ παρόντος.

Τό Συνέδριον ὧμῶν συνῆλθε ἵνα τοῦτο τό χρῆος κυρίως πληρῶσθ. Διό τῆς βεύνης τοῦ τρόπου καθ' ὅν τό Ἑλληνικόν δφ' ἑνός καί τό χριστιανικόν πνεῦμα δφ' ἑτέρου συντίθενται ἡ δέον νδ συντεθῶσι σήμερον, εἰς τῆς καθ' ἕκαστον φάσεις τοῦ θεωρητικοῦ ἢ τοῦ κοινωνικοῦ βίου, καθίστα τό μέγα τοῦτο πρόβλημα περισσότερο συνειδητόν καί εἰς εὐρύτερους κύκλους καί διαγράφει ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων ἐκδοτοῦ ἐξ ἡμῶν τήν δοτέαν λύσιν.

Πιστεύω ὅτι τό βέθος καί ἡ ποιότης τοῦ νεοελληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐξαρτῶνται, εἰς μέγαν βαθμόν, ἀπό τό βέθος καί τήν ποιότητα τῆς λύσεως, τήν ὁποῖαν ὁ δίδωμεν ἐκδοτοτε εἰς τό κρίναιμον, τό ζωντανόν, τό πρωταρχικόν τοῦτο πρόβλημα τῆς ζωῆς μας.

Ἐφ' ὅσον ἀπό τοιαύτας σκέψεις ἐμπνέομαι εἶναι φυσικόν διάπυροι νδ εἶναι καί αἱ εὐχαί μου πρός εὐδόξωσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, τό ὅποῖον δέν θέλω νδ σκέπτομαι ὡς μεμονωμένον γεγονός δνευ συνεχείας, ἀλλά ὡς μίαν κοινήν ἀφιετηρίαν περαιτέρω κοινῶν προσπαθειῶν.

Ἐπειδή δέ καί ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας συμμερίζεται τῆς σκέψεις αὐτάς, εἶναι εὐτυχῆς δυνάμενος ἐξ ὀνόματος αὐτῆς, νδ ἀπευθύμ πρός τοὺς κ.κ. Συνέδρους θερμόν χαιρετισμόν, μέ τήν διαδήλωσιν τοῦ δμερίστου αὐτῆς ἐνδιαφέροντος διό τό συντελεσθησόμενον παρ' αὐτῶν ἔργον.

Κύριοι,

Τίποτε δέν εἶναι πλέον σωστικόν ἀπό τήν ἀναδρομήν - εἰς τῆς πρώτας πηγάς τῶν ψυχικῶν καί τῶν πνευματικῶν μας δυνάμεων, ὅταν αἱ ταλαιπωρίαι τοῦ καθ' ἡμέραν κινδυνεύουν νδ συσκοτίσουν τήν σταθερότητα καί τήν καθαρότητα τῆς τοποθετήσεώς μας. Πῶς κατ' ἀκολουθεῖν περαινῶν τόν λόγον νδ μήν ἔξς εὐχαριστήσῃ καί δι' αὐτήν τήν ἀναβάπτειν, τήν ὁποῖαν προσφέρετε καί εἰς ὅσους θέλουν μετόσχη τοῦ Συνεδρίου ἀλλά καί εἰς ὁλόκληρον τό δοκιμαζόμενον ἔθνος, τό ὁποῖον καί θάρρος καί αὐτοπεποθήσιν καί πίστιν θέλει ἀντλήσῃ ἀπό τοὺς λόγους καί ἀπό τῆς σκέψεως Σας, διό τοὺς εὐγενεῖς καί ἠθικοὺς ἀγῶνας, εἰς τοὺς ὁποίους, ὅπως ἀπό αἰῶνων, οὕτω καί σήμερον ἐπιδίδεται, πρός πραγματοποιήσιν ἐν παντί τῶν ἀρχῶν τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Δικαιοσύνης καί τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λόγου καί τοῦ Χριστιανικοῦ πνεύματος.

Ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ προγράμματος ποὺ κατηντίσθη διὰ τὴν ὑποδοχὴν των.— Ἡ γνωριμία των μὲ τὴν σύγχρονον Ἑλλάδα.— Ἐπίσκεψις εἰς τὰ νησιά τοῦ Ἰστανικοῦ, τὰς Κυκλάδας, τὴν Ρόδον.— Εἰς τὴν ἀρχαίαν Κωνσταν.— Ἡ ὥραία χειρωνακία τῆς Κυδερήστου.

Τέλος, η τουριστική Ελλάδα τοίξε προσεφάσθη από μορφή μιας κρουαζιέρας από τους Καυκάσιους, την Ρωσία, την Κρήτη και τις νήσους του Ιονίου. Έτσι, φεύγοντας οι ξένοι θα έχουν μια πανοραμιακή εικόνα της Ελλάδας, την προέδω και την προβολή της.

[illegible]

Το πρόγραμμα της κορυφής άρχισε με την επίσκεψη των γυναικών του Ιαπωνικού, της Αίγυπτου και του Παρισιού, όπου πραγματοποιήσε το πλάσι διαπίστευσε το υψος πάλι της ναυαρχίας της Σοβιετικής. Την έπεισε, έπεισε, έπεισε της άλλης, της Μακίνο και της Παρισιού. Την έπεισε μέρα έπεισε στη Ρώμη, όπου α ναυαρχία προέβητε.

«Εάν τοιούτοι «φίλοι» έβρισκαν
εχθρούς ή φιλικούς κ. Μανουράκης
ή πωλητήριους κ. Τσιάνος κλπ ή
Καμνιάς, οι όμοιοι έβγαζαν έλεγχο
και όχι την δικαιοσύνη. Οι έλεγχοι
επηρεάζουν παρακωλύουν και με
τοίωτο ένδιαφέρον τους έλλογους
ήτοι τους δικαστές, έπαιζαν με
το δικαστήριο και παρανομιούν και
αποπειράται κοινώς. Έτσι πωλητής ή
ή ελεγκτής παρανομούν και το
δικαστήριο πάλι την δικαιοσύνη
και κατά κινούνται άτομα».

[illegible]

ТЕР. ПНА.

The U. S. Global Crusade For Better Living

by

Merryle Stanley Rukeyser

THE BASIC MERIT of international travel is missed by the tourist agencies. My recent argosy to Greece, which is at the crossroads between the West and the Middle East and meat in the sandwich between the Iron Curtain neighbors on the north—Albania, Yugoslavia, and Bulgaria—and Nasser's Egypt on the south, which had been taking military aid from the Soviet Union—dramatized the advantage of moving away temporarily from home base. The experience helps to correct perspective and to modify the widespread delusion that the globe turns on an axis from your homeland, if not from your personal abode. The uncorrected delusion makes for exciting writing and reading, as was demonstrated by the foreign correspondence of the late Richard Harding Davis, who always cabled back dispatches on the assumption that any current war was revolving around him.

A fortnight in Greece, with an opportunity to talk to the sophisticated King and Queen, the key Cabinet officers, and some commoners, helped to widen understanding of the two-sidedness of modern communications. If understanding is to be the fruit of policy, there must be on our side a grasp of the foreign capacity to receive ideas and information. Even though the criticism that we are not getting our message of individual free choice and free enterprise across has fundamental merit, repetition of the chant becomes tiring. I propose a new ingredient in our relationship with foreign peoples with whom we are experimenting in the great adventure of mutual aid. The Bible cautions, "With all thy getting, get understanding."

Education From Within

To the recipients of American assistance, such as Greece, which has become an international showcase for the fruits of American policy in the last seven years, we should give the opportunity for education in choosing policies affecting national survival and well-being.

The episode of unselfish giving, even though it may be strategic long-term policy, has within itself the seeds of impermanence. It can be ended abruptly whenever a

people emotionally demand domestic tax cuts as an alternative to aid to foreign peoples. Accordingly, if we prepare for the longer future of competitive co-existence with the dark principles of the Soviet Union, we build for the future to the extent that we inculcate our allies with the spirit of self-help and the desire on their own to be free and to be strong. Thus, as an alternative to hit-and-run emergency types of technical and economic assistance, we ought to turn our thoughts to founding an American technical university in the Eastern Mediterranean, preferably at Athens, the pre-eminent capital of ancient culture, where modern humanistic ideas first were incubated.

Instead of thinking that we meet the problem by sending over a temporary mission of skilled engineers, other technicians, and administrators, we ought to begin to train friendly peoples and uncommitted peoples in the Near East and at the window to the Middle East in modern techniques for better living. The need goes beyond technology and the applied sciences. If we stopped there, the university could be training men for militant Communism as well as for lives of independence and freedom. On top of the techniques of applied science, the technical University of Athens should create an appreciation and understanding of the key to better living in the United States, namely, the enterprise spirit—a sense of what academicians call entrepreneurship.

As a proud nation, Greece points with pride to her own liberal arts colleges, which do a job in philosophy, intellectual history, and the law. The great need is for a practical school of business administration at the university level. It is futile to try to fight Marxism without a corps of competent, enterprising, and enthusiastic business administrators who are capable of manning the command posts in domestic private enterprise.

The university proposal is aimed to deal with causes, not secondary symptoms. A properly trained citizen of the Eastern Mediterranean area would know that if his country wants to attract foreign capital for developmental purposes, certain preliminary steps designed to put one's

SHAW PARK HOTEL

and BEACH CLUB

Ocho Rios, Jamaica, B. W. I.

Perfect combination of plantation beauty and gay beach life. Superbly situated, overlooking the translucent waters of the Caribbean—on the most picturesque stretch of Jamaica's magnificent North Coast—Shaw Park offers the gracious welcome of a famous Old Jamaica Great House. Guest bedrooms, each with private bath, or traditional English suites are available, as well as villas or the new wing overlooking the gardens and the sea. Private Beach Club, and the North Shore's only fresh water swimming pool. Dining on the terrace, dancing nightly to the music of our house orchestra and native calypso bands.

Festive Christmas and New Year Season

For color folder
See your travel agent or
Shaw Park New York Office
18 W. 53rd St. N. Y. 19
J06000 6-3070

NEED A BEARING IN A HURRY— GIVE D.B.B. A CALL

The chances are excellent that the very make and size you need is in local stock—if not, our direct line contact between each warehouse and the master warehouse insures shipment the fastest way without delay.

DETROIT BALL BEARING CO.
OF MICHIGAN

DETROIT (MAIN) . . . 110 W. ALEXANDRINE
" (EAST) . . . 21019 MOUND ROAD
" (WEST) 25345 PLYMOUTH ROAD

1867-1967
Ben. Harbo
Detroit
Flint
Gr. Rapids
Jackson
Kalamazoo
Lansing
Muskegon
Pontiac
Pt. Huron
Saginaw

house in order are necessary. First, the government should stop dragging its feet in the matter of resuming debt service on the pre-war external governmental indebtedness. It is not enough for the government merely to make a gesture. When I raised the question, Demetrios Helmis, Greek Minister of Economic Co-ordination, replied: "The Greek government has more than once shown its willingness to reach a settlement on the Greek pre-war external debt. It is regrettable that the moves on the Greek side have not found a corresponding response."

But this is not enough. The late Dr. H. Parker Willis, monetary economist and first secretary of the Federal Reserve Board, used to describe credit "as a recognition of value." Dr. Willis made it clear that credit was not something that a beneficent lender arbitrarily conferred on a deserving or needy borrower. Credit springs from the very nature and character of the would-be recipient of a loan. From this viewpoint, one extravagance that no would-be debtor can afford is a defect on its record of performance.

Secondly, a practical grasp of what makes the contemporary world of competitive capitalism tick would delineate the preliminary technical domestic moves to attracting foreign capital. One is to take inventory of what a country has to offer those willing to risk foreign savings. It has been bad public relations, from this viewpoint, for the Greeks to stress that theirs is a poor country. Poor or rich in the contemporary world is largely a matter of work habits, economic and political philosophy, technical and administrative know-how, including skill in setting up venture companies. Concretely, as a prelude for attracting foreign capital, Greece on its own should sponsor a thorough geological survey and determine what her potentials are in the way of mineral resources. There are known bauxite, asbestos, and nickel, in addition to agricultural potentials.

A third preliminary step is to create a political and social climate congenial to the free foreign lender. Obviously no American or other alien holder of saved funds will surrender them voluntarily in an area devoted to Socialism—or to closed financial frontiers, which will prevent the lender from bringing home a return on his investment or even return of principal in currency of his own choosing. On this third point, Greece gets an A rating.

In the great guerrilla Civil War against the Communists, which ended some seven years ago, the Greek people chose freedom the hard way, and Greece is ripe for a private enterprise system. Greece's traditional friendship for the Arabs equips her for serving as broker, or middleman, between the Western Nato Alliance and the Arabs in the Middle East. In addition, the Greek Government tried in 1953 to put its laws respecting new foreign capital investment in order. The Greek Cabinet thinks that the recent decision of the Kennecott Copper Company to process asbestos deposits in Northern Greece marks the beginning of a new chapter.

The main theme behind this discussion is that, in the reshaping of the globe in the image of freedom instead of slavery, we should not rely too much on the slickness of our propaganda—on a cultivated scale, in competition

DAG NEWS

with the Soviet spokesmen to deceive foreign suckers through false propaganda. In the long run, it is desirable to deal with the ability of other people to receive and digest information and ideas. And this is where a sincere and objective adventure through an American technical university in the Eastern Mediterranean comes in. A legitimate university has a scientific and objective approach to problems, and attempts to stimulate independent thinking and free choice. It is the antithesis of propaganda.

In running the risk of contributing to a better understanding of the choices of men, we Americans should renounce at the outset any attempt to force foreigners to emulate us. Theirs is always the choice as to whether they want material well-being or mere sackcloth-and-ashes contemplation of philosophic theories.

My visit to Greece gave me a clearer understanding of the consequences of foreign sneering at U.S. efficiency and commercialism than I had thirty-one years ago during my first visit to Europe. If a people reject the concept of a high degree of economic organization and the spirit of venturesomeness, then—whether they realize it or not—they are condemning their masses to low standards of living. In Greece, the levels of material well-being are extremely low, even by European, not to speak of American, standards. The per capita income is barely more than \$200 a year.

In the circumstances, a remark passed to me by a charming Athenian should be examined carefully. In a friendly conversation, I related the meager living standards

of the Greek people to their low per-capita productivity. My Greek friend, in clouding the issue, interposed: "But our people don't want many things."

I explained that American material progress was based on a co-ordinated effort to stimulate wants and demands with improvement in the capacity to make things. I pointed out that advertising and selling were an indispensable part of the total American program for better living. The Athenian said cynically: "What do you want to do—get us into the same rut you're in?"

My friend's fallacious assumption, which is widely held in many parts of the world, needs careful exploration. In the first place, as in this instance, such a viewpoint is usually held by one of the élite, whose standard of living is far above the national average. In this case, this individual is privileged by the fact that he works for a foreign company and has access to foreign exchange and foreign standards of salaries.

I don't question the constitutional right of the Greeks to have their siestas and to close the shops and offices between 1:30 p.m. and 5 p.m. and to spend these hours in restful sleep or in leisurely comradeship at the multitudinous sidewalk cafés. I merely point out that this custom, which started as an adjustment to the intense heat and to avoid violating Noël Coward's lyric to the effect that only "mad dogs and Englishmen go out in the midday sun," has been largely rendered obsolete by air conditioning.

If Greece insists on its legal right to freeze and perpetuate all existing habits and techniques, then it is logical to fore-

The fine art reproduction
shown on this month's cover
was printed
from photo engravings
made by
Wayne Colorplate
craftsmen.

Courtesy of D.A.C. News

WAYNE COLORPLATE COMPANY

41 BURROUGHS

DETROIT 2, MICHIGAN

MANSFIELD, OHIO, KNOWS * CCC

Yes, Mansfield is well aware of Commercial Contracting Corporation's team of specialists. That's the town where CCC installed the presses and machine tools in the nation's largest stamping plant. These heavy presses are turning out body stampings for America's major builder of motor cars.

CCC won the job through experience in installing automated equipment . . . for world leaders in the production of steel, aluminum and automobiles.

Industrialists all across America know that CCC is prominent in important plant installations of the post-

war expansion era. They rely on the talents and techniques, the experienced supervision and precise organizing that CCC brings to every job. If your company is planning the removal, relocation or installation of machinery, turn the job over to CCC. Your project will be completed quickly, economically and efficiently.

CCC services, individually or under one Package Contract, include: Press Erecting • Rolling Mill Installation • Machinery Installation and Moving • Foundry Installations • Overhead Crane Installation • Mothballing.

Write for new illustrated brochure.

* **COMMERCIAL CONTRACTING CORPORATION** **CCC** **INDUSTRIAL INSTALLATIONS**
 12160 CLOVERDALE • DETROIT 4, MICHIGAN • TEXAS 4-7400

DAC NEWS

WHERE EVERYTHING IS
Extra special
Incomparable . . . possessing a
"personality" that appeals to
a distinctive clientele.

PAN AMERICAN MOTEL
17875 COLLINS AVE. • MIAMI BEACH 41, FLA.
FOR BEAUTIFULLY ILLUSTRATED BROCHURE AND FURTHER
INFORMATION WRITE: AUBREY MADRA JR., MANAGER.

IF YOU WANT MORE SALES AND PROFITS

write us and—

Have us apply the Coordinated Sales-Operating Procedures methods-&-work to your Company's Sales-Operations—no matter how big or how small your Sales-Operations.

The T-&-T Coordination of Sales-Operating Procedures work can Accumulate-&-Motivate ALL of your Selling-Facts-Ideas-&-Methods for most effectively selling the Maximum Sales-Volumes of your Company's Products-&-Services. We'll be glad to discuss this with your Management whenever you wish.

THORSON AND THORSON, ROCKEFELLER BUILDING, CLEVELAND 13, OHIO

An Organization For Coordinating Sales-Operating Procedures
To Streamline Sales-Operations

cast a low standard of living in balance with such practices. In brief, the sneerer at U.S. efficiency and commercialism—wittingly or otherwise—tends to condemn the majority of his fellow citizens to extremely meager and austere standards of living.

In defense of the philosophy of the American enterprise system, the success of the venture—the continuance of a balanced prosperity—presupposes wide distribution among the masses of goods and services. Thus the American business system develops inevitably, as a by-product, tremendous sociological impact. An imperative of the American Economic Way of Life is dynamic and continuous expansion in levels of material well-being of the great masses of the people. In other words, in order to achieve the economics of quantity production, it is necessary to count on a market of mass consumption.

Once these realities are grasped, then our debate with the Communists becomes enormously fortified. When men have a clear understanding that our system offers freedom and high living standards, whereas the Communist system brings economic and spiritual slavery, on the one hand, and meager levels of family material life, on the other, then it is not necessary to be overly slick in stating the case for the dignity of man.

A decade of American aid to Greece is a showcase of our good will and friendliness. Unlike Russian aid, which turns recipients into vassals, we recognize the right of such cooperating allies to exercise self-determination as free men. The current Greek government, headed by Constantine Carmanlis, prime minister, told as much to President Nasser of Egypt on a recent mission, and Constantine Tsatsos, minister to the prime minister's office, in answering a question from a cynical Spanish journalist, spelled out the true nature of American assistance. The Spaniard suggested, during a discussion of the Cyprus question, "Since Greece has been taking military and economic aid from the United States, won't Greece dance to whatever tune the United States calls in the Cyprus matter?"

Mr. Tsatsos, in a moonlight interview at the ancient Temple of Poseidon (god of the sea) at Sounion, a resort peninsula near Athens, replied: "There are no strings to American aid. The United States makes no effort to dictate to Greece or other associated nations."

Such remarks emphasize the lesson I learned in Greece. In the great debate for the future of mankind, it is no longer necessary for Americans to depend on abstract logic in the cold war with the Communists. We can further our cause by reference to the national experience of independent nations such as Greece, which through the years have tested American good faith.

In the December issue, Merryly Stanley Rukeyser will appraise realistically the outlook for narrowing the arc of fluctuations in the U.S. national economy. He will discuss the banking, industrial, and political suggestions for mitigating the swing between boom and bust.

In 1958

over a million motorists

will enjoy the comforts

and conveniences of

amp

4-way and 6-way

POWER SEAT ADJUSTERS

AMERICAN METAL PRODUCTS COMPANY

DETROIT 4 **amp** MICHIGAN

amp Plants and Subsidiaries: (American Metal Products Co.—Detroit, Mich.—Union City, Tenn.) (AllianceWare, Inc.—Alliance, Ohio—Kilgore, Texas—
Calton, Calif.) (Borroughs Manufacturing Co.—Kalamazoo, Mich.) (General Spring Products, Ltd.—Kitchener, Ont., Canada)
(Tube Reducing Corp.—Wallington, N. J.)

Manufacturers of quality products for automobiles, trucks, aircraft, offices, factories, warehouses, and homes.

Tyroz

[24.1]

K. A. Berdolt
**STUTTGARTER
ZEITUNG**

HERAUSGEBER JOSEF EBERLE · BONNER REDAKTION · BONN BUNDESPRESSEHAUS

Telefon 21671/21691 Fernschreiber 0886828 Schließfach 122

28.5.56

Herrn
Minister Tsatsos
Ministerpräsidium

A t h e n

Odos Zalokosta 3

Sehr geehrter Herr Minister!

Wieder in die Heimat zurückgekehrt, ist es mir ein aufrichtiges Bedürfnis, Ihnen, Herr Minister, sehr herzlich zu danken. Ihren Bemühungen war es zu verdanken, daß die deutschen Journalisten anlässlich des Besuches des Herrn Bundespräsidenten in Griechenland eine so überaus freundschaftliche und verständnisvolle Aufnahme und eine so wirkungsvolle Unterstützung ihrer Arbeit gefunden haben, daß uns dieser Aufenthalt in Ihrem schönen und gastfreundlichen Lande unvergeßlich bleiben wird.

In meiner Bewunderung für Ihre Persönlichkeit, von der ich bei den verschiedenen Begegnungen und Aussprachen stark beeindruckt wurde, darf ich mich, sehr geehrter Herr Minister, dem Urteil des Herrn Bundespräsidenten anschließen, der mir bei seinem letzten Gespräch mit mir in Delphi wörtlich sagte: "Herr Minister Tsatsos ist ein ungewöhnlich gebildeter und geistreicher Mann, und es macht Freude, sich mit ihm zu unterhalten. Er ist der beste Beweis dafür, wie fruchtbar der deutsch-griechische Kulturaustausch sein kann."

Wollen Sie bitte auch den Damen und Herren Ihres Ministeriums, die uns in jeder erdenklichen Weise unterstützt haben, vor allem der Frau Posiopoulou und den Herren Bettos und Kavounides, unseren herzlichsten Dank übermitteln.

Mit den besten Wünschen für Ihre Arbeit, das Wohl Ihres Landes und die Ziele seiner Politik begrüße ich Sie, sehr verehrter Herr Minister, als

Ihr sehr ergebener

Berdolt

Handwritten signature: H. A. Berdolt

K.A. Berdolt

STUTTGARTER
ZEITUNG

28.5.56

[24.2]

Π ρ ό ς

Τόν 'Υπουργόν κ. Κ. Τσάτσον

Προεδρίαν Κυβερνήσεως

'Οδός Ζαλοκώστα 3

A Θ Η Ν Α Σ

'Αξιότιμε κ. 'Υπουργέ,

'Επιτρέψας εις την πατρίδα μου αισθάνομαι την έπιτακτικήν ανάγκην νά σās ευχαριστήσω ολοφύχως. Χάρις εις την ύμετέραν φροντίδα οί Γερμανοί δημοσιογράφοι, οί όποιοι ήλθον εις 'Ελλάδα έπ' ευκαιρία της επισκέψεως του Προέδρου της 'Ομοσπόνδου Γερμανικής Δημοκρατίας έτυχον μιās εξαιρετικής φιλικής καί πλήρους κατανοήσεως όποδοχής, καί εύρον μίαν τόσον αποτελεσματικήν ένίσχυσιν εις τό έργον των ώστε ή παραμονή των εις την ώραν καί φιλόξενον χάραν σας νά παραμείνη εις αύτοūs αλησμόνητος.

Εις τόν θαυμασμόν μου διά την προσωπικότητά σας, ή όποια κατά τάς διαφόρους μεθ' ύμϊν συναντήσεις καί διμιλλας μοί ένεπολνησεν ίσχυράν έντύπωσιν, επιτρέψατέ μοι άξιότιμε κ. 'Υπουργέ, νά προσθέσω την κρίσιν περί ύμϊν του κ. Προέδρου της 'Ομοσπόνδου Δημοκρατίας όστις κατά την τελευταίαν συνομιλίαν, την όποίαν είχον μετ' αύτου εις Δελφούς μοί είπεν επί λέξει τά εξής. "Ο 'Υπουργός κ. Τσάτσος είναι άσυνήθους μορφώσεως καί εύφυτας άνθρωπος καί προξενεί χαράν νά διμιλλή κανείς μετ' αύτου. Τοϋτο είναι ή καλλιτέρα άπόδειξις πόσον καρποφόροι δύνανται νά άποβοϋν αί μορφωτικά ανταλλαγαι μεταξύ 'Ελλάδος καί Γερμανίας".

Θά σās παρεκάλουν κ. 'Υπουργέ, όπως διαβιβάσητε τάς έγκαρδλους ήμϊν ευχαριστίας εις τάς Κυρίας καί τούς Κυρίους του ύμετέρου 'Υπουργείου, οί όποιοι μās ένίσχυσαν εις την άποστολήν μας, ιδιαιτέρως δέ εις την Καν Ποζιοπούλου καί τούς κ.κ. Μπέττον καί Καβουνλίδην.

Μέ τάς καλλιτέρας μου ευχάς διά τό έργον τό όποτον επιτελεΐτε, την εύτυχίαν της χώρας σας καί τούς σκοπούς της πολιτικής της, άπευθύνω ύμϊν 'Αξιότιμε κ. 'Υπουργέ τούς χαιρετισμούς μου.-

'Ο λϊαν άφοσιωμένος σας

K.A. BERDOLT

Άρθρα για τον Χωνοσανζίνο Τσάτσο

1) Εθνικαί Εξορμήσεις και ηττήσεις

«Μεσσηνία» 16/4/1956

2) Εισ τον τόπον Μεγάλου Έθνους ο Πανηγυρικός
του κ. Χων. Τσάτσου «Καθημερινή» 2/5/1956

3) Επικαιρα Προγνωστικά «Καθημερινή» της Ελ. Βλάχου

4) Απολογισμός του κ. Τσάτσου δια το φετιβάλ
Αθηνών 1956 Μέτρα δια το προσεχές έτος

五、五

© UNIVERSITY OF NOTRE DAME, 1999

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΚΩΝ. ΤΣΑΤΣΟΥ

was accompanied by a small group of people, including his wife, who was also a member of the same organization. The group was seen walking along the sidewalk, and the man was seen talking to the woman. The group was seen walking along the sidewalk, and the man was seen talking to the woman. The group was seen walking along the sidewalk, and the man was seen talking to the woman.

[illegible][illegible]

LEPATHEE EIE DACH TOW KOINOW

[illegible]

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ Κ. ΤΣΑΤΣΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ 1956 ΜΕΤΡΑ ΔΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΕΤΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κυβερνήσεως κ. Κ.
Εβδη σήμεραν εις
τάς ακολουθούς
ἀνακοινώσεις ἐ-
πὶ τῇ λήξει τοῦ
ἐφετεινοῦ ἐπιτυ-
χοῦς Φεστιβάλ Ἀ
θηνῶν:

Προεδρίας τῆς
Δ. Τσατσού

«Ἐπὶ τῇ λή-
ξει τοῦ Φεστιβάλ
1956 ἀισθάνομαι
τὴν ὑποχρέωσιν
νὰ ἐκφράσω δημο-
σίᾳ τὰς εὐχαρι-
στίας μου πρὸς
ὅλους ὅσους συν-
έβαλον εἰς τὴν
ἐπιτυχίαν του, ὡ-
πὸ τὰς κρατούσας, μάλιστα, σχε-
τικῶς δυσμενεῖς οἰκονομικὰς συν-
θήκας. Ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας
μου πρὸς τοὺς ξένους καὶ τοὺς
Ἕλληνας καλλιτέχνας, ὅτινες με-
τέσχον αὐτοῦ, πρὸς τοὺς τρεῖς καλ-
λιτεχνικοὺς ὁργανισμοὺς, τὸ Ἑ-
θνικὸν Θεάτρον, τὴν Λυρικὴν Σκηνὴν
καὶ τὴν Κρατικὴν Ὀρχήστραν, πρὸς
τὰς Ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου
Παιδείας, Δημοσίων Ἔργων καὶ
τοῦ Ε.Ο.Τ. καί, τέλος, πρὸς τὴν
Διοκοῦσαν Ἐπιτροπὴν καὶ τὸν ἐν-
τεταλμένον σύμβουλον τοῦ Φεστι-
βάλ Ἀθηνῶν.

Ἰδιαιτέρως ὁμῶς ἐπιθυμῶ νὰ το-
νίσω ὅτι ἡ τιμὴ τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς
ἀνήκει πρὸ παντὸς εἰς τὸν νῦν ὑ-
πουργὸν τῶν Δημοσίων Ἔργων κ.
Γ. Ράλλιν, ὁ ὁποῖος, ὡς ὑπουργὸς
τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως,
ἡγοῖεν εἰς ὅλους τὸν δρόμον, ὁρ-
γανώσας τὸ ἐξ ἴσου ἐπιτυχὲς πρῶ-
τον Φεστιβάλ τοῦ 1955 καὶ ὁ ὁποῖ-
ος, μέχρι τοῦ Μαρτίου 1956 προη-
τοίμασε κατὰ μέγα μέρος καὶ τὸ
ἐφετεινόν.

Κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας
πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ κατὰ τὴν
ἐνάρξιν τοῦ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν ἡ-
σκήθη μία δευτέρα κατ' αὐτοῦ πολ-
λεμικὴ, ἡ ὁποία ἠπειλῶσε πρὸς σι-
γὴν νὰ δυσφημήσῃ τὴν ὅλην προσ-
πάθειαν. Ἀσφαλῶς δὲ τὴν ἐβυσχέ-
ραναν ἐν τῷ συνόλῳ τῆς. Παρὰ
ταῦτα, τὰ πράγματα τελικῶς ἐξου-
δετώσαν τὴν πολεμικὴν αὐτὴν καὶ
κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα, ὀφείλω
νὰ ὁμολογήσω ὅτι, ἀπὸ καμμίαν
πλευρὰν δὲν ἔγινε τίποτε, τὸ ὁποῖ-
ον θὰ ἠδύνατο νὰ τὸ ἐλάσῃ.

Οἱ ὁργανώσαντες τὸ ἐφετεινόν
Φεστιβάλ ἔχοντες πλήρη ἐπίγνωνσιν
τῶν παραλείψεων, αἱ ὁποῖαι ἐγέ-
νοντο καὶ δυνάμεθα νὰ δώσωμεν τὴν
διαβεβαίωσιν, ὅτι τὸ Φεστιβάλ τοῦ
1957, τὸ ὁποῖον θὰ λάβῃ χώραν ἀ-
σφαλῶς, ἂν δὲν παρεμβληθῶν ὅλως
ἐξαιρετικὰ γεγονότα, θὰ ὁργανωθῇ
ἐπὶ ὅλως νέων καὶ ἀσφαλεστέρων
βάσεων.

Ἐκτὸς τῆς νέας μορφῆς, τὴν ὁ-
ποῖαν προτιθέμεθα νὰ προσδώσωμεν
εἰς τὴν Διοίκησιν αὐτοῦ θὰ ληφθῇ
μέριμνα νὰ ἐτοιμασθῇ τὸ πρόγραμ-
μα τοῦ Φεστιβάλ μέχρι τοῦ Δεκεμ-
βρίου, ὥστε νὰ γίνῃ τοῦτο ἐγκαιρῶς
γνωστὸν εἰς τὸ διεθνὲς Κοινόν.

Ἡ προβολὴ τοῦ ἑλληνικοῦ στοι-
χείου, ὅπως ἐκφράζεται ἀπὸ τοὺς
ἀριστοτεῖς Ἕλληνας δημιουργοὺς καὶ
καλλιτέχνας, θὰ ἀποτελέσῃ ἰσai-
τέραν φροντίδα ὅλων τῶν μελλόν-
των νὰ ἐπιφορτισθῶν μετὰ τὴν κα-
τάρτισιν τοῦ προγράμματος.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν, ὁμῶς, μίας
τόσον δυσκόλου προσπάθειας, νάριν
τῆς ὁποίας τὸ Κράτος ὑποβάλλει-
ται ἐκάστοτε εἰς μεγάλας οἰκονο-
μικὰς θυσίας, χρειάζεται καὶ ἡ ὁ-
λόφυκος συμπαραστάσις τοῦ ἑλλη-
νικοῦ Κοινοῦ καὶ πρὸ παντὸς τοῦ
ἐλληνικοῦ Ὑποῦ, χρειάζεται ὁ πα-
ραμερισμὸς τῶν ἀκαίρων μαμφιμο-
ριῶν τῶν φιλοπρωτιῶν, ὅσων καὶ
ἂν εἴνε δικαιολογημέναι, καὶ ἡ ἀνα-
γνώρισις ὅτι μία τοιαύτης ἐκτά-
σεως προσπάθεια τόσον χρησίμως
διὰ τὴν πνευματικὴν προβολὴν τῆς
χώρας μας, χρειάζεται καὶ κατανό-
ησιν καὶ ὑπομονὴν καὶ ἐπιμερίαν διὰ
νὰ προχωρήσῃ σταδιακῶς ἀπὸ ἐ-
τους εἰς ἔτος πρὸς τὸ τέλειον».

ΘΕΑΤΡΟΝ „ΑΚΡΟΠΟΛΨ“

ΤΕΛΕΙΩΣ ΕΣΤΕΓΑΣΜΕΝΟΝ

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ
2 ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

αὐτοῦ
Γερμαν
τὸν πι
σκηνοθέ
κτηριστ
νικῆς
κραταί
τῇ, δη
πογραμ
δίνοντα
ἀπλὰ κ
στρία-
τραφερό
τα σ
—ἀφην
ἀμυνα τ
τῶν φαν
ληλα σκ
οια πρ
ἀπὸ τῆς
νουν μι
χέρια ἐν
ταυτοῦς
προκειμ
νοῦνται
τοῦνοῦ
κῆς ἀν
τοῦ ἐργ
εἶν τὸ
ποῦ ἐγ
ἐνδιαφέ
ας ἐπὶ
ἡ καλὴ
συντείν
θαυμάσ
γυνες.
ἥρωα κ
στὸν, θ
Βενετία
Ἐξας
τοῦ Πά
φῶς
με καὶ
ἐξαιρετ
θαυμά
«Ἐνα
λὺ μ
ὅλη τ
θεσι κ
ὁμῶς
τὸν π
ισχυεῖ
λὰ γι
καλὴ
νὲς π
Κούρ
νὸ

ΣΧΟΛΙΑ

Ι
Π
Υ
Π
Κ
Ε
Π
Κ
λ
γ
Π
Κ
Ε
Π
Κ
Ο

ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΓΡΑΦΕΙΣΑ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΟ «ΕΘΝΟΣ»

οίον πι-
νάμει
αθώνου
εις τας
χωρών
ερα δυ

Γάλλοι, Γερμανοί και Αυστριακοί
καί ἄφιναν σημαντικὸν κέρδος εἰς
τὴν χώραν. Ἄλλ' ἡ Ἀγγλία ἡσθάνε-
το ὅτι εἶχεν ἀνάγκην τῶν πετρελαί-
ων αὐτῶν καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν μερίδος
τοῦ λέοντος. Ἡ ἐπιδίωξις τῆς, λοι-
πὸν, ἦτο νὰ «βάλῃ χερί» εἰς μίαν

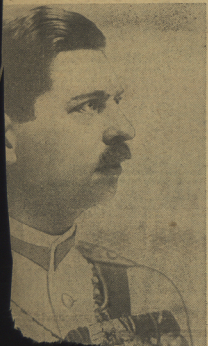
ἐξαιρετικὰ δύσκολον ὁταν εἰς τὸ
Βουκουρέστι ἔξω μεγάλοι πολιτι-
κοὶ ἄνδρες τοῦ ἀναστήματος τοῦ Τά-
κε Ἰωνέσκου, τοῦ μεγάλου φίλοι τοῦ
Ἐλευθερίου Βενιζέλου, εἰς τὴν Ἀγ-
γλίαν νὰ ἐπιτύχῃ τὼν σκοπῶν τῆς.
Ἡ ΜΑΓΔΑ ΛΟΥΠΕΣΚΟΥ

Ἄλλ' ἡ Ἰντέλλιτζενς, Σέρβις ἀν-
τελήθη γρήγορα δύο χαρακτηριστι-
κὰ τοῦ νέου Βασιλέως, τοῦ Κάρ-
λου: Τὸ ἓνα ἦτο ἡ ἔλξις ποῦ ἡ-
σκουν ἐπάνω του αἱ ὠραῖαι γυναί-
κες καὶ τὸ ἄλλο ἡ εἰλικρινὴς του ἐ-
πιθυμία νὰ δημιουργήσῃ μίαν νέαν
Αἰλὴν μὲ προοδευτικοὺς αὐλικούς.
Ἐπάνω εἰς τὰ δύο αὐτὰ χαρακτηρι-
στικά τοῦ Βασιλέως οἰκοδόμησαν οἱ
Ἀγγλοι τὴν διάλυσιν τοῦ βασιλικοῦ
Οἴκου τῆς Ρουμανίας. Πρὸς τοῦτο
ἐχρησιμοποίησαν τὴν περιφημον Μά-
γδαν Λουπέσκου, τὴν γυναῖκα ἡ ὁ-
ποία κατάρθωσε νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν
Κάρολον καὶ νὰ τὸν καταστήσῃ ὑ-
ποχείριόν τῆς. Ἡ Λουπέσκου αὐτὴ
ἦτο μὴ ὠραία Ἑβραία, πολὺ μορ-
φομένη καὶ πολὺ δραστηρία, ἡ ὁ-
ποία ἠγαπήθη ἀπὸ τὸν Βασιλέα, ὅ-
σον ὀλίγαι γυναῖκες ἔχουν ἀγαπηθῇ.
Ἄλλ' ὑπάρχουν σήμερον ἀποδείξεις,
ὅτι ἡ γυναῖκα αὐτὴ δὲν ἦτο τίποτε
ἄλλο, παρὰ μίαν πράκτωρ τῆς Ἰν-
τέλλιτζενς Σέρβις — ἡ ὁποία καὶ
τὴν προώθησε μέχρι τῆς Αἰλῆς. Ὅ-
ταν ἡ Ἰντέλλιτζενς Σέρβις ἀντελή-
φθη, ὅτι ὁ Κάρολος εἶχε πέσει εἰς
τὰ ἐρωτικά δίκτυα τῆς Λουπέσκου,
τὸ πρῶτον τὸ ὁποῖον ἐπεδίωξεν, ἦ-
το νὰ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὰ Ἀνάκτο-
ρα τὴν συνετὴν καὶ σεμνὴν ἀδελφὴν
τοῦ Γεωργίου τῆς Ἑλλάδος, τὴν
πριγκήπισσαν Ἑλένην. Ἡ Ἑλένη, ἡ
ὁποία ζῇ σήμερον τὸν μονήρη βίον
μιάς θλιμμένης συζύγου καὶ μητέ-
ρας εἰς τὴν Φλωρεντίαν, εἶχεν ἐγ-
καίρως ἀντιληφθῇ τὸν κατήφορον
ποῦ ἠκολούθει ὁ Κάρολος.

Ἡ Ἑλένη, ἂν πιστεύσῃ κανεῖς
τὰς ἐκμυστηρεύσεις τῆς, ποῦ ἀνα-
φέρει μίαν Ἑλληνίς φίλην τῆς, εἶχεν
εἶπει τότε:

— Δὲν μ' ἐνδιαφέρει διὰ τὴν ἀ-
γάπην του, τὴν ὁποίαν δὲν εἶχα πο-
τέ. Μ' ἐνδιαφέρει διὰ τὴν Ρουμανί-
αν, τῆς ὁποίας φέρω τὸ Στέμμα
καὶ γιὰ τὸ παιδί μου. Ἡ Λουπέσκου
δὲ ζητεῖ ἐδῶ, τίποτε ἄλλο, παρὰ τὰς
βασιλικὰς μετοχὰς τῆς «Στεάουσα
Ρομάνου».

Πράγματι, ἓνα εἴκοσι τοῖς ἑκα-
τὸν τῶν μετοχῶν τῆς «Στεάουσα Ρο-
μάνου» εἰς τὴν 5ην ΣΕΛΙΔΑ

ΗΜΕΡΑ

ΕΤΕΙΕΣ

Κατὰ τὴν τελετὴν τῆς Ἀκαδημίας ὁ Γκαγκάριν εἶχε τὴν εὐκαιρίαν
νὰ γνωρίσῃ τὸν κ. Κωνστ. Τσάτσον, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶπε χαριτολο-
γῶν· «Σᾶς εὐχομαι νὰ ἐπισκεφθῇτε τὴν Ἀφροδίτην, ἀλλ' ἀφήστε
τὸν Ἀρην-ἥσυχον».

μηχανίας να απορροφήσει
πλεονάσματα έσπεριδοει δ ὦ ν τῆς
προσεχοῦς πενταετίας.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΤΑΞΙΣ ΚΑΘ' ΑΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ

Ἄ ὄ ὑφυπουργὸς Ἑσωτερικῶν κ. Δ.
Δαδάκης εἰς σύσκεψιν μετὰ τοῦ ἀρ-
χηγοῦ χωροφυλακῆς στρατηγοῦ κ. Γ.
Βαρδουλᾶκη καὶ τῶν ἀνωτέρων στε-
λεχῶν τοῦ σώματος ἐξέφρασε τὴν
ἱκανοποίησίν του διὰ τὴν ὑφιστα-
μένην ὑποδειγματικὴν τάξιν καθ' ἅ-
πασαν τὴν χώραν. Ὁ κ. ὑφυπουργὸς
συνέστησεν αὐστηράν προσήλωσιν
τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τοῦ
σώματος πρὸς τὸ καθήκον καὶ ἀντι-
κειμενικὴν μεταχείρησιν τῶν πολι-
τῶν.

ΑΣΕΜΝΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΡΙΠΟΛΙΣ, Τρίτη

Τὸ τριμελὲς πλημμελειοδικεῖον
Τριπόλεως κατεδίκασεν ἐρήμην εἰς
40νθήμερον φυλάκισιν τὸν νοσηλεύ-
μενον εἰς τὸ σανατόριον Λαμίας
Νικ. Παπαλέοντα, διότι ἐξετίπωσεν
ἄσεμνον φωτογραφίαν εἰς πολλὰ ἀν-
τίτυπα καὶ ἐπωλοῦσεν ταῦτα εἰς
τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ σανατορίου. Ἡ
φωτογραφία ἀπεικόνιζε τὸν καθαιρε-
θέντα ἱερέα Κουρὴν εἰς ἄσεμνον
στάσιν μετὰ τῆς φίλης του.

ΕΚΡΗΞΙΣ

[25.11]

ΕΙΣ ΕΔΡΑΝ ΤΩΝ Τ.Ε.Α.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, Τρίτη

Εἰς τὸ Δελτινᾶκιον καὶ ἐντὸς τῆς
οἰκίας ἣ ὅποια ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς
ἔδρα τοῦ τάγματος τῶν Τ.Ε.Α., ἐξ-
έκραγείσης πυρκαϊᾶς ἐκάη ζῶσα ἡ
γυαία Μάρθα χήρα Γ. Ἰακωβίδου, ἐ-
τῶν 80. Τὴν πυρκαϊὰν ἐπηκολούθησαν
ἀλλεπάλληλοι ἐκρήξεις τῶν πυρομαχι-
κῶν τῶν Τ.Ε.Α. με ἀποτέλεσμα εἰς
διάσθημα ὀλίγης ὥρας ἡ οἰκία Ἰα-
κωβίδῃ νὰ γίνῃ παρανάλωμα τοῦ πυ-
ρός. Ἡ προέλευσις τοῦ πυρός δὲν κα-
τέστη δυνατόν νὰ ἐξακριβωθῇ. Πιστεύ-
εται ὅμως ὅτι ἡ χήρα Ἰακωβίδου, ἡ
ὁποία τελευταίως μετὰ τὸν θάνατον
τῆς θυγατρὸς τῆς κατελήφθη ἐκ με-
λαγχολίας, ἔθεσε πῦρ εἰς τὴν οἰκίαν
τῆς με πρόθεσιν νὰ μετράτῃ τὴ ζωὴ
τῆς.

Η ΓΡΑΜΜΗ

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Συγ-
κοινωνιῶν ἡ γραμμὴ Ἀδριανοῦλεως
μετωνομάσθη εἰς γραμμὴν Κολωνοῦ
καὶ ἐδόθη ἐντολὴ εἰς τὸ οἰκεῖον ΚΤΕΛ
ὅπως προῇ τὸ ταχύτερον εἰς τὴν ἀν-
τικατάστασιν τῶν πινακίδων τῶν λεω-
φορείων καὶ τῶν στάσεων.

[25.13]

Σατιρικό ποίημα —
ευθυμογράφημα
για τον Κωνσταντίνο
Τσάτσο. «Η ΟΡΑ»

14-8-1956

«Η ΩΡΑ» 14-8-1956

Ες που μας προσφέρει η ζωή... ο άνθρωπος και προσκοιτητών...

ΠΡΟΤΗΤΕΣ

[25.14]

Ο Κ. ΚΩΣΤΑΚΗΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

«Αι δηλώσεις των κ. κ. υπουργών θα παραδίδονται πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς των πρὸς ἐπεξεργασίαν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς προεδρείας ὑπουργὸν κ. Κ. Τσάτσον».

(Ἐφημερίδες)

Πηδηχτούλη καὶ κοντούλη
καὶ σβελτούλη μου Τσατσούλη.
πότε οἱ ἄνεμοι σὲ φέρουν,
πότε μόνος σου τρυπώνεις
καὶ ἐκεῖ πού δὲν σὲ σπέρνουν
«τσούπ»! Τσατσίδιον φυτρώνεις!...

Τὶς δηλώσεις τους θὰ σχίζης,
Τσατσουλίδιον καπάτσο,
θὰ στολίζης, θὰ χτενίζης!
— Θὰ χτενίζης, εἶπα; Ἄρα
εἰς τὸ μέλλον, ἀντὶς Τσάτσο,
θὰ σὲ βγάλουμε... Τσατσάρα! ..

ΜΙΚΡΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Δὲς τὴ δουλὴ σου
στὴ Γκαλερί...

— Νομίζω πώς είναι πια
τά στην δυστυχισμένη την
άπάντησε ο Γκόρ, συνεχίστ

— Και κάτι άλλο, έπα
Έλιοτ, Κύριε Γκόρ, συσχετίσ
παρακαλώ τον χρόνο τον δ
μέ την στιγμή του φόνου.
την αλήθεια; Κάποιος διαφ
την αφήγησί σας.

Ο Πέητς άπορούσε συχνά, π
Έλιοτ θα προσέθετε αυτό το
νούργιο στοιχείο.

— Διαφωνεί κανείς με την αφή
γησί μου! Ποιός διαφωνεί; φώναξε
ο Γκόρ πετώντας από τα χείλια του
το σθημένο τσιγάρο του.

— Δέν έχει σημασία. Πού βρισκό
σαστε όταν άκούσατε το πέσιμο του
σώματος στη λίμνη;

Ο άλλος τόν κύτταξε πιδ ήσυχος.

— Θέλω νά πιστεύω ότι έχετε έ
να μάρτυρα. Παρατηρούσα, κύριε, ά
πό το παράθυρο, είπε ο Γκόρ δεί
χνοντας τόν Μώρυ. Νομίζω πώς δέν
είναι πια άπαραίτητο νά δημ.οур
γούμε μυστήριο γύρω από αυτό το
θέμα. Ποιός με είδε;

— Πρέπει νά καταλάβετε, κύριε
δ:ι ή δήλωσίς σας, εάν είναι άκρι
θής σας εξασφαλίζει ένα άλλοθι.

— Και δυστυχώς με άπαλλάσσει
άπό κάθε ύποψία.

— Δυστυχώς; ρώτησε ο Έλιοτ.

— Άσχημο άστείο, έπ.θεωρητά.
Με συγχωρείτε.

— Μου έπιτορέπετε νά σας ρωτή

[25.16]

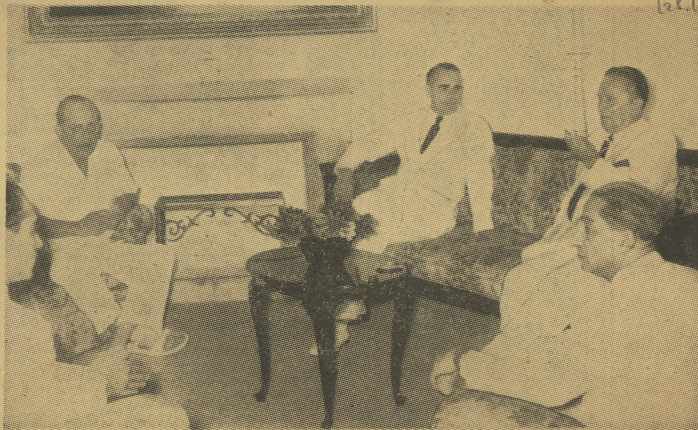
Δημοσίευμα εφημερίδας
χωρίς ημερομηνία για
την Είσληψη
Είσληψη του Προέδρου
Τίσο στην Ελλάδα.

24-29/~~7~~/1956

2-6/3/1959

Αἱ Ἑλληνογιουγκοσλαβικαὶ συνομιλίαι εἰς Κέρκυραν

[20.12]

Ἀπὸ τὴν χθεσινὴν συνάντησιν εἰς τὴν Κέρκυραν τοῦ προέδρου τῆς Γιουγκοσλαβικῆς Δημοκρατίας στρατάρχου Τίτο, μετὰ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Καραμανλὴν, παρουσία τοῦ Βασιλέως. Δεξιὰ διακρίνεται ὁ ὑπουργὸς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Τσάτσος, ὁ ὁποῖος παρέστη εἰς τὴν συζήτησιν.

28/12/55

πολύ λιγώτερα εισιτήρια απ' όσα είχαν εκδοθή, κι' από την άλλη ότι... κ'έν ήτο, διόλου εύκολον νά ειπήτε εις ανθρώπους που ήλθαν από την Λάρισα, την Κοζάνη και την Καστοριάν, νά γυρίσουν άπρακτοι στα σπίτια των, έλλείψει εις ις ιτηρίων». Μ' άλλα λόγια τί φταίει ή εύγενης Πηνελόπη που αναπαύεται στην Αθήνα; Φταίνει μόνον οι ζυρλοί Λαρισηνοί, Κοζανίτες, Καστοριανοί και λοιποί άφελείς επαρχιώτες που ταλαιπωρήθηκαν στην 'Επίδαυρο, κι' έφυγαν με τον καημό πώς δεν την πέτυχαν εκεί για νά την σιγουρίσουν! Τό άραιο είναι όστι Πηνελόπη άπειλεί κι' όλας ότι θα... συνεχίση για νά... «υποδείξη μερικά πράγματα χρήσιμα στον Τουρισμό και στο Θέατρο». Ό ίδιος, ξαίρει καλά πιδό είναι χρήσιμο: Νά δγάξη την ούρισα του απ' έξω!...

★ ΕΡΙΤΖΟΥΜ... ΤΡΙΑΝΤΑΜΙΑ!..

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ 1956
ATHENS F

‘Η Πόπη ‘Αλδα, ή όποία εγνώρισε χθές ιδιαίτερη προσων σε ένα ντουέτο της με τον Σταύρο ‘Ιατρίδη, στην έπιθαφαλλο στ’ αὐτί» που ανέδαστηκε στο «Περικ

στοργικό ενδιαφέρον για τη Λυρική και νά δρη τους πόρους που απαιτούνται ώστε νά καταστή βιώσιμο τό κρατικό μελόδραμα.

ΤΟΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟ Η ΛΥΡΙΚΗ ΣΤΑ «ΟΛΥΜΠΙΑ»

Στους λόγους του Νίκου Ζαχαρίου άπήντησε διά μακρών ό κ. Βεναρδής, ό όποιος είπε ότι βρίσκεται στην εύχάριστο θέσι νά αναγγείλη ότι τό άνακαινιζόμενο κτίριο των «Ολυμπίων» θα είναι έτοιμο τον έρχόμενο χειμώνα και πιστεύει ότι τό πολύ έως τις άρχές Φεβρουαρίου θα μωρόση νά εγκατασταθή σ' αυτό ή Λυρική Σκηνή.

—Τελιώνοντας ό κ. Βεναρδής έτόνισε ότι σχεδόν έχουν εξασφαλισθή οι πόροι που αναγκαίουν για τη Λυρική Σκηνή. Τό μόνο θέμα που άπομένει είναι πώς θα εξασφαλισθούν πόροι για νά αντικαταστήσουν τό έσοδο της Λυρικής από τις κρατήσεις ύπέρ τρίτων έκ του Φόρου Δημοσίων Θεαμάτων, δεδομένου ότι κοστέι σκέψις νά καταργηθούν οι κρατήσεις ύπέρ τρίτων.

—Τέλος, μίλησε ό ‘Οδυσ

θεάτρου, τό όποιον (σκηνή).

‘Επίσης είναι άπαρ νά γνωρίζωμεν εις δυ ποσόν απαιτείται διά εις Ρόδον και σύντα λήτης.

Παρακαλούμεν όπα τον μηχανικόν νά περ λάχιστον την άμοιδήν νου νά άνεγερθή συγτρον έν Ρόδω, τό όππρητήση την τάξιν σ' ‘Εν άναμονή ταχεία

ΜΙ

—‘Η διοίκησης του κοινώνησε με τον Δήμ άπέστειλε άμέσως άρχιθ θά έτοιμάση τά σχέδι πωίων θά άνοικοδομηθ

ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΑΥ
ΛΑΜΠΕΤΗ

Αύριο, έπίστρεφει

Ημερησίωμα
 Dr. Borke

Ο Υπουργός της Προεδρίας της Κυ-
 βερνήσεως κ. Τσάτσος δίδει εξηγή-
 σεις.

[25.19]

1921.9.15
 1921.9.15

Υπ. Προεδρίας

[25.22]

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ

Εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν ἐτελέσθη πρῶτος τὴν 10.30 πρῶτὴν, χοροστατούντος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Θεοκλήτου, ἐπίσημος δοξολογία ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἑτεῖ. Ἀνα-
 τέρως, ἀριστερὰ, διακρίνονται τοῦ ναοῦ μετὰ τὴν δοξολογίαν, οἱ Βασιλεῖς καὶ ὁ Διάδοχος μετὰ τὸν περιγεγραμμένον καὶ τῆς συζύγου τοῦ τέως Βασιλέως τῆς Ρου-
 μανίας Μιχαήλ. Δεξιὰ, ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ κυρία Κορομυλῆ μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν κυρίων τῶν

3 Jan 1958

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΕΞΟΛΟΓΙΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ ΕΠΙ ΤΗ 1^η ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ τὴν κ. Καραμανλὴ εἰς τὸ μέσον, εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ κατὰ τὴν προχρυσίνην δεξολογίαν ἐπὶ τῇ Πρώτῃ τοῦ ἔτους.

3. 1ar καθύστερι
58

Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΤΥΠΟΣ

The New York Times
 Talking to Neutralism?
 Karamanlis Resigns as Premier;
 Calls for an Election in Greece

L'AUORE

LE FIGARO

Daily Mail

STUTTGARTER ZEITUNG

The Economist

The Manchester Guardian

Le Monde

News Chronicle

RESERVER

THE TIMES

King Paul calls L In Parliamentary

Greek Premier Cabinet Resign

ELECTIONAL CHANGES ADOPTED IN GREECE

King Paul calls L In Parliamentary

Greek Premier Cabinet Resign

ELECTIONAL CHANGES ADOPTED IN GREECE

ΔΙΑ ΤΗΝ

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΝ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

ΤΟ έργο της Κυβερνήσεως Κ. Καραμανλή έτυχε διεθνούς αναγνώρισεως, ό δέ παγκόσμιος τύπος έδημοσίευσε, έπ' ευκαιρία της παρατητήσεώς της, πολυάριθμα άρθρα εις τά όποια τονίζεται τίς χάρις εις τήν Κυβέρνησιν αυτήν ή 'Ελλάς έπραγαματοποίησεν, κατά τήν τελευταία διετία, τήν ταχέστερον οικονομικήν ανάπτυξιν, όχι μόνον εις τήν πρόσφατον ιστορίαν της, αλλά και έν συγκρίσει μέ τας προόδους τας όποιας έπραγαματοποίησεν, κατά τό διάστημα αυτό, ά περισοσότερα από τας Εωρωπαϊκάς χώρας. 'Ιδού μερικά άποσπάσματα από τό δημοσιευθέντα ένδυσιαυδή άρθρα, τά όποια έξαιρούν τό έργο της Κυβερνήσεως Κ. Καραμανλή και τονίζουν ότι, δυστυχώς διά τήν 'Ελλάδα, μία τοιαυτή έπιτυχής έργασία άνέκοπη άποτόμωσ από τήν προκληθείσαν ακρίαια και έπιβλήσιν διά τά συμφέροντα του 'Ελληνικού Λαού τελευταίαν πολιτικήν κρίσιν.

Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΤΥΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Ο Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΕΚΕΡΔΙΣΕ ΓΟΗΤΡΟΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ

«Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ τῆς Ἑθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἐνώσεως εἶχεν μικρὰν πλειοψηφίαν, παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως ἡ πολιτικὴ σταθερότης ἐφαίνετο ἐξασφαλισμένη. Παράλληλως, τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος ἔβαινον καλῶς καὶ εἶχεν ἐπιτευχθῆ σχετικὴ ἰσορροπία εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας καὶ τὴν ἐνότητά της μετὰ τῶν κρατῶν τοῦ Ἀτλαντικοῦ Συμφώνου. Ἡ κρίσις ἐπῆλθεν ἀκαίρως, διότι ὁ Κ. Καραμανλὴς διοικούσεν καλῶς καὶ οὐδεὶς ἀμφέβαλλεν ὅτι θὰ παρέμενεν ἐπὶ μίαν τετραετίαν. Ἡ πρότασις

τοῦ διὰ τὸν νέον ἐκλογικὸν νόμον ἀπέδλεπεν εἰς τὴν δημιουργίαν καλυτέρας ἀτμοσφαιρας μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Ἀντιπολιτεύσεως. Πάντως, ὁ Κ. Καραμανλὴς ἐκέρδισε γόητρον ἀπὸ τὴν στάσιν του, διότι ἡ Κοινὴ Γνώμη ἐξέτιμήσε τὸν τρόπον μετ' οὗτον ἡσθεσε τέρρα εἰς τὴν πολιτικὴν ἀστάθειαν, ἣτις ἀποτελεῖ σύνθετος φαινόμενον ἐν Ἑλλάδι.

(Ὁλλανδὰ ἐφημερίς «ΦΑΔΕΡΛΑΝΤ»
τῆς 6 Μαρτ. 58).

Ο Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΠΟΛΕΜΙΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ

«ΔΙΑ ΤΑ μεταπολεμικὰ Ἑλληνικὰ μέτρα, ὁ Κ. Καραμανλὴς διετηρήθη εἰς τὴν ἀρχὴν ἐπὶ πολὺ χρονικὸν διάστημα. Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1955, ὁ τότε 47ετής Μακεδὼν πολιτικὸς διετέλχετο, εἰς μίαν χώραν, τῆς ὁποίας οἱ Πρωθυπουργοὶ εἶναι συνήθως μετὰ 70 καὶ 80 χρόνων, τὸν Στρατάρχην Ἀλ. Παπάγον.

Ἐν τῷ κ. Καραμανλὴν εἰσῆλθε εἰς τὰ παλαιὰ Ἀνώκτορα τῆς Πλατείας Συντάγματος ἕνας νέος τύπος πολιτικῶν : Ὅταν ἦλθεν ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν εἰς τὰς Ἀθήνας εἰς νεαρὸς δικηγόρος, ὁ κ. Καραμανλὴς, δὲν εἶχεν ὑψηλὰς σχέσεις. Ἀντιθέτως πρὸς ὅλους σχεδὸν τοὺς προκατόχους του, δὲν ἔτρεφε δεσμούς μετὰ τὰς 350 οἰκογενεῖας τῆς Ἑλληνικῆς ὀλιγαρχίας. Ἐπιστιωμένος, ὁ υἱὸς τῆς Μακεδονικῆς αὐτῆς ἀγροτικῆς οἰκογενείας, ὁ ὁποῖος ὑπῆρχε καὶ ὁ ἴδιος ἀγρότης, ἀπέκρουσε καὶ ἀποκρούει τὴν συγκέντρωσιν ὑπερβολικῆς δυνάμεως εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὀλίγων. Ἐπερ σημερον ὁ Κ. Καραμανλὴς, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ κυριώτερα μορφή εἰς τὴν ἑλληνικὴν δημοσίαν ζωὴν, παρὰ μένει ἕνας πολιτικὸς πτωχὸς καὶ πολέμιος τῆς διαφθοράς. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, κυρίως γεωργικὴν χώραν, ὁ γόνος αὐτῆς τῆς ἀγροτικῆς οἰκογενείας εἶχε πολὺ κοντὰ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ τὸν ἀνθρώπου τῆς ὑπαίθρου καὶ διὰ τοῦτο ἐγκαινίωσε μίαν φιλοαγροτικὴν πολιτικὴν, εἰς αὐτὸν δὲ καὶ μόνον

ὀφείλονται αἱ ἀγροτικαὶ ἀσφαλίσεις τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ. Ὁ Κ. Καραμανλὴς, ἐξ ἄλλου, ἀνανέωσε τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν καὶ ἔθεσε παντοῦ μίαν νέαν ᾄθῃσιν. Ἦρχισαν αἱ ἐξαγωγαὶ ὑπερῶν βελτιωμένης ποιότητος, ἰδρύθησαν βιομηχαναὶ καὶ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν βορρᾶν, κατεσκευάσεν ἀσυγκρίτως καλυτέρας ὁδοὺς, πῆξεν τὴν τουριστικὴν κίνησιν, ἐδημιούργησε μίαν ἰσχυρὰν βραγχὴν καὶ ἐσταθεροποίησε τὰς τιμὰς. Τέλος, ἕνα κατὰ 90 % ἐλεύθερον ἐξωτερικὸν ἐμπόριον καὶ μίαν αὔξησιν τῶν ξένων ἐπενδύσεων χαρακτηρίζουν τὴν πρόδοον τῆς πρωθυπουργίας τοῦ Κ. Καραμανλῆ. Ἡδὲ, ἀξίζει νὰ ἀναφέρῃ κανεὶς καὶ τὸ ἐξαιρετικὸν γεγονός ὅτι διὰ πρῶτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς της, ἕνας Πρωθυπουργὸς ἐπανεκέρσεν τὴν κοινοβουλευτικὴν πλειοψηφίαν μετὰ πάροδον δύο μόνον ἡμερῶν. Δὲν ἀναμένεται καμμία βέβαιος ἀλλαγὴ τῆς πολιτικῆς ἀτμοσφαιρας καὶ ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ προβλέψῃ με βεβαιότητα, ἀπὸ μαρτυρίας ἐξοπισίων ἀνθρώπων ποὺ ἐταξίευσαν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν βορρᾶν καὶ τὴν Πελοπόννησον, τὴν ἡμερον ἐπάγονον τοῦ Κ. Καραμανλῆ εἰς τὴν ἀρχήν.

(Ἀνατολικὴ τοῦ κ. Ι. Φίσετ μετ' ἑλπίων : «Ὁ πολιτικὸς ποὺ ἔπεσε ἀλλὰ δὲν ἠττήθη» εἰς τὴν γνωστὴν ἐλευθετικὴν ἐφημερίδα «ΝΟ-Ε ΜΠΕΡΝΕΡ ΣΤΑ-ΙΤΟΥΤΚ» τῆς 10 Μαρτ. 1958).

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΔΟΚΙΜΑΣΕΙ ΤΗΝ ΕΥΛΟΓΙΑΝ ΠΑΡΟΜΟΙΑΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΟΣ

«Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ Κ. Καραμανλή έχει πράγματι τὸ δικαίωμα νὰ καλεῖται καὶ νὰ εἶναι ὑπερήφανος διότι ἐδημιούργησε μίαν οικονομικὴν κατάστασιν ὡγιά, ἕνα νόμισμα σταθερὸν καὶ ἰσχυρὸν, ἕνα ἔθνικὸν εἰσόδημα συνεχὲς αὐξανόμενον καὶ ἕνα ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον ἱκανοποιητικὸν ὄντας ἐπίσης νὰ ἐμφανίσῃ σημαντικὰς ἐπιτεύξεις εἰς τὸν τομέα τῆς ἀνοικοδομήσεως καὶ τῆς οικονομικῆς ἀναπτύξεως. Μεγάλου δημόσια ἔργα, νέα ἐργοστάσια, πρόγραμμα παραγωγικῶν ἐπενδύσεων. Τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τοῦ πληθυσμοῦ ἐδελτιώθη, ἰδίως εἰς τὴν ὑπαίθρου, ὅπου πραγματικαὶ προσπάθειαι κατεβλήθησαν εἰς τὸ πεδίου τοῦ τεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ τῆς μορφωτικῆς ἀναπτύξεως. Αὐτὰ τὰ συγκεκριμένα ἀποτελέσματα κατέστησαν δυνατόν χάρις εἰς μίαν πολιτικὴν στοθερότητα, ἣ

ὁποία εἶναι ἀξιοσημείωτος προκείμενον περὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δὲν εἶχε δοκιμάσει τὴν εὐλογίαν μιᾶς παρομοίας σταθερότητος, ἣ ὁποία ἀποτελεῖ ἀπαράδωτον ὅρον διὰ τὴν οικονομικὴν του ἀνάπτυξιν. Θὰ ἦτο δὲ ἀσφαλὲς ὑπερβολικὸν νὰ ἰσχυρισθῇ κανεὶς ὅτι ἡ σταθερότης αὐτῇ ἐπετεύχθη εἰς βάρος τῆς ἀκωλύτου λειτουργίας τῶν πολιτικῶν ἐλευθερίων. Ὡς ἀντιθέτως, εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ καθένας εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι σήμερον ἐλεύθερος νὰ σκέπτεται καὶ νὰ λέγῃ ὅ,τι θέλει. Τὸ παράδειγμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λόγου ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς εἶναι λίαν εὐχλωπτον.

(Ἀπὸ τὴν ἡμετέραν γαλλικὴν ἐφημερίδα «LE MONT»).

Ο Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΕΙΡΓΑΣΘΗ ΑΟΚΝΩΣ ΚΑΙ ΤΙΜΙΩΣ

Ο ΕΛΛΗΝ Πρωθυπουργὸς Κ. Καραμανλῆς εἰργάσθη ἀόκνως καὶ τιμίως διὰ τὴν προ-

αγωγήν τῶν συμφερόντων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς β-λους τοὺς τομεῖς.

(Ραδιοσταθὸς Ρώμης. Ἑκαμηνὴ τῆς 2 Μαρτ. 1958).

ΒΑΘΥΤΑΤΗ Η ΛΥΠΗ ΤΩΝ ΑΡΑΒΩΝ ΑΠΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ ΤΟΥ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

«ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ ὁ Ἀραβικὸς κόσμος ἡσθάνθη βαθυτάτην λύπην κ. τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ κ. Καραμανλῆ, ὁ ὁποῖος προήγαγεν μὲ τὰς καλυ-

τέρας τῶν προϋποθέσεων τὰς ελληνοαραβικὰς σχέσεις.

(Ραδιοσταθὸς Καίρου. Ἑκαμηνὴ τῆς 2 Μαρτ. 1958).

ΑΔΙΑΜΑΚΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ

«ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ Ἔθνος ἀναμένει νὰ ἴδῃ ἕνα νέον, διαλλακτικὸν Πρωθυπουργὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁ ὁποῖος θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἀναδύσιν τῆς καταρκαυθίσεως ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας. Οἱ Τούρκοι φρονοῦν ὅτι ἡ ἀδιλλασξία τοῦ Κ. Καραμανλῆ ἐπὶ τοῦ Κυ-

πριακοῦ ἐξουδετέρωσε τὴν ἑλληνοτουρκικὴν φιλίαν καὶ τὸ Βαλκανικὸν Σύμφωνον.

(Ραδιοσταθὸς Ἀγκυρᾶς. Ἑκαμηνὴ τῆς 2 Μαρτ. 1958).

ΟΥΔΕΜΨΑΝ ΔΕΣΜΕΥΣΙΝ ΑΝΕΛΑΒΕΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

«ΕἶΝΑΙ εὐκόλιν νὰ γίνῃ ἀντιληπτόν ὅτι ἡ Κυβερνήσις Κ. Καραμανλῆ οὐδεμίαν δέσμευσιν πολιτικὴν καὶ οικονομικὴν ἔλαβε ἔναντι τοῦ ἑξωτερικοῦ καὶ ὅτι τὰ ζητηκώ-ερα θέματα

τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους προήχθησαν εἰς βαθμὸν ἱκανοποιητικόν.

(Ραδιοσταθὸς Πεκίνου. Ἑκαμηνὴ τῆς 8 Μαρτ. 1958).

Ο Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ Θ' ΑΠΑΛΛΑΞΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ

«Ο Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ἀπώλεσε τὴν κοινοβουλευτικὴν πλειοψηφίαν, ἀλλὰ ἐκέρχισε περισσοτέρας μετοχὰς εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων. Εἶναι ὁ ἀνθρώπος ὁ ὁποῖος θὰ ἀπαλλάξῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν ἀβε-

βαιότητα καὶ θὰ ἐργασθῇ καὶ πόλιν ὑπευθύνως διὰ τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν εὐμερίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

(Ραδιοσταθὸς Παρισίων. Ἑκαμηνὴ τῆς 8 Μαρτ. 1958).

ΟΥΔΕΝΑ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΝ ΗΝΕΧΘΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

«Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ λαός την φοράν αυτήν κατέ-
ρχεται εις τὰς ἐκλογὰς μὲ ἀδιστάκτατον γαλήνην, ἐν
ἀντιθέσει μὲ τὰς συγκεχυμένας καὶ ἀσφαφεῖς ἐκλο-
γὰς τοῦ παρελθόντος. Ἡ πρὸς τὴν ἐθνικοφρονα παρὰ
λαοῦ ἀποκρίνεται σαφὲς πλοῦς τὴν ἐθνικοφρονα παρὰ

ταξιν τοῦ Κ. Καραμανλῆ, ἡ τις οὐδένα
συμβιβασμὸν ἠνέχθη ἐπὶ τοῦ
Κυπριακοῦ.

(Ραδιοσταθμός Καΐρου. Έκδοση της 8 Μαρτ. 1958).

Ο Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΚΕΡΑΙΟΣ, ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΣ ΚΑΙ ΘΑΡΡΑΛΕΣ

«ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ απόλυτος καμμία αμφιβολία ότι ο Κ. Καραμανλής, διατέθηκε 149 βουλευσες επί 298, θα ήθύντο να παραμείνει εις τήν άρχήν. Άλλά δι' αυτό θα έπρεπε να στατηζή επί ώριμμένων άμφιβολών ποιότητος βουλευτών ή να δεχθή τήν δυσάρεστον βοήθειαν των αντίπαλων του 'Ο κ. Καραμανλής έπρότειμε μίαν έντιμον άποχώρησιν από μίαν πλειοψηφίαν, ή οποία δεν θα ήτο ισική του. Έξ άλλου, έν και άποφύγει να εκδηλώσιν συχνά τούτο ο 'Έλληνας Βουλευτογράφος ύποφέρει έλάνθων τήν λήσιν του Κυπριακού πρόβλήματος ν' άναλωθήται συνεχώς εξ ύπατιότητος των Μεγάλων Δυνάμεων. Πολιτικός δ' άνήρ άκέραιος, δραστήριος και θαρραλέος, ο Κ. Καραμανλής δέ συνεχίσει άπροσκόλλητος το έργον της Κυβερνήσεως, το όποιον ήρχισεν ο Α. Παπάγος. Έπί του εσωτερικού τομέος, ο Κ. Καραμανλής επέτυχε άπολύτως δεινά ή πέτυχε λοιπόν έν είδος άπογοήστησιν ή τον άδήρη κανείς εις τήν σκιάν: Γνωστό έλλοιπότε, θα ήτο να τον αντίπαλόντες χωρίς να προκύψουν ζημιαί: Ούδεις πάντως έκ του ίδιου αυτού κόμματος.

« Ἐάν ἡ Ε.Ρ.Ε., ἡ ὁποία δικάζεται πλέον εὐμενῶς ἔκτοτι τῆς Δύσεως, νικήσῃ εἰς τὰς ἐκλογὰς ἔνο συνταγματικῶν τῆς ἀριστερᾶς εἰς τὰς ὁποίας περικυβότα τοὺς οὐδέποτε φιλικά στοιχεῖα δὲ θὰ ἦτο εὐκταῖον καὶ μάλα σὰν ἀναγκαῖον νὰ κατέλθῃ ἐν τῶν ἀγώνι μὲ ὅλο τὴν καρτίαν, δηλαδὴ μὲ τὸν ὄρχηγόν τῆς θεωσιμαίας τῆς ὁδοῦ τοῦ κέντρου : Ἰβὸς διατὶ ἐπιβάλλεται νὰ σκεφθῇ καὶ οἱ δὲ Κ. Καραμανλῆς διὰ ἔσπευγε, κατέπειν παρακλητικῶς τὸν Ἑλληνα Μονάρχου νὰ διατηρήσῃ εἰς τὴν ἀρχὴν ἀνσυναχτιζόν τὴν Κυβέρνησιν του. Καὶ τοῦτο παρὰ τὴν σχετικὴν καὶ ποσὴν διάστασιν τῶν φιλοκυβερνῶν τοῦ Βενιζέλου καὶ Κοπηανδρίου, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται ἀπὸ διετίας εἰς τὴν ἀντιπώ ἴευσιν. Ὡς πρός τοὺς φιλοκομμουνιστάς τοὺς Παλασθίαις οὐκ ἐβρίσκει τὰ ἐκδόσθαι μεντάλας κρουαζὲς ὅλλὰ σὺνὸς τοῦ γαυγίζοντι δὲν ἔχουν κομμίον ἀπολύτως σημασίαν.

ANPT MEPAZE

(Γαλλική έκδοση: «ΕΡΦΟ» τής 6 Μαρτίου 1958).

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

«ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ τῆς Ἑλλάδος στρέφονται σήμερα προς τὴν δημιουργίαν ἐγκρατοῦσάντων εἰς τὴν παύσαντων λιγυτὴν περιουσίᾳ τῆς Πτολεμαίδος, ὅπου θὰ ἐξαρῶσσανται ἐτησίως 5.000.000 τόννοι λιγυτὴς δι' ὅποιος θὰ χρησιμοποιοῖται διὰ τὰ ἀνάγκαι τοῦ θερμοληλεκτρικοῦ ἐργοστασίου, τῶν κρατικῶν σιδηροδρόμων, τοῦ ἐργοστασίου ἐπεξεργασίας σιδήρου Λαυρύνης καὶ τοῦ ἐργοστασίου Λιπασιμάτων.

• Ἐξ ἄλλων, θὰ ἀρχίσουν λειτουργοῦν ἐντὸς ὀλίγου τὸ διυλιστήριο πετρελαίου, τὸ ὁποῖον θὰ καλύπτῃ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἑλλάδος εἰς ὑγρά καύσιμα καὶ πετρελαίον. Ἐπίσης εὐρίσκονται εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀ-

κατάρτιζες εις τὴν Ἑλλάδα αἱ ἀεροσυγκινηταί, τὰ ναυπηγικὰ Σκαρπασγὰ, ἡ βιομηχανία πυρτίων, τὰ ἐργαστήρια κατασκευῆς κόντρα-πλακέ καὶ πολλὰ ἄλλα. Ἐπὶ πλέον, ἀπεφασίσθη ἡ ἀνέγερσις εἰς Ἀθήνας μεγάλου ξενοδοχείου ἑπτακοσίων κλινῶν καὶ ἡ ἱερὸς εἰς Ἀδρίαναι ἡ Θεσσαλονίκην ἐργαστοῦντος Καρκίρου ἐτήσιος παραγωγῆς 2.000 τόννων. Ὅλα αὐτὰ ὀφείλουται εἰς τὴν ἐπιτελευτήσαν κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν οικονομίαν Ἑλληνικῇ, σποδιστήσαν.

(¹ Ἀρθρον καὶ τίτλον : «Τὸ ἐφύπναιον δια-
μηχανικὸν πρόγραμμα τῆς Ἑλλάδος». Γ.
Γερμανική ἐφημερίδα «**ΝΤΟΤΕΣΤΡΠ**
ΚΟΤΡΠ»).

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΕΞΗΜΕΙΩΣΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ

Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ, η Κυβέρνηση, Καραμανλή ένε-
χνησαν
έναν ικανοποιητικό απολογισμό εις πλείστα όσα
σημεία. Από απόψεως εσωτερικής πολιτικής επέτυχε
την σταθεροποίησιν του νομισματός τήν στήθεραν
αύξησιν του έθνικού εισοδήματος, τήν βελτίωσιν του
επιπέδου της ζωής εις τήν ύπαιθρον καί τήν ανάπτυ-
ξιν της βιομηχανίας. Εις τήν εξωτερικήν πολιτική έ-

σημείωσε διπλωματικές επιτυχίες επί του Κυπριακού ζητήματος, το όποιο από πενταετίας αποτελεί την κλυσίαν λίθων πάσης Έλληνικής Κυβερνήσεως.

(Ελθετική Συμμετοχή: «ΕΚΑΖΕΙ ΝΤΕ ΔΟΖΑΝ» τής 4 Μαρτ. 1958).

ΠΟΙΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΑΝ ΕΠΑΛΛΗΘΟΥΝ ΑΙ ΠΑΛΑΙΟΚΟΜΜΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΜΑΧΑΙ;

«ΥΠΑΡΧΕΙ τώρα ό κίνδυνος να περιπέση εκ του ή Έλλάς εις τας παλαιάς συνθηκείας των πολυαριθμών και άπίθανων συνδυασμών των μικρών κομμάτων. Όπωςδήποτε, παραμένει γεγονός ότι ή χώρα αυτή βρίσκεται εις πολύ καλύτεραν οικονομικήν θέσιν κατά τό τελευταία πέντε έτη, άφ' ότων έδηλώθ ή άπήλause σταθεράς διακυβερνήσεως. Ό Κ. Καραμανλής άπέδειχθη δραστήριος Πρωθυπουργός, όπως όπηρες και Υπουργός των Δημοσίων Έργων, παρά όλην δέ τήν μεγάλην περικοπή της άμερικανικής βοήθειας ή άνθρωποις της χώρας συνεχίσθη και ή

δραμμή άποτελεί τώρα ένα σταθερόν νόμισμα. Ποία θάείναι ή προοπτική, άν πρόκειται τώρα να επαναληφθούν αι παλαιοκομματικές διαμάχαι εις εποχήν κατά τήν όποιαν ή άκρα άριστερα παρέχει δείγματα άνευκαμμένης δραστηριότητος και αι παγκόσμιαι τιμαί παρουσιάζουν πτώσιν;»

(Από τήν Έγκυρον άγγλικήν έφημερίδα «ΤΑΙΜΣ» της 4 Μαρτ. 1958).

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΕΒΕΛΤΙΩΣΕ ΤΟ ΒΙΟΤΙΚΟΝ ΕΠΙΠΕΔΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

«ΕΝ ΠΑΣΗ περιπτώσει, ή Κυβέρνησις Κ. Καραμανλή δύναται να ίσχυρσθ ή έξυγίαι: τό οικονομικά της χώρας, έσταθεροποίησε τό ένδόν νόμισμα, έπέτυχεν ίκανοποιητικών ίσοζυγίων πληρωμών και ότι τό έπιτεύγμά της εις τό πεδόν της άνεικοδομήσεως και των παραγωγικών επενδύσεων όπηρεσαν σημαν-

τικά. Έν γένει, τό βιοτικό ένπίπεδον του λαού και ίδιόν των γεωργών, έβελτίωθη».

(Βελγική έφημερίς «ΛΕ ΣΟΤΑΡ» της 28 Μαρτ. 1958).

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΤΕΠΛΗΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

«ΚΡΙΝΟΜΕΝΗ άντικειμενικώς, ή Κυβέρνησις Καραμανλή, έσημειωσε μεγάλην έπιτυχίαν εις τό έργον της. Είς τό έσωτερικόν ένέτυχεν οικονομικήν σταθερότητα, που κατέπληξε τόν κόσμον, κεφάλαια δι' επενδύσεις εισέτρεψαν εις τήν Έλλάδα από τό εξωτερικόν, αι τιμαί παρέμειναν σταθεραί εις

αυτήν περισσότερον από οίανδήποτε άλλην χώραν της Εύρώπης και οι Έλληνες έγκατέλειψαν τήν συνήθειαν της άποθησαυρίσεως και ήρχισαν να καταθέτουν τά χρήματά των εις τας Τραπεζάς.

ΛΕΣΑΙ ΦΑΙΝΕΡ
(Έσχυμής «ΣΚΩΤΟΣ» της 4 Μαρτ. 1958).

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΩΣ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ

«ΕΠΕΙΤΑ από δύο έτη σταθεράς Κυβερνήσεως και οικονομικής προόδου, ή Έλλάς έδυθίσθη και πάλιν εις τήν πολιτικήν κρίσιν. Η κρίσις αύτη κατέληξεν εις τήν πτώσιν της εξαιρετικής προοδευτικής Κυβερνήσεως του Κ. Καραμανλή. Αι αίτιαι της κρίσεως είναι τόσον μυστηριώδεις, όσον και ή ίδία ή κρίσις φαίνεται να ήτο παράλογος. Ό Πρωθυπουργός Κ. Καραμανλής εξηγακάσθη να παρεντίβη, όχι λόγω

πίσεως της Άντιπολιτεύσεως, που ήτο διηρημένη, άλλ' από τούς ίδιους τούς φίλους του. που άπεχώρησαν από τήν Έθνικήν Ριζοσπαστικήν Ένωσιν τήν όποιαν αυτός είχεν ώδηγήσει εις τήν νίκην κατά τας εκλογάς τό 1956.

(Αθόν με τίτλον «Κρίσις έν Ελλάδα». - Άμερικανική έφημερίς «ΝΙΟΥ ΓΙΟΥΚ ΤΑΙΜΣ» της 6 Μαρτ. 1958)

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΠΗΛΑΥΣΑΝ ΤΗΝ ΣΠΑΝΙΑΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΝ ΜΙΑΣ ΠΛΗΡΟΥΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΟΣ

«ΥΠΟ ΤΗΝ Κυβέρνησιν του Κ. Καραμανλή οι Έλληνες, κατά τήν διάρκειαν των 2 1/2 έτών, άπήλαυσαν τήν σπανίαν πολυτέλειαν μιας τέσον πλήρους σταθερότητος, ώστε ακόμη και

οι ίδιοι έληφμόνησαν ότι ζούν εις μίαν περιοχήν όπου αι πολιτικά άναταραχαι ήσαν έλλιτοι συνήθειαι.

(Έσχυμής «ΣΚΩΤΟΣ» της 5 Μαρτ. 1958)

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΑΝΑΜΦΙΒΟΛΩΣ ΕΠΙΤΥΧΗΣ

«ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ να τονισθ ή ιδιαιτέρως ότι ή έκταγείσα πολιτική κρίσις δεν είναι προς όφελος της Έλλάδος. Η μέχρι τούδε δράσις της Κυβερνήσεως Κ. Καραμανλή ήτο άναμφιβόλως έπιτυχής. Η οικονομική κατάστασις της Έλλάδος έσταθεροποίησθ ά-

κόμη περισσότερον κατά τήν διάρκειαν του τελευταίου έτους, χωρίς δε εις μίαν έξαιρετικήν συγκομιδή, εκλεισε τό ίσοζύγιον της χώρας με μικρόν μόνον έλλειμμα».

(Αδουρικη έφημερίς «ΟΣΤΕΡΑ-ΝΙΣΣΕ ΝΟΥ-Ε ΤΑΓΚΕΣΤΑ-Ι-ΤΟΥΓΚ», της 14 Μαρτ. 1958).

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΚΑΡΠΟΦΟΡΟΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΟΡΘΩΣΕΩΣ

«ΟΙΔΑΜΕΝΟΤΕ και αν είναι ή έκτασις της έκλογικης αναμετρήσεως, ή οποία επίκειται ή κρίσις που δημιουργήθη συνεκρία της ανατροπής της Κυβερνήσεως είναι από πολλών πλευρών δυσάριστος διά την Ελλάδα, όχι μόνον διότι διακόπτεται κατ' αυτόν τον τρόπον μία εξαιρετικά καρποφό-

ρος προσπάθεια οικονομικής ανορθώσεως, αλλά και διότι δεν θ' υπάρχη Κυβέρνησις εις μίαν στιγμήν κατά την οποίαν ή δι' ύψους των εξωτερικών πραγμάτων απαιτεί τήν ύπαρξιν σταθεράς και διορατικής Ελληνικής ήγεσιας.

(Εβδομική Σημείωσις «ΤΡΙΜΗΤΗΝ»)

ΟΙ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΙΑΣ

«Η Ε.Ρ.Ε. δεν έχει τίποτε να φοβηθ' από τας εκλογάς. Πραγματικώς, ή άπειρήσασα Κυβέρνησις είναι εις θέσιν να εμφανίση Ένα άπολογισμόν, ό όποιος δύναται να της εξασφαλίση την άφοσίωσιν άν μή και την ενγνώμωσίν των εκλογέων, φαινόμενον σπάνιον εις τήν πολιτικήν.

» Επί του οικονομικού πεδίου ή 'Ελλάς επραγματοποιείσιν αξιολόγους προόδους. Η οικονομική της ανόρθωσις, χαρακτηριζομένη από τήν ιασηρότητα της δραχμής ή οποία ισχυροποιείται συνεχώς, άφαιλεται εις τήν πολιτικήν της σταθερότητα ή οποία είναι τόσον σπανία εις τήν ιστορίαν της και εξησφαλισθη από τήν Ε.Ρ.Ε. Οι 'Ελληνες δεν λησμονούν ότι χρειάζεται επαγρύπνησις κατά του κομμουνισμού, ό οποίος αιματοκύλισε τήν χώραν και ό Κ. Καραμανλής τό λησμονεί αυτό όλιγώτερον παντός άλλου.

» Εις τό έσωτερικόν, ή επαγρύπνησις της Ε.Ρ.Ε. εξηνάγκασε τούς κομμουνιστάς να κομφαλισθούσιν υπό δημοκρατικών ένδεμα.

» Εις τήν έξωτερικήν πολιτικήν ό Κ. Καραμανλής

έχρειώσθη να χρησιμοποίησθ ήλυν του τήν επιτηδεύματα διά να υποστηρίξη τήν Κύπρον κατά της 'Αγγλίας και της Τουρκίας παραμένων εις τά πλαίσια των έθνικών συμμαχιών της χώρας. Μία όλιγώτερον φύχρισμος και σταθερά Κυβέρνησις θά ώθηγέιτο εις τήν διάρρηξιν των συμμαχιών της 'Ελλας. Δεν άποτελεί επίσης μικράν επιτυχίαν τού Κ. Καραμανλή ή ληφθείσα πομπήική απόφασις τού Ο.Η.Ε. διά τήν έναρξιν διαπραγματεύσεων των Κυπρίων τήν 'Αγγλίαν, καθώς και ή παραμπόδισις της τελευταίας να άκούσθ τας τουρκικάς εισηγήσεις διά τήν διχοτόμησιν της νήσου. Μόλις φθάσθ ή στιγμή των εκλογών, θά ήτο εκπληκτικόν άν τό όνομα τού Κ. Καραμανλή μέ τας μεγάλας λαϊκάς και άγροτικές του βάσεις δέν κατόρθωναν νά νικήσθ τούς Φιλελευθέρους, οι όποίοι είναι εκπρόσωποι τής άνωτάτης άστικής τάξεως.

(Εβδομική Σημείωσις «ΣΟΤ-1»ς, της 23 Μαρτ. 1958).

Η ΕΥΗΜΕΡΙΑ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΗΝ ΦΥΡΑΝ

«ΕΝΤΟΣ των δύο τελευταίων έτών. που διέρρευαν από της ήμέρας κατά ήν όποιαν διετέχθη εις τήν έξουσίαν τον άείμνητον Στρατήρχην Παπάγον, ό Κ. Καραμανλής, μέ τήν-αύστηρή άρρωπιή του φυσιογνωμίας, επέτυχε νά έμφυσήσθ έντελώς νέον πνεύμα εις τήν 'Ελληνικήν Κυβέρνησιν.

» Υίός Μακεδόνας διδοσκόλου, ό Κ. Καραμανλής, που έξακολουθεί νά διατηρή χαρακτηριστικά Τύχη των άπλών και ειλικρινών τρόπων των κοτόικων της Βορείου 'Ελλάδος, επέδειξε έντιμότητα και δυνα-

μικότητα που ήσαν ξένα εις τούς πλουσίους Αθηναίους, οι όποιοι κατά κανόνα κυριαρχούν της ελληνικής πολιτικής ζωής. Υπό τήν δυναμικήν έξουσίαν του, ή έθνική παραγωγή ήξήθη γενικώς κατά 9% τήν περίοδον 1956-57 και οι 'Ελληνες άγρότοι έγνώρισαν εύμερείαν μεγαλυτέραν από κάθε άλλην φερόντα.

(Άπό τό γνώστον άμεσηκοινόν περιοδικόν «ΤΙΜΕ» της 10 Μαρτ 1958).

ΑΜΕΡΙΣΤΟΣ Η ΗΘΙΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

«...Ο ΓΕΩΣ πρωθυπουργός ή Καραμανλής κατέρχεται εις τας έκλογάς μέ τήν άμέριστον ήθικην συμπαράστασιν τού 'Ελληνος άγρότου και γενικά τού άγροτικού κόσμου, ό όποιος έγνώσεν

κατά τήν τελευταίαν διετίαν τήν στοργήν τού Ελληνικού κράτους.

(Ραδιοεπιστολή Γωμής. Εκδομή της 8 Μαρτ 1958).

Ο Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΧΥΡΙΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

«ΕΙΣ ΤΟΥΣ πολιτικούς κύκλους των Αθηνών επικρατεί ή έντύπωσις ότι, διά της παραινήσεώς του, ό Κ. Καραμανλής απέδειξε ότι δέν υπάρχει εις τό σημερινόν 'Ελληνικόν Κοινοβούλιον καμμία άλλη πολιτική προσωπικότης δυναμένη νά σχηματίσθ βιάσιμον

κυβέρνησιν και ότι αυτός ποσομένει ό κύριος ρυθμιστής της ελληνικής οικονομικής κατωστάσεως.

(Άργεντική σημείωσις ΕΛ ΜΟΥΝΙΟΥ).

Ο ΤΡΟΠΟΣ ΠΟΥ Ο Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΕΧΕΙΡΙΣΕ ΤΗΝ ΚΡΙΣΙΝ ΗΥΞΗΣ ΤΟ ΓΟΥΡΝΟΝ ΤΟΥ

«ΟΙ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ υπεστήριζον από μακροῦ τὴν ἐπανάστασιν τῆς ἐνισχυμένης ἀναλογικῆς δὲ κ. Καραμανλῆς, ἀνταποκριθεὶς εἰς τὴν ἐπιθυμίαν των, ἐπέδωκε προφανῶς τὴν βελτίωσιν τῆς πολιτικῆς ἀμοσφαίρας. Ἀντιθέτως, ὅμως, ὠδηγήθη εἰς πολιτικὴν κρίσιν. Ὁ τρόπος, ἐν τούτοις, μετὰ τὸν ὁποῖον ἐχειρίσθη κατὰ τὴν κρίσιν αὐτὴν τὰ ζητήματα, ἐπὶ ἧς ἔ-

σε τὸ γόητρόν του εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν. Πιστεύεται ὅτι αἱ πιθανότητες τοῦ τῆς βελτίωσιν τῆς σημερινῆς κοινοβουλευτικῆς του θέσιν μετὰ τὴν ἐπικείμεναις ἐκλογαῖς, εἶναι μεγάλαις.

(Ἀπὸ τὴν ἑκατον ἀγγλικὴν ἐπεθεώρησιν «ΕΚΟΝΟΜΙΣΤ» τῆς 8 Μαρτ. 1938).

Η ΕΘΝΙΚΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΝΙΚΗΤΡΙΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

«Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ Καραμανλῆς εἶχε ὥσπερ εἰς τὴν Ἑλλάδα 30 μῆνας πολιτικῆς σταθερότητος, ἡ περίοδος ὅμως αὐτὴ ἔληξε μετὰ τὴν ἀνταρσίαν 15 κυβερνητικῶν βουλευτῶν.

«Αὕτῃ ὑπῆρξε μόνον μία πρόφασις εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως οἱ ἀντάρται βουλευταὶ παρεσύρθησαν εἰς τὴν ἐνέργειαν, ὡς ἀπὸ οὐδὸς μετὰ πολιτικῆς ἐπιδιώξεως αἱ ὁποῖαι ὑπολογίσαντο, κακῶς, ἐπιστεύσαντες ὅτι θὰ ἀνέτρεπαν τὴν Κυβέρνησιν Κ. Καρα-

μανλῆ διὰ τὴν ἀνάθεσιν εἰς τὴν Ἑξουσίαν.

«Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιτυχίας ἐπιτυχίας εἰς τὰς ἐπικείμενας ἐκλογάς, γενικῶς θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι ἡ Ἑθνικὴ Ριζοσπαστικὴ Ἐνωσις τοῦ Κ. Καραμανλῆ, θὰ εἴναι ἡ νικητρία.

(Ἀρθρον μετὰ τὸν: «Ἡ Ἑλλὰς ἐκτὸς ἀγῶνος δι' ἑν τμήματον» ἀπὸ τὴν γνωστὴν ἑλλενικὴν «ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΓΕΝΕΤΗΣ»).

«ΑΠΟ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΕΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ».

«ΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ Ἀθηναῖον καὶ ἀνρωτήσῃ κανεὶς, ἀπὸ τοῦ πλουσίου εἰσοδηματίου μετὰ τὸν μικροτέρου ὑπαλλήλου καὶ ἀπὸ τοῦ κενδηλανάπτου μὴδὲ ταπεινῆς ἐκκλησίας μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου σωφῆρ θὰ λάβῃ στερεοτύπως τὴν ἀπάντησιν: «Ὁ Καραμανλῆς εἶχε δίκιο καὶ θὰ κερδίσῃ τὰς νέας ἐκλογάς, ἐπὶ στερῶν εἰς τὴν Βουλὴν ἰσχυρότερος ἀπ' ὅπου ἔφυγε!

«Ὁ Κ. Καραμανλῆς, μαθητὴς καὶ διάδοχος τοῦ Στρατάρχου Παπάγου μὴτα σήμερον ἀμφισβητήτως ὁ ἰσχυρὸς ἄνδρας τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ἐπέτυχεν τὴν σταθεροποίησιν τοῦ νόμισμα καὶ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς Ἑλληνικῆς ἰσχυροσύνης. Ἀρκεῖ νὰ ἐπισκεφθῇ κανεὶς τὰς Ἀθήνας ἢ τὴν Θεσσαλονίκην διὰ νὰ διαπιστώσῃ τὴν καταπληκτικὴν οἰκονομικὴν δραστηριότητα, τὴν ἀφελιμομένην εἰς ἰδιωτικὴν πρωτοβου-

λίαν, καθὼς καὶ τὴν ἀφθονίαν τῶν ἀγαθῶν, τῶν προερχομένων ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς γῆς. Αἱ εἰσαγαγαὶ αὗται δὲν καταστρέφουν καθόλου τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον. Παρὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς, τὴν δημιουργίαν ἐνὸς συγχρονισμένου ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ στόλου. Ἀξίζει κανεὶς, μετὰ τὴν εὐκαιρίαν, νὰ διαπιστώσῃ πόσαι συναλλαγματικαὶ εὐκολαί, παρέχονται διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Τουρισμοῦ. Ἀποτέλεσμα τῆς πολιτικῆς τοῦ αὐτοῦ, ἦτο νὰ καταστῇ ὁ κ. Καραμανλῆς τὸς δημοφιλῆς, ὥστε πᾶσα δημοσία ἐμφανίσῃς τοῦ νὰ συνοδεύεται ἀπὸ λαϊκὰς ἐπιδοκμασίας».

ΦΡΑΝΣΙΣ ΦΟΝ ΚΑΟΥΤΣΚ

(Γερμανικὸν ἐφημερίδα «ΣΤΟΥΤΤΓΑΡΤ-ΝΕΡ ΤΣΑΙ-ΤΟΥΤΚ»),

ΑΛΛΑ Η ΠΛΕΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΟΥ Κ.Κ. ΑΓΓΛΙΑΣ «ΝΤΑΙΗΛΥ ΓΟΥΡΚΕΡ» Η ΟΠΟΙΑ, ΚΑΤΙ ΒΕΒΑΙΩΣ ΔΥΝΑΜΕΝΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΗ, ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ:

«ΠΡΟΒΕΣΙΣ τῶν 15 ἀποστατῶν τῆς Ε.Ρ.Ε. ἦτο ὁ ἐξαναγκασμὸς τῆς Κυβερνήσεως Κ. Καραμανλῆ εἰς ἀσκήσιν ἡμιωτέρας πολιτικῆς ἐναντι τοῦ Κυπριακοῦ!»

2 Φεβ. 1957

[27.]

AIDE-MEMOIRE

Une réunion préliminaire à un Congrès anti-colonialiste prévue pour Avril prochain s'est tenue à Athènes du 20 au 23 Janvier. Sur instructions du Gouvernement de la République, l'Ambassadeur de France a le regret d'exprimer au Ministre des Affaires Etrangères la surprise du Gouvernement français de voir le Gouvernement hellénique, quand bien même il ne lui accorderait pas le patronage officiel, donner toutes facilités à un Congrès dont le but est de mettre en cause la politique des puissances occidentales alliées la Grèce.

L'Ambassade note que les déclarations faites par l'un des organisateurs, M. POLIOPOULOS, lors de la conférence de presse tenue le 16 Janvier 1957, font clairement ressortir les tendances du Congrès envisagé. En effet, négligeant de se prononcer sur le colonialisme soviétique, ce Congrès serait uniquement destiné à dénoncer l'action des puissances occidentales et apporterait à la politique soviétique un appoint psychologique important en même temps qu'il contribuerait à désorienter l'opinion publique en Grèce.

Comme le sait le Gouvernement d'Athènes, l'attention du Conseil de l'OTAN a été appelée en séance privée sur cette affaire. D'ores et déjà le Gouvernement français désire attirer l'attention du Gouvernement grec sur les sérieux inconvénients qu'aura inévitablement la manifestation projetée. Le Gouvernement français ne doute pas que le Gouvernement grec s'abstienne de d'accorder son appui au Congrès. Il lui paraît en

.....

autre indispensable que les mesures nécessaires soient prises pour éviter la présence à Athènes de nationalistes algériens sans mandat qui viendraient attaquer publiquement la France sur le sol d'un état allié./.

Athènes, le 2 Février 1957.

Les récentes publications de la presse nationale et internationale relatives aux événements qui ont eu lieu à Athènes du 25 au 27 Janvier, ont permis au Gouvernement de la République Française de prendre la mesure de l'importance de l'affaire et de la regret d'ignorer à l'heure les détails circonstanciés de l'incident. Cependant le fait est que le Gouvernement Algérien, dans une note adressée au Gouvernement Français, a déclaré que les nationalistes algériens, sans mandat, se sont rendus à Athènes pour y commettre des actes de violence et de terrorisme. Le Gouvernement Français a été informé de ces faits par le Gouvernement Algérien, le 27 Janvier 1957, et a immédiatement pris des mesures pour empêcher les nationalistes algériens de se rendre à Athènes.

L'incident a été suivi par les journaux français et étrangers, et a donné lieu à de nombreuses réactions. Le Gouvernement Français a été informé de ces réactions par les journaux français et étrangers, et a immédiatement pris des mesures pour empêcher les nationalistes algériens de se rendre à Athènes. Le Gouvernement Français a été informé de ces faits par le Gouvernement Algérien, le 27 Janvier 1957, et a immédiatement pris des mesures pour empêcher les nationalistes algériens de se rendre à Athènes.

Comme la note du Gouvernement d'Athènes, l'attaché de France à Athènes a été appelé en aide par cette affaire. L'attaché de France à Athènes a été appelé en aide par cette affaire. L'attaché de France à Athènes a été appelé en aide par cette affaire. L'attaché de France à Athènes a été appelé en aide par cette affaire. L'attaché de France à Athènes a été appelé en aide par cette affaire.

[28.1]

Terence MacDermot (1896-1966)
καράδος διπλωμάτης
Canadian ambassador to
Greece + Israel: 1954-1957

Εφ' αφορμῇ τῆς
ἀποχαρακτηρίσεως
τοῦ καράδο πρέβου
Κυρίου Φέρ. 1957
(Βρετανία)
652 ΧΑΕ)
1957

Ανεπαρκής η επιμέλεια της έκδοσης
προς J. Macdermot

Mr. Ambassador,

The pleasure we feel whenever we have the opportunity of being with you is overshadowed to-night by the regret caused by the thought of your forthcoming departure from Greece.

Losing you, means losing a valuable friend, during whose stay here, Canada, your great country, has continued her incessant activity in the humanitarian field.

One can hardly enumerate the tokens of friendship towards the Greek people offered by the Government and the people of Canada since the beginning of the 2nd World War.

We shall never forget that it is one of your most eminent statesmen, Mr. Mackenzie King, who pronounced the warmest words to praise Greece's self-sacrifice when she stood alone by the side of Great Britain, against the victorious Axis Powers and became a holocaust on the altar of Freedom.

Later, with the Greek people suffering under the foreign yoke and facing starvation, Canada was once more the country which played one of the most important roles in the allied task of supplying food for Greece.

The aid of your people and Government towards our country, which fate has stricken so often, did not stop then and there. Following the end of the World War and the defeat of the guerillas, when Greece began to heal her wounds and climb the difficult road of reconstruction and rehabilitation, a series of successive disasters occurred, the earthquakes of the Ionian Islands, of Thessaly and lately those of Santorini which, although not interrupting the general recovery and progress of the country, have struck new cruel blows against parts of her people and created new problems for her Government. Again in those dark moments, Canada was among the first

- 2 -

to give her prompt assistance. Your Excellency and Mrs. MAC DERMOT know better than anybody else, the extent of that help as well as the depth of our gratitude.

It is, however, not only the humanitarian field in which your noble country distinguishes itself. The friends of Canada throughout the world, among which we wish to be considered as the most sincere, see with pleasure the increasingly important place which Canada occupies in the international political and diplomatic field. As a matter of fact, since the end of the last war, your country has assumed a leading and increasingly decisive role in the scene of world events. Under the leadership of prominent and inspired political leaders, Canada establishes more and more a great moral ascendancy, tracing and following a policy of her own based on virtue and justice.

Thus, the visit of the Prime Minister Mr. St. LAURENT in Asia, opens a period of close collaboration between Canada and the countries of the Far East which have newly acquired their independence. By her participation and contribution to the COLOMBO plan, Canada exerts new influence in those vast areas. On the other hand, by her active presence in a series of collective actions of the United Nations for the maintenance of peace and by her collaboration with the Organisations and Committees set up for that purpose, Canada proves her attachment to one of the main ideals of the Charter of the United Nations, that of the preservation of peace in the world. This peace shall, naturally, not be based on the extinction of the just aspirations and desires of the peoples by violence. Moreover, it is well known that your Secretary of State for External Affairs Mr. PEARSON, plays an important role within the Atlantic Alliance and that he is very highly regarded there. He was elected member of the Committee so called of the "Three Wise Men", to which the members of the Alliance have assigned the delicate task of expanding the N.A.T.O. aims and activity. Finally, everyone has noticed the active

./.

- 3 -

role of Canada within the United Nations, for the settlement of the recent extremely serious crisis in the Middle East. It is characteristic of that role and not merely a coincidence, that the Chief of the United Nations Emergency Force, charged to restore peace and order in that most neuralgic and dangerous area, is a Canadian.

Let me point out that this dynamic appearance of Canada in the international area and her increasingly active participation in the settlement of international problems, is a hopeful sign to those who know the high ideals of freedom, equality and independence inspiring the Canadian people. These noble ideals make it possible for your great people to live in peace and unity, despite the differences of religion, language and national origin, and to respect the principles of the Preamble of the United Nations Charter.

We request your Excellency to convey to the Government and people of Canada, the expression of the most cordial feelings of the Greek Government and people. We hope that you will guard, as your eminent predecessors have done, a pleasant memory of Greek hospitality and of the friendship and esteem with which you have been surrounded. We will remember Your Excellency and Mrs. MACDERMOT, your kindness, cordiality and sincere friendship for Greece which you have manifested on every occasion.

I wish you and your family every possible happiness and prosperity, and I raise my cup to the Sovereign of Canada, to the noble Canadian people and to you both personally."

Ε Η Μ Ε Ι Ω Μ Α

* Ο Πρόεδρος τῆς Ἰταλίας μὲ ἐπισκέφθη σήμερον καὶ μοι ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὅταν θὰ γίνῃ ἡ ἐπικύρωσις ἐν Ρώμῃ τῆς ἙλληνοἸταλικῆς Μορφωτικῆς Συμβάσεως θὰ ἀπονεμηθῇ ὁ Μεγαλόταυρος τοῦ Ἰταλικοῦ Τάγματος AL MERITO DELLA REPUBBLICA εἰς τὸν κ. Ἀβέρωφ-Τοσσότσαν, Ἰπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

* Ο κ. CARUSO μοι ἄφισε νὰ ἐννοήσω ὅτι ἀναμένεται ἐπίσης καὶ ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς ἡ παρασημοφορία τοῦ Ἰταλοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. GASTANO MARTINO.-

* Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Φεβρουαρίου 1957

[5]

PERSONALITES INVITEES PAR LE
COMITE DU FESTIVAL D'ATHENES

SUEDOISES

1. JOEN DE LAGERBERG: Grand Maître de Cérémonies de la Maison Royale de Suède. Vice Président du Comité Organisateur du Festival de Stockholm.
2. GEORG K. SON KJELLBERG: Secrétaire Général de Comité du Festival de Stockholm. Directeur par interim du Comité Suedois du Tourisme.

ALLEMANDES

1. HANS HERTER : Académicien, Professeur de Littérature grec et antique à l' Université de Bonn.
2. Mme HERTER

FRANCAISES

1. ROBERT KEMP : Membre de l'Académie française. Eminent critique de théâtre. Collaborateur du Journal "MONDE".
2. Mme KEMP
3. Mr. DELAUNEY. Directeur Général de la Radiotélévision française.
4. Mme DELAUNEY.
5. Mr. PUISSESSEREAU : Un des Directeurs du Journal "FRANCE SOIR"
6. Mme PUISSESSEREAU.
7. GABRIEL AUDISIO : Ecrivain et Helleniste distingué.
8. Mme AUDISIO.
9. JEAN-JAQUES GAUTIER : Journaliste et publiciste renommé. Représentant du Journal "PIRAGO".
10. Mme GAUTIER.

ITALIENNES

1. VICENZO ARANGIO-RUIZ Président de l'Académie italienne. Ancien Ministre de l'Education Publique et président de l'Union des amis de la Grèce en Italie.
2. Mme ARANGIO-RUIZ
3. EMILIO CECHI : Eminent auteur et critique. Collaborateur du Journal "CORRIERE DELLA SERRA".
4. Mme CECHI.
5. Mr. PICCONE STELLA Directeur de la Section des Actualités et des Informations de la Radiotélévision italienne.
6. Mme PICCONE STELLA.

K. N. Yarovaya

ОРАКН

Yarovaya va zabeli jurov

30/8

APK 10.45

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΡΟΔΟΥΝΗΣ
ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. Β. Π. 484

Εν Κομοτηνῇ τῇ 26-8-1957

30 ΑΥΓ. 1957

Π Ρ Ο Σ

Τῷ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν
Ἀ: Πολιτικὴν Διεθυσιν
Τμήμα Τουρκίας

Ἀθήνας

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρωμεν, ὅτι τὴν ἑσπέραν τῆς 16ης τρέχοντος ἐδέχθημεν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλήνου Βουλευτοῦ κ. Χατζοπούλου συνοδευομένου ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Μ. Ἐκπαιδεύσεως Γ. Μομέλη.

Ὁ κ. Χατζοπούλος ἐφίχθη ὑπὸ αὐστηρὸν "ἰνκωβνίτιο", ὅπερ τῇ ἡμετέρᾳ ἐντολῇ ἐσεβάσθησαν πλήρως καὶ αἱ ἐνταῦθα ἐκδιδόμεναι ἔφημεριδες, σκοπὸς δὲ τοῦ ταξιδίου του, ἐποφασισθέντος μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μετὰ τοῦ Ἑλλήνου Πρεσβευτοῦ ἐν Τουρκίᾳ, εἶπεν, ὅτι εἶναι ἡ ἐξέτασις ἐκ τοῦ σύνεγγυς τῆς ἐν Ἀ.θρῆκῃ καταστάσεως κατ'ὄψιν τῆς δευτέρας τελευταίως ἀρθρογραφίας τοῦ Τουρκικοῦ Τύπου ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὴν Μειονότητα, καὶ ὁλοκληρῶς ἡ ὑποβολὴ τῶν πορισμάτων τῆς ἐρεύνης του διὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Ἀγκυρᾷ Πρεσβείας ὑπ' ὄψιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς λήψιν τῶν ἐνδείκνυμένων μέτρων καὶ θεράπευαν τῶν τυχόν κακῶς ἐχόντων.

Ἐν συνεχείᾳ προσέθεσεν, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ ἔχουν βασιμότητα ὠρισμένα παρῶνα.

Ἀπηντήσαμεν, ὅτι ὁ Τουρκικὸς πληθυσμὸς τῆς θρῆκῃς κατὰ μέγλην πλειοψηφίαν εἶναι ἰκανοποιημένος ἐπὶ τὸ στοργικόν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνδιαφέρον τοῦ Κράτους.

Ὅτι ἐκτιμᾷ τὴν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς Μειονότητος εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς Κρατικῆς δραστηριότητος καὶ ἐπιλαμβάνεται κάθε εὐκαιρίας, ἵνα διατρανώσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὴν ὄφον πολιτείας τῆς Διοικήσεως καὶ τὴν ἐν παντὶ προνομιακὴν μεταχείρισίν του.

Ὅτι ὁ θόρυβος τῶν ἐν Ἀ.θρῆκῃ Μουσουλμανικῶν ἔφημεριδων, αἱ ὁποῖαι ἰδίᾳ κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον διεξέχουν ὀληθῆ πόλεμον νεύρων, δὲν γίνεται προφανῶς ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, ἀλλὰ κατ' ἐμπνευσιν καὶ παραγγελίαν τῶν ἰσχυρῶν τῆς Τουρκίας ἢ τῆς Ἀγγλικῆς προκαγόνδας μετὰ προοπτικὴν πάντοτε τὸ Κυπριακὸν θέμα καὶ ἐν ὅφει τῆς συζητήσεως τῆς Ἑλληνικῆς προσφυγῆς εἰς τὸν Ὀργανισμόν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Ὅτι αἱ κατ' ἐπανάληψιν ἀντικειμενικαὶ ἐρευναὶ κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθόν ἐκ μέρους ξένων δημοσιογραφικῶν ὁποστολῶν κατέδειξαν τὸ ὀρθαίμον τῶν παραπόνων των.

Ὅτι ἡ τυχὸν ἱκανοποίησις καὶ τῶν πλέον παρελθόντων αἰτημάτων των δὲν πρόκειται νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν προγραμματισμένην ἀνθελ-
ληνικὴν ἐκστρατεῖαν τῶν ἐν Ἀ.Θράκη καὶ Τουρκίᾳ ἐφημερίδων, ἐδὲν νομίζον
ὅτι τοῦτο ἐνταποκρίνεται εἰς τοὺς ἀπαιτούμενους σκοποὺς των καὶ τὰς πολι-
τικὰς ἐπιδιώξεις των.

Ὅτι κατὰ τὰς περιόδους ἡμῶν ἀνά τὴν ὑπαιθρον καταβάλλο-
μεν ἰδιαιτέρην προσοχὴν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν διαφορῶν ζητημάτων καὶ
ἐπίλυσιν ἐπὶ τόπου, ὁσὺν καὶ τὰτα σχετίζονται μὲ Μουσουλμάνους, ἔστω καὶ
ἂν πρόκειται νὰ θιγῶν κατὰ τι συμφέροντα ὁμοεθνῶν μας.

Ὁ κ. Χατζόπουλος ἀπήντησεν, ὅτι δὲν ἐμφισβητεῖ τ' ἀνωτέρω
καὶ συμφωνεῖ κατὰ γραμμὴν, καθόσον ἔχει ὑπ' ὄψιν ἐξ ἰδῶς ἀντιλήψεις,
κατὰ τὸ παρελθόν, συγκεκριμένην περίπτωσιν, ἀπολήξασαν εἰς βέρος τῶν
ἐφημερίδων, αἱ ὅποια ἤγειραν τὸν θόρυβον: διετυπώθησαν, εἶπεν, παρόμοια,
ὅτι εἰς τὰς ἐν γένει δοσοληφίας των μετὰ τῆς Α.Τ.Ε. οἱ Μουσουλμάνοι
παράγωνίζονται, ἰδίᾳ εἰς τὸ ζήτημα τῆς χορηγήσεως τῶν πύσης φύσεως δα-
νειῶν. Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Μεντερές ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὴν ἐν προκειμένῳ
συστηματικὴν ἀρθρογραφίαν τῶν ἐφημερίδων, μοι ἀνέθεσε τὴν ἐντολὴν, ὅπως
ἔλθω καὶ ἐξετάσω τί συμβαίνει. Ἐκ τῶν στοιχείων, τὰ ὅποια ἔθεσεν ὑπ'
ὄψιν μου ἡ ὑπηρεσία τῆς Τραπεζῆς Ἑμεῖνα κατὰ πληκτοῦς, διότι ἐκ τούτων
ἀπεδεικνύετο, ὅτι αἱ πύσης φύσεως παροχαὶ ἦσαν σκανδαλωδῶς εὐνοῦκαί
ὑπὲρ τῶν Μουσουλμάνων. Ὅταν ἐπανελθόν εἰς Ἀγκυρὰν ἐξεθέσα τὰς ἐντυ-
πώσεις μου εἰς τὸν κ. Μεντερές, ἐξεπλάγη καὶ οὗτος μὲ τὴν σειρὰν του καὶ
ἐξεφράσθη μὲ βαρυτάτους χαρακτηρισμοὺς διὰ τὰς ψευδολόγους ἐφημερίδας
καὶ τοὺς μεταδίδοντας τοιαῦτα δόξοτολα ψεύδη. Παρὰ ταῦτα, συνέχισεν ὁ
κ. Χατζόπουλος, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ στερῶνται ἐντελῶς βασιμότητος ὥρις-
μένα παρόμοια καὶ ἐπιβάλλεται νὰ ἀναζητήσωμεν τὰ αἷτια τῆς δυσφορίας.
Ἰδίᾳ αἱ αἰτίσεις ὅσον ἀφορᾷ τὰ Μουσουλμανικὰ σχολεῖα π.χ. αἱ ὥραι δι-
δασκαλίας τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἡ ὑπογραφή τοῦ ὁρολογίου προγράμματος
καὶ ὑπὸ Ἑλληνοῦ διδασκάλου, ὅπερ δύναται νὰ ἐκλήφθῃ ὑπὸ τῶν Μουσουλμά-
νων ὡς διδάσεις συνδιαικίσεως, καὶ ὅπερ δὲν θεωροῦμεν ἐπιτρεπτόν, εἶναι
κατὰ φαινόμενον λεπτομέρειαι ὁσημαντοί, ἀλλὰ ἐξ αὐτῶν δύνανται νὰ δη-
μιουργηθοῦν μεγάλοι πορεξηγήσεις.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσεων τοῦ κ. Χατζόπουλου παρέσχο-
μεν τὰς ἀνογκίας πληροφορίας, ὡς ἡμῖν ἀνεφέραμεν ὅτις ἡ τρίς κατὰ τὴν
ὑποβολὴν φύλλων Τουρκικῶν ἐφημερίδων, ὑπὸ τῶν ὁποίων ἐβλήγοντο τὰ ζητή-
ματα ταῦτα.

Ἄλλο θέμα σοβαρὸν ἐξηκολούθησεν εἶναι ἡ διεθύνσις τοῦ
Λυκεῖου Τζελλὰ Μπαγιάρ ὑπὸ Ἑλληνοῦ καθηγητοῦ. Δὲν εἶναι ὁρὸν οὔτε δι-
καιον νὰ κατέχῃ τὴν θέσιν τούτην Ἑλληὴν καθηγητὴς.

Δὲν διετυπώθη, εἰπομεν, σχετικὸν παρόμοιον μέχρι τοῦδε.

Δὲν διετυπώθη ἀπήντησεν ὁ κ. Χατζόπουλος, ἀλλὰ θὰ διετυ-
πωθῇ ἰσχυρῶς καὶ ἔργον συνέσεως εἶναι, ὅπως προλαμβάνωμεν τὰ παρόμοια
ὁσὺν καὶ τοῦτο εἶναι δυνατόν.

Ἡ σχετική συμφωνία, εἵκομεν, προβλέπει τὴν ἐνέθεσιν τῆς Διευθύνσεως εἰς καθηγητὴν Τοῦρκον Ἑλληνα ὑψηλοῦ, ἀλλὰ τοιοῦτος δὲν ὑπάρχει σήμερον. Ἐκεῖθεν καὶ ἡ συγκατάθεσις τῶν ἰδίων, ὅπως ἀνατεθῇ εἰς τὸν Ἑλληνα φιλόλογον Κ. Κολλιφατῖδην. Μετ' ὀλίγα ἔτι ὁποῦνθις θὰ πληρωθῇ μὲ Τοῦρκον καθηγητὴν ἐκ τῶν ὁποσούντων τοῦ Γυμνασίου Τζελλάλ Ηπαγιάρ.

Μέχρις οὗτου, ἀπηντήσαμεν, καταληφθῇ ἡ θέσις ὑπὸ καθηγητοῦ ἐκ τῶν ἐξερχομένων ἐκ τοῦ Γυμνασίου Τζελλάλ-Ηπαγιάρ σπουδαστῶν, θὰ παρέλθῃ ἀρκετὸς χρόνος. Ἐν τῷ μεταξύ, φρονοῦμεν, ὅτι ἡ θέσις δεόν νὰ πληρωθῇ ὑπὸ Τοῦρκου καθηγητοῦ στελλομένου ἐκ Τουρκίας.

Ὡς τίθεται τὸ ζήτημα ἀπηντήσαμεν ἐκφεύγει τῆς ἡμετέρας ἀρμοδιότητος ἡ διατύπωσις σχετικῆς γνώμης, διότι διὰ τὴν μετέκλησιν Τοῦρκου καθηγητοῦ ἐκ Τουρκίας θὰ ἀπαιτηθῇ ἡ τροποποίησις τῆς σχετικῆς συμφωνίας τῇ συγκατάθεσιν ὁμοτέρων τῶν Κυβερνήσεων. Ἐπιτραπῆτω ὅμως νὰ φρονώμεν, ὅτι, τὸ γε νῦν, ὡς ἔχει διαμορφωθῇ ἡ κατάστασις ὁ διορισμὸς ὡς Διευθυντοῦ Τοῦρκου καθηγητοῦ ἐκ Τουρκίας, δὲν θὰ εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς χώρας ἡμῶν. Ποῖος λόγος ἄλλως τε συντρέχει νὰ σπεύσαμεν νὰ παρῶσκαμεν αὐθορμήτως, ὅτι δὲν ἐζητήθη, δεδομένου, ὅτι μὲ τὴν ὑφισταμένην διεύθυνσιν, ὡς ἔχομεν διαπιστώσει, εἶναι ἀρκούντως ἱκανοποιημένη ἡ Μειονότης.

Ἀσάφως ἕτερον ζήτημα, συνέχισε, εἶναι τὸ ζήτημα τῆς ἰδρύσεως Γυμνασίου ἐν Ξάνθῃ. Κατὰ πόλεον λογικὴν θὰ τοὺς στερήσαμεν τοῦ δικαιώματος νὰ ἀπαιτήσουν τὴν ἐνύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου των; Εἶναι καὶ οὗτοι ἄνθρωποι.

Καὶ ἐν προκειμένῳ, ἀπηντήσαμεν, δὲν γνωρίζομεν ἂν ἔχῃ τεθῇ σαφῶς τὸ ζήτημα τοῦτο ἐκ μέρους τῆς Μειονότητος ἢ τῶν ὁμοείων παραγόντων τῆς Τουρκίας, καὶ μόνον ἡ ἑφημερίς τοῦ Χαμδὴ "Μιλιέτ" κατὰ ἔγραφε, πλὴν ὅμως τὴν ἀντέκρουσεν ὁ δὲσων σήμερον μεγαλυτέραν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Μειονότητος ἐν Ξάνθῃ Διευθυντῆς τῆς "Θρόνια" Βουλευτῆς Ὁσμάν Νουρή. Ἡ ἰδρύσις τοῦ Γυμνασίου Τζελλάλ Ηπαγιάρ κατὰ κοινὴν ἀντίληψιν θεωρεῖται ἐνταῦθα σφάλμα. Ἡ ἐπονδλήψις τοῦ σφάλματος δὲν φρονοῦμεν ὅτι θὰ εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς χώρας ἡμῶν. Ἐκτός ἐδὲν λόγοι γενικωτέρας σημασίας ἐπιβάλλουν τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἰδρύσιν, ὁποῦτε καὶ ἡ διατύπωσις γνώμης ἐκφεύγει καὶ ἐν προκειμένῳ τῆς ἡμετέρας ἀρμοδιότητος.

Ἐχέτε δικαίον ἀπηντήσεν, ἀλλὰ δὲν γνωρίζετε ὅποιας ἐλευθερίας ὁποιοῦνται ὁ ἐν Κων/πόλει ὁμογενὴς πληθυσμὸς εἰς τὰ ἐφορῶντα τὴν παιδείαν ζητήματά. Δὲν ὑπάρχει περίπτωσις μὴ ἱκανοποιήσεως οἰουδὴποτε αἰτήματος συνδεομένου μὲ τὴν πνευματικὴν προαγωγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου.

Ἐπιμεινόμεν δεδόντως τὴν πληροφορίαν αὐτὴν, ἀπηντήσαμεν, πρέπει ὅμως νὰ ἐκτιμηθῇ συγχρόνως ἡ διαφορὰ τῶν ὄρων διαβιώσεως καὶ

τὸ οὐσιαστικὸν περιεχόμενον τῆς ἐλευθερίας εἰς ἑκατέραν τῶν δύο χωρῶν. Σὺς ἐπιτρέπουσιν τὴν ἴδρυσιν σχολείων, ἄλλὰ εἴθε καὶ σεῖς πολιταί νομοταγεῖς. Δὲν ἀσχολεῖσθε πέραν τῆς σχολικῆς μορφώσεως, οὔτε εἶναι δυνατόν ἄλλως τε νὰ διανοηθῆτε τὸ ἀντίθετον νὰ ἀπευθύνετε π.χ. συστάσεις εἰς τὴν ἐκεῖ νεολαίαν μας, δι' ὧν νὰ ὑπομιμνήσκται ἡ καταγωγή καὶ ἡ εὐκλεία τῶν ὀρχαίων ἢ τῶν νεωτέρων προγόνων τῆς, ὁθοῦ καὶ σεῖς, μολονότι βουλευτῆς, εἴθετε ὑποχρεωμένος νὰ αὐτοκαλῆσθε "Ῥωμῆος" καὶ οὐχί "Ἑλλην. Αἰ. Ἑλληνικαὶ ἑφημερίδες τῆς Κων/λεως οὐδέποτε μεταχειρίζονται τὸν ὄρον "Ἑλλην" ἀλλὰ "Ῥωμῆος", τὸν Πατριάρχην τὸν ἀποκαλοῦν "Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ αἱ στήλαι των ἔχουν εἰδωσιογραφικὴν μορφήν ἐξ ὁλοκλήρου. Ἐνταῦθα ὁμως εἶναι διάφορος ἡ κατῴστασις. Αἱ Μουσουλμανικαὶ ἑφημερίδες καὶ οἱ παράγοντες τῆς Μειονότητος ἀποβλέπουσιν εἰς τὰ Ἀῤῥα καὶ Γυμνάσια ὡς μέσον διὰ τὴν ἀσπένεισιν τῆς Ἑθνικῆς συνειδήσεως τοῦ Τούρκου, θαυμάζουν δὲ καὶ ἡρωικοῦσιν τοὺς σπουδαστάς, οἱ ὅποιοι διαπλάσσονται κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ χαρακτῆρος τοῦ περιφήμου "Οκτάτῃ" Ἑγκίν.-

Εἶναι ὀληθῆς ἀπῆντησεν, ἄλλὰ διὰ τὴν τοιαύτην κατῴστασιν τὴν εὐθύνην ἔχει ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Διοίκησις καὶ περισσότερον πταίει ἡ ἀνεκτικότης τῶν Ἀρχῶν. Οἱ διαδοσάσι ψευδῶν εἰδήσεων, οἱ κακοβούλως μεταδίδοντες εἰς τὰς ἑφημερίδας τῆς Κων/λεως ἀνυποστάτους πληροφορίες, οἱ ἀσεβοῦντες πρὸς τοὺς Νόμους καὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς Διοικήσεως, καὶ ἐκ τῶν πρώτων οἱ Διευθυνταὶ τῶν ἑφημερίδων, καὶ ἰδίᾳ ὁ πολὺς "Οσμὲν Νουρὴ τῆς "Θράκιας" πρέπει νὰ παραδίδωνται ἀμελητῇ εἰς τὴν Δικαιοσύνην. Ἄν γίνῃ τοῦτο αὐτομάτως θὰ διορθωθῇ ἡ κατῴστασις, Γνωρίζω τὴν ψυχροσύνησιν τοῦ Τούρκου. Εἶναι θρασυδείλος.

"Ομιλεῖτε, ἀπηντήσαμεν, περὶ αὐστηρῶν μέτρων, καθ' ἣν στιγμὴν δικαιολογεῖτε ὠρισμένα παρῆκονα. Δὲν φοβεῖσθε ὡς εἶναι τέταμένη σήμερον ἡ κατῴστασις μήπως προκύβῃ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα καὶ ἐκσπάσῃ εἰς βῆρος τοῦ ἐν Κων/λει ὁμογενοῦς στοιχείου μὴ νὰ ᾖ Σεπτεμβρίου 1955; Τὴν δίκην τοῦ "Οσμὲν Νουρὴ, ἀσχετῶς τῆς ἐκβάσεώς της θὰ ἐπακολουθήσῃ θύελλα μὲ ἀπροβλέπτους ἐξεργείας, καθ' ὅλας δὲ τὰς ἐνδείξεις καὶ ὁ Νουρὴ καὶ ἡ Τουρκία ἐπιδιώκουν σήμερον τοιαύτην εὐκαιρίαν, διὰ νὰ θεμελιώσουν πληρέστερον τὴν κατηγορίαν περὶ πιάσεων ἐν Θράκῃ μὲ ἥρωας ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐμφανίζονται σήμερον ὡς ταγοὶ τῶν πεπρωμένων τῆς φυλῆς των ἐν Θράκῃ, καὶ διὰ νὰ ἐπιτύχουν ἴσως μὲ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν δικῶν τοῦς ἐπιδιωκόμενους σκοποὺς των. Αὐτὸ ποῦ εἰσπαγεῖσθε δύναται νὰ συμβῇ εἰς περιόδον ὁμολότητος. Ἀλλὰ τότε δὲν θὰ ἐτόλμων καὶ αὐτοὶ νὰ δρῶσιν τὸ ἀνάσθημά των. Θὰ ἦσαν νομοταγέστεροι τῶν ὁμογενῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Κοινοποιήσεις

Ο Νομάρχης
ΧΡ. ΤΕΙΡΩΝΗΣ

1/ Υπουργείον Προεδρίας Κυβερνήσεως
Γενικήν Διεύθυνσιν Τόπου
Ζαλονώστα 3

Αθήνας

2/ Υπουργείον Ξωτερικῶν
Γραφείον κ. Γεν. Γραμματέως

3/ Υπουργείον Παιδείας
Γραφείον κ. Υπουργοῦ

Αθήνας

4/ Υπουργείον Βορείου Ελλάδος
Γραφείον κ. Υπουργοῦ
Θεσσαλονίκη

5/Κ Υ Π

B.S.T.902

OPAKH

- ApX. 1957

Déclaration lue sur la base de notes

personnelles par Son Excellence Monsieur le

Ministre des Affaires Etrangères de Grèce

à Son Excellence Monsieur l'Ambassadeur

de Turquie à Athènes. le 9 Sept. 1957

En conséquence le Gouvernement Hellénique se trouve obligé de rejeter la vive protestation faite à Ankara.

Après avoir lu le texte de la Note lue à Mr. Pasmazoglou et le résultat de l'enquête en Thrace jusqu'à présent je voudrais vous dire ce qui suit:

Je ne veux pas me référer à ce qui a eu lieu à Ankara et ici même et répéter des choses déjà nommées. Je dois pourtant dire qu'il est tout à fait étrange que personne en Thrace n'ait parlé de ces inscriptions au Président du Conseil et aux Ministres qui l'accompagnaient. Si une action qui pouvait provoquer des inquiétudes avait eu lieu il est simplement normal qu'au moins les députés Musulmans de la Chambre Hellénique où le chef religieux et les prisonnalités de la minorité qui étaient présentes en aient eu vent par l'inquiétude qu'une telle action aurait pu soulever auprès de la population intéressée, et en aient rapporté au Président ou à ses Ministres. Au contraire ces Messieurs ont tous remercié le Président pour la manière dont se comportent envers eux les Autorités Helléniques.

D'ailleurs par l'enquête que notre Ministère avait demandé avant la protestation faite à Ankara et immédiatement après les informations qu'avaient reçues Son Excellence l'Ambassadeur de Turquie à Athènes on ne nous rapporte jusqu'à présent qu'il y a eu des placats, des affiches ou des inscriptions aux murs d'après lesquels on menacerait les Musulmans de Thrace.

L'enquête d'après la demande formulée aujourd'hui même continue afin de voir qui a écrit quelques jours auparavant des inscriptions concernant la libération de Chypre. Nous devons pourtant dire que les Autorités Helléniques nous rapportent que même pour ces inscriptions les soupçons

ne présent pas sur des éléments d'origine hellénique.

Enfin il est clair que dans tous les cas il n'y aurait aucun intérêt - bien au contraire - à ce qu'à la veille des N.U. les Grecs aient menacé les Musulmans de Thrace.

En conséquence le Gouvernement Hellénique se trouve obligé de rejeter la vive protestation faite à Ankara comme non-fondée, et de la retourner vers le Gouv. Turc car celui-ci a pris même cette occasion, avant toute enquête, pour lire à notre Ambassadeur à Ankara une Note dont les phrases ont été choisies en trop grande hâte.

Je ne veux pas me référer à ce qui a eu lieu à Ankara et ici même répétés des choses déjà nommées. Je dois pourtant dire qu'il est assuré le Gouv. Turc que pour plusieurs raisons il désire vivement et a fait étrange que personne en Thrace n'a pu de ces incidents travaille pour que les relations entre les deux pays se développent et restent étroites. Dans ce sens il a été heureux d'avoir pu envoyer à Ankara une personnalité comme Mr. Pesmazoglou qui a collaboré avec simplement normal qu'au moins les députés Musulmans de la Chambre sincérité et un vrai plaisir avec les personnalités responsables d'Ankara, Hellénique où les chefs religieux et les prisonniers de la minorité qui et d'autre part le Gouv. a été aussi heureux de collaborer à Athènes avec étaient présentes au sein eu vent par l'inquiétude d'une telle action Son Excellence M. Vergin dont tous ont apprécié les capacités et la courtoisie avec lesquelles il est doté.

Mais cet effort de la Grèce ne peut donner ses fruits et ne peut continuer s'il est fait unilatéralement; il doit trouver une due

reciprocité. Cette reciprocité ne saurait être substituée par l'intervention éventuelle d'autres facteurs. Tout ceci est remarqué car à l'occasion de la plus petite cause - fondée ou non fondée - on prend ombrage et de l'autre côté on prend une attitude assez provocante.

Lorsque de l'autre côté il y a eu des incidents d'une toute autre importance - et cela a eu lieu plus d'une fois - le Gouv. Hellénique a gardé son sang-froid tachant toujours de garder intactes au moins les

premières fondamentales pour la renaissance de l'amitié greco-turque.

Le Gouv. Hellénique souhaiterait vivement que le Gouv. Turc agisse de

la même. Nous devons pourtant dire que les

Helléniques nous rapportent que même pour ces inscriptions les

ΡΟΤΑΡΙΑΝΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΟΜΙΛΙΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 13 ΙΟΥΝΙΟΥ 1957

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΤΟ ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Είς τὴν συνειστίαν τοῦ Ρόταρου τοῦ Ὁμίλου Ἀθηνῶν τῆς 13 Ἰουνίου 1957 ὁμιλήσα, δεχθεὶς πρόσκλησιν αὐτοῦ, ὁ συναρχηγὸς τοῦ Κόσμου τῶν Φίλων-Φίλων καὶ πρῶτον Προσφυγογενὲς κ. Γεώργιος Παπανδρέου μὲ θέμα «Τὸ πρόβλημα τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας».

Τὸν κ. Γ. Παπανδρέου προσεφώνησεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ρ. Ο. Α. Καθηγητῆς κ. Ἰωάννης Αἰλιανός, εἰπὼν τὰ ἑξῆς :

Κύριε Πρόεδρε,

Σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶτα διότι ἰδρύθηκε τὴν πρόσκλησιν μας καὶ ἠθελήσατε νὰ τιμήσετε τὴν σημερινὴν συνειστίαν τοῦ Ὁμίλου μας διὰ τῆς παρουσίας Σας, νὰ μᾶς ὁμιλήσετε διὰ τοῦ θέματος τὸ ὅποιον συγκινεῖ πάντα σκεπτόμενον Ἕλληνα.

Εἰς τὸν κύκλον τῶν ἰδιαφερόντων τὸ Ρόταρο πραγμάτων προέχοντων θέσιν ἔχει τὸ παιδί καὶ ἡ ἐκπαίδευσίς του. διὰ τοῦτο τὸ διεθνὲς Ρόταρο ἐτησίως διαθεῖ 100 ἐκπαιδευτικὰ διὰ συμπληρώσας ἀποδῶν διὰ πῶτον ἐπιτήμην καὶ εἰς οἰκονομικὰ γύρον. Ἡ χώρα μας ἔχει δικαίωμα μὴδὲ θέσους ἐτησίως ἀπὸ τὸ διεθνὲς Ρόταρο, ἀλλὰ καὶ τὸ Ρόταρο Ἀθηνῶν βοηθεῖ ἀποδοτικῶς εἰς τὸ ἔξωτικόν. Τὰ ἀνωτέρω εἶναι μία ἀπόδειξις τραπὴ τοῦ μεγάλου ἰδιαφερόντος τῶν Ροταριανῶν διὰ τὸ παιδί καὶ τὴν ἐκπαίδευσίν του. Εἴμεθα λοιπὸν εὐτυχεῖς διὰ ἁπλῶς ἀπὸ πόσον ἐπέσθυνα χεῖρ θὰ ἀναπτύχθῃ θέμα τοιαύτης σοβαρότητος ὥς εἶναι τὸ ἐκπαιδευτικὸν πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος τὸ ὅποιον ἀφορᾷ εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ μέλλον τῆς χώρας, ἀπὸ τὸ Παιδί εἶναι ἡ ἑλπίς τοῦ Γένους.

Ὁ Πρόεδρος κ. Γεώργιος Παπανδρέου ἔχει τὸν λόγον :

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Επιθυμώ να ελαχιστώσω θερμότητα των άσχημηνών μου φίλων Πρόεδρον του Ροταριανού 'Όμιλου και διὰ τούς εὐμενείς λόγους τοὺς ὁποίους μοῦ ἀπήντησαν καὶ διὰ τὴν ἐμπνευσὴν τῆς προσοχρῆτός μου ὅπως ἀναπτύξω ἐνὸς τὸν σὰς τὸ θέμα τῆς Παιδείας. Ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω καὶ ὅλους Ὑμῶς διὰ τὴν παρουσίαν καὶ τὴν προθυμίαν νὰ με ἀκούσετε. Ὁ Ροταριανὸς 'Όμιλος εἶναι δὲς συγχαρητήριον διότι ἐκινεῖται εἰς τὸ μέγα θέμα τῆς Παιδείας. Ἐπερε νὰ ἀναλύθῃ πρωτοβουλίας, καὶ δὲν εἶναι σήμερον ἡ πρώτη ἔμμιλλια δὲ τὴν Παιδείαν. Ἀνέγνωσα τὰ πρακτικὰ τῆς Συνεδριάσεως τοῦ παρελθόντος μηνὸς τοῦ 'Όμιλου σας, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁμιλήσαν ὁ καθηγητὴς κ. Ἄλ. Παππῆς, καὶ θέλω νὰ τοῦ ἀπευθύνω ἐγκώρια συγχαρητήρια διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ὁμιλίαν του. Παρέχει βεβαίως ἡ ὁμιλία του τὴν ἐντύπωση τῆς ὑπερβολῆς ὅταν ὑποστηρίξῃ διὰ ἡ σημερινὴ Παιδεία, μὲ τὸν τρόπον ποὺ λειτουργεῖ, ὅτι νὰ ἀφελῇ βλάπτει. Καὶ κροαὶ τὸν κώδικα τοῦ κινδύνου, συνιστῶν εἰς ὅλους νὰ τὴν ἀποφύγουν... (Γέλωτες.)

Ἄλλ' ἐὰν παρέχεται ἡ ἐντύπωση τῆς ὑπερβολῆς, ὅμως εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ἡ ὁμιλίας του εἶναι πλήρης ἀπὸ σοφίας. Τονίζει διὰ ἡ ἐκπαίδευσις σήμερον δὲν ἐμπνέει τὸ πάθος τῆς γνώσεως, ὅπως ὀρεῖται δὲν διδάσκει τὴν μέθοδον τῆς γνώσεως, ἀλλὰ προσποθεῖ μόνον νὰ ἐπισυρεῖ γνώσεις, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ στραγγαλίσῃ τὴν δημιουργικὴν πρωτοβουλίαν καὶ, τελικῶς νὰ καταπονήσῃ καὶ αὐτὴν τὴν μέθυ. Καὶ ἔχει ἀπολύτως δίκαιον. Ἀσφαλῶς δὲν δὲ ὑπάρχει ἀναγέννησις τῆς Παιδείας, ἐὰν δὲν μεταβληθῇ τὸ παιδαγωγικὸν πνεῦμα, ἐὰν δὲν μεταποσθῇ ἡ σημερινὴ προσποθεῖα τὸν διδασκάλων πρὸς ἐπισωρευτικὴν γνώσιν, μὲ τὴν ἐπιβουλήν τῆς μέθυ, εἰς τὴν ἐμπνευσιν τοῦ πάθος τῆς γνώσεως, εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς μεθόδου τῆς γνώσεως, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δημιουργικῆς πρωτοβουλίας. Καί, πέραν αὐτῶν, εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ φρονήματος, τοῦ ἄλλως—εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἡλικίας προσευκατέρας τῶν μαθητῶν.

Η ΕΛΛΗΝΙΣΤΟΧΕΙΑ

Προτὸ εἰσελθῶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος δὲ ἐπεθύμουν νὰ τονίσω εἰς πόση ἐγκατάλειψιν εἰρήκεται σήμερον ἡ Ἑλληνικὴ Παιδεία. Καὶ δὲν εἶναι μόνον τὸ γεγονός διὰ καθ' ἡμέραν ἀναγιγνώσκουμε εἰς τὴν Τύπην διὰ γίνονται συσκέψεις διὰ τὸ οἰκονομικὸν θέματα, ἐπὶστε διὰ τὰ διοικητικὰ, αὐτέστε ὅμως, ἐκτός τῆς σημερινῆς ἡμέρας, αὐτέστε διὰ τὴν Παιδείαν. Εἶναι καὶ τὸ ἄλλο γεγονός, διὰ δὲν ὑπάρχουν ἐπαρκὴ στοιχεῖα πρὸς μελέτην τοῦ θέματος. Εἶναι ἀπίστευτος ἡ ὀλμεικὴ στοιχία. Καὶ πλῆρες ἀπόδειξις τῆς βλαβερᾶς ἀνῆς ἀλθείας εἰρήκεται εἰς τοὺς τόμους τῆς Στατιστικῆς Ἑπεκτεροῦς τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἐκδίδεται ἀπὸ πέρου. Λοιπὸν εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς Παιδείας, ὅστε πέρουσαν ὅστε ἐξέτος εἰς τὸν τόμον τοῦ 1953, ὑπάρχουν σελίδες διὰ τὴν Ἀνατολικὴν Παιδείαν. Φαίνεται, ἡ Ἀνατολικὴ Παιδεία εἶναι εἶδος ἀγνωστον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐνθὺ ἐπερε, διὰ τὸ ὅραμα τῆς νέας γενεᾶς, ἡ ὁποία προαγίνεται ὑπὸ τὰς συνθήκας τῆς σημερινῆς παιδείας, δὲ ἐπερεται διὰ μόνον νὰ ἔχουμε τοὺς ἀριθμούς τῆς Ἀνατολικῆς Παιδείας, ἀλλὰ νὰ ἔχουμε φάσιν καὶ παρακαλοῦσθων τῶν προσώπων, διὰ νὰ γνωρίζουν τὴν μοῖραν ὅλων τῶν ναυαγίων καὶ νὰ συνο-

γάμεν χρήσιμα συμπεράσματα. Αυτούς διότι εξ αληθείας άσθεκίας άπουάζει άπόψε ό νός —καί παλαιός— "Υπουργός τής Παιδείας, διότι διά έπείμουν να τού άπεύθω μίαν άύτασιν : Νά καθιέρωση εις τήν Παιδείαν τήν άρχήν τής έδόσεως έπαιτηρίδος. Θά έπρεπε εις τήν Παιδείαν έκάστη "Ανώτατη Σχολή, έκάστη Μέση Σχολή και έκάστη "Επαγγελματική άνωτατή Σχολή να έκδίδε κατ' έτος έπαιτηρία, άπολογισμών. Καί όχι μόνον άριθμητικά άπολογισμών, άλλα να προσθέτη και παρατηρήσεις επί τών άριθμών. Καί τό "Υπουργείον Παιδείας να έκδίδε κατ' έτος ένα Τόμον γενικού άπολογισμού, μέ τās παρατηρήσεις έκάστης ύπηρεσίας. Τότε θά ύπάρχουν τά στοιχεία μέ τά όποια θά ήτο δυνατόν να έκτελεσθή μία βαθύτερα έξέταση τού θέματος. "Ο άσθεής τής έπαιτηρίας έχει καθιερωθή εις τό "Έθνος Κροατικός "Υπουργείον, τήν έκδοσιν τής όποίας έπιμελείται ό έξάρχος γενικής παιδείας τού "Εθρύματος κ. Κ. Διμαρόβις.

"Αγαπητοί μου φίλοι! ένώ φαίνεται μία λεπτομέρεια ή έλασας έπαιτηρίας, έν τούτοις, κατά τήν γνώμη μου, είναι άποσιτισμένη άποσιτισμένη. Πρότον, διότι παραλείπει τήν ελάρκειαν τής μελέτης τού θέματος. Καί δεύτερον, διότι διά τούς ύπευθύνους ήγέτας έκάστου κλάδου άποτέλει φυσικόν όδόν. Είναι ήτοι κατ'είναι οι ίδιοι να συγκρίνουν τών άπολογισμών έκάστου έτους πρós τό έργον τού παρελθόντος, καθώς και πρós τās έπαγγελίας των. Καί ή σύγκρισις αυτή κεταρίζει τήν ελπίδα και άδωγει εις λίαν χρησίμων άποφάσεων.

Η ΠΙΛΙΔΙΑ ΘΕΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ

Καί έρχόμεθα τώρα εις τήν άνάπτυξιν τού θέματος τής Παιδείας.

Τό θέμα τής Παιδείας είναι οικονομικών και πνευματικών. "Ανθών εις τό οικονομικόν θέμα ό άριθμός και ό μοσθός τών εκπαιδευτικών, τά σχολικά κτίρια, τά μέσα διδασκαλίας, οι χώροι τής σωματικής άγυγής και, πέρον αὐτών, αι σχολικά βιβλιοθήκη, ή βιβλιοθήκη, ή σχολική ύγιεινή. Τό οικονομικόν θέμα ένν είναι δυσχερές πρós κατασκήν. Είναι δυσχερές πρós πραγματοποίησιν. Και είναι δυνατόν βέβαιον ότι ό έλληνικός προπολογισμός διαθέτει όλίγα διά τήν "Ελληνικήν Παιδείαν. "Επί τών 11.050 εκατομμυρίων δαπανών τού προπολογισμού μόνον τά 1024 εκατομμύρια, ήτοι τό 8,5% έκατατίθεται διά τό σύνολον τών δαπανών τής εκπαιδεύσεως. "Αλλά και ή συνεννόησις επί τών άριθμών είναι εύκολος. "Επειδή ό τρόπος χρήσεως τών άριθμών έκάστου είναι διάφορος βέβαιον πάντως είναι ότι αι δαπάναι τής "Ελληνικής Παιδείας, συγκρινόμεναι πρós τās δαπάνας άλλων χωρών, είναι μικρότεραι. "Όπως έχομεν τό κατώτερον βιοτικόν επίπεδος τής Εύρώπης, φυλοδοξίαν εις τήν χώραν αὐτήν, τήν πατρίδα τού Πόλεματος, να έχομεν καί τό χαμηλότερον επίπεδος δαπανών διά τήν Παιδείαν. Δυστυχώς ένν έχει καταστή άκόμη συνέπεια ότι αι δαπάναι διά τήν Παιδείαν είναι οι περισσότερον παραγωγικαί μικροπρόβλεστοι έπείσευσις.

"Υπάρχει, πρώτον, τό θέμα τού άριθμού τών δημοδιδασκάλων, ό όποιος είναι προφανώς άνεπαρκής. "Εν παρίστατο ό κ. "Υπουργός τής Παιδείας θά έδωκε τήν άπάντησιν ότι σήμερα έχουν πληρωθή όλα τά κενά τών νομοθετημένων θέσεων. Θά τού άπάντησιν ότι θά ήτο περίεργον ένν, μέ προπολογισμόν ό όποιος, χωρίς εις τήν φορολογικήν κατάβλησιν τών μεσών τάδεων, παρουσιάζει σημαντικόν πλεόσσευμα, ύπάρχον άκόμη κενά εις τών νομοθετημένων θέσεων. "Αλλο είναι τό θέμα : "Εάν αι νομοθετημέναι θέσεις είναι άρκείαι. Είς τήν δημοτικήν "Εκπαίδευσιν ό σημερινός

άριθμός είναι 20.000. "Αλλά ό άριθμός αὐτός ένν άναποκρίνεται εις τών γενικών Νόμων ό όποιος όρίζει ότι κάθε διδασκαλός πρέπει να άναλογή πρós 40 μαθητάς. "Εάν ή άναλογία αὐτή έπαιρηθό θά έχραμότανό άχι 20.000, άλλα 25.000 διδασκαλοί. "Επομένως, πρós έπάρκειαν τών κειμένων νόμων, χρειάζονται επί πλέον 5.000 διδασκαλοί. "Αλλά ό ένας διδασκαλός πρós 40 μαθητάς εις τήν δημοτικήν έκπαίδευσιν, κατά άπεργασμένην παιδαγωγικήν άρχήν, είναι άνεπαρκής. Χρειάζεται ένας διδασκαλός πρós 30 μαθητάς. Καί έν τούτῳ περιπτώσει άπαιτούνται 30.000 διδασκαλοί. "Επομένως ή καλή λειτουργία τής δημοτικής έκπαδεύσεως, έπείδωλει τών διορισμών, πέρον τών 20.000 διδασκάλων εις όποιας καλίπουν τās νομοθετημένες σήμερον οργανικές θέσεις, και έθλων 5.000 - 10.000.

"Ερχόμεθα τώρα εις τήν Μέσην Παιδείαν. Καί έδώ έπίσης ένν ύπάρχουν κενά. Αι νομοθετημέναι οργανικάί θέσεις άνάρχονται εις 5.643 και έχουν περίπου καλυφθή. "Αλλά, διά να εκπαιρευται εις πόσον βαθμόν ό άριθμός αὐτός είναι άνεπαρκής, άρκεί μία σύγκρισις πρós τήν βιοτικήν μέσην έκπαίδευσιν. "Η βιοτική μέση έκπαίδευσις διαθέτει 2.472 καθηγητάς διά σύνολον μαθητών 29.000, ένν ή δημοσία μέση έκπαίδευσις διαθέτει 5.643 καθηγητάς διά σύνολον μαθητών 193.000. Άρα, εις τήν δημοσίαν μέσην έκπαίδευσιν άναλογαί εις καθηγητήν πρós 35 μαθητάς, ένν εις τήν βιοτικήν μέσην έκπαίδευσιν ή σχέση είναι εις καθηγητήν πρós 12 μαθητάς. "Ες αὐτής τής συγκρίσεως ήμαιοίτε εις συναγέγετε πόσον έκαστοίς έπαιρηται να παρήξει ή Κυβερνητική άπόφασις ότι τά νομοθετημένα κενά έχουν συμπληρωθή. "Εάν αὐτά έχουν συμπληρωθή, άρα ύπάρχουν τά άνοματέτητα κενά — τά πραγματικά κενά τής δημοτικής μέσης έκπαδεύσεως.

Τό 15ον συμπάειν και μέ τά σχολικά κτίρια. Θά ήτόσαν να λαμβανώ ή Κυβέρνησις ότι και διά τούτα έχει διαθέσει δαπάνας. Οι άριθμοί έν τούτοις τού όποίους άνακρίνεται πέρις ό "Υπουργός τής Παιδείας εις τήν "Επιτροπήν "Ερευνα-δοτήσεως έχουν ός έξής : Χρειάζεται έτησιακά 2.400 και άνέγερσις 8.500 αίθουσών. Συνολικά δαπάνη ένός δικοκατομμυρίου (1.058.720.000). Και άνεκονίστην έπίσης ότι διά τήν άντιμετώπισιν αὐτῶν τών άναγκών διετίθησαν κατά τό έτος 1955—56 μόνον 24.000. 000. Οι άριθμοί είναι βέβαιοί ται. Διά τά χρησιμοποίησιν παρὰ μόνον άριθμούς τού όποιους παρέχει τό Κρότος. "Ιδιαι μου θά είναι τό συμπεράσμα.

"Υπάρχει άκόμη πέρον τού άριθμού τών διδασκάλων και πέρον τού άριθμού τών σχολικών κτιρίων, ό άρχηκε τό θέμα τού μισθοῦ τών έκπαιδευτικών. Καί είναι βέβαιον ότι ό μισθός τών εκπαιδευτικών ένν είναι άνάλογος ούτε πρós τά προσόντα των, ούτε πρós τήν ύπηρεσίαν τήν όποιαν προσφέρουν. Πέρι τούτου ύπάρχει μία πλήρης απόδειξις. Διά πρώτον φορόν ύπήρχε άπεργία γενική και μαθητών και διδασκάλων !... (γέλωτες.)

Οόδοίςιν χρείαν έχομεν άλλων μαρτύρων και να διαπιστώσωμεν εις πόσον οικονομικόν επίπεδος ό κλάδος αὐτός ερίσκειται και πόσον είναι τό χρέος τής Παιδείας. Καί έρχόμεθα τώρα εις τά πνευματικά θέματα.

ΤΑ ΙΔΑΝΙΚΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Κύριον είναι τό θέμα τών ιδανικών τής Παιδείας. "Ερχομαι κατόπιν τά θέματα τής μορφώσεως διδασκάλων και μαθητών, τών σχολικών βιβλίων, τού σχολικού προγράμματος.

καθώς επίσης και το θέμα της διαφύλαξης της Παίδειας. Άρχιζουμε από το μέγα θέμα των Ισπανικών της Παίδειας.

Άλλοτε θέμα Ισπανικών της Παίδειας δίν έπιθετο. Έπιθετικό δεχόμενοι. Ήτο η Μεγάλη Ίδεια. Και οι διδόνταλοι άρραγόνα να έμπνοον τών πατριωτισμών εις τής νίας γενεάς, εις τήν έπιδίωξιν τής πραγματιστικής τής Μεγάλης Ίδεας: «Πάλι με χρόνος με καιρός πάλι δικά μας θά 'ναι». Τοιουτοτρόπως έπεθεβαίνετο ο πατριωτισμός διδασκάλων και μαθητών και έλευρείτο επληρούμενος ο σκοπός τών έθνικών Ισπανικών της Παίδειας. Σήμερον υπάρχει βεβαίως άσπής το αίτημα τής άπελευθέρωσης τής Κύπρου και τής Β. Ήπειρου. Γενικότερον όμως η ύπόθεσις τής έθνικής μας άποκαταστάσεως έλγη κατά ένα τρόπον. Και άνακύπτει το μέγα θέμα: Έπτατα από τήν νέαν αυτήν έννεκην διαμείρωσιν ποια είναι τα έθνικά Ισπανικά της Παίδειας;

Το ερώτημα είχε άνακύψει σοφρότερον εις τής ήμέρας τής Ύστερίας μου. Έμθυμοίον ότι με έπορεύοντο τότε έκπαιδευτικοί έπαισιλημνιστά, διά να μοι μεταδώσουν τήν άγνωση των. Μού Δεγαν: «Έως τώρα έγκυρίζουμε πώς να διδάσκουμε τών πατριωτισμών εις τούς μαθητάς. Τώρα όμως τί να τούς έπαιουμε; Νά τούς έπαιουμε ότι δέν υπάρχει πλέον η Μεγάλη Ίδεια; Άλλά τότε δέν άνακύπτει κίνδυνος να μείνη η νέα γενεά χωρίς έθνικόν Ισπανόν; Και δέν β' όπ' αποτελέσει τούτο παροκμήν και κατάπτωσιν έθνικόν».

Τό σημείον είναι πράγματι κρίσιμον, και είμαι βέβαιος ότι άκόμη και σήμερον εις το σύνολον τού έκπαιδευτικού κόσμου δέν έχει διαμερσφική η συνείδησις νέου έθνικού Ισπανικού της Παίδειας. Η άγνωση αυτού τού έρημηναν όφελεται εις παρεξήγησιν: «Ότι η Μεγάλη Ίδεια, το έθνικόν Ιδεώδες, δέν έμπορεί να νοηθή εμψή μόνον ως πολιμική, γεωγραφική, ποσοτική έννοια. Έάν τούτο ήτο άκριβές, τότε δια τά έθνη, όσα δέν έχουν όμοιοθάς ύποδοχούς, θά έπρεπε να στερούνται έθνικής συνειδήσεως και έθνικού φροντισισμού. Άλλά τούτο άποσείλει προφανή παραλογισμόν. Η Μεγάλη Ίδεια παραμένει άθάνατος. Μόνον μεταβάλλει περιεχόμενον. Απ'ό τήν αύξησιν τού έδάφους μετατοπίζεται εις τήν αύξησιν τού Πολιτισμού, εις τήν αύξησιν τού βιοτικού, πνευματικού και ήθικού έπιπέδου τού λαού. Οι άσπής τής άπελευθέρωσης τών ύποδοχών άποσείλουν τήν άρνητικήν, μεταβατικήν περίοδον τών έθνών. Μετά τήν άπελευθέρωσιν άρχίζουν οι θετικοί, πάγις ακατοί, συνιστάμενοι εις τήν διαμόρφωσιν έθνικού πολιτισμού».

Η έθνική ολοκλήρωσις δέν άποσείλει τέμα. Άποσείλει άρετρίαν προς έπίδιωξιν τών άπτερον σκοπών τού Έθνους, προς δημιουργίαν τής Έθνικής «Α-ναγεννήσεως, η όποια άποσείλει τήν νέαν Μεγάλην Ίδέαν τού Έθνους. Και θά πρέψη να προστεθή ότι τών Έθνικών αυτό Ιδεώδες δέν ερίσκειται εις άπτερον αλλά εις πλήρη άρμονίαν και προς τόν Αβερραριστικόν Ιδεώδες, το συνιστάμενον εις τήν άλληλεγγύην και τήν ελεγκτικήν συνεργασίαν των λαών, και προς τόν Κοινωνικόν Ιδεώδες, το συνιστάμενον εις τήν άπόδοσιν κοινωνικής δικαιοσύνης, εις τήν κατάργησιν τής άμπατιστικής τού άνθρώπου από τών άδυνάτων.

Αυτή είναι η θέσις τού έθνικού Ιδεώδους εις τήν Έλληνικήν Παίδειαν.

Το Σύστημα τής Έλλάδος εις τα έθνην Ιό ήρτι ότι εις πάντα τα σχολεία Μέσης και Στοιχειώδους έκπαίδευσιν η δισκασία άποσείλει τήν ήνίκην και πνευματικήν άγνωσην και τήν άνάπτυξιν τής έθνικής συνειδήσεως τών νέων επί τού βάσει των Ιδολογικών κατευθύνσεων τού Έλληνοχριστιανικού πολιτισμού. Ο όρος τού Έλληνοχριστιανικού πολιτισμού χρησιμοποιείται συνήθως, αλλά δέν είναι βέβαιος ότι έχει συναχθή το άπόσπασμα, το βαθύτερον νόημα του. Ποια είναι η άληθής η έννοια; Κατά τήν γνώμην μου η άληθής έννοια τού Έλληνικού πολιτισμού είναι: Η Έλευθερία

και η Δικαιοσύνη η Δημοκρατία. Και η άληθής έννοια τού Χριστιανικού πολιτισμού είναι: Η Αγάπη και η Θυσία. Απ'ό είναι τα Ιδεώδη τού Έλληνοχριστιανικού πολιτισμού τά όποια πρέπει να έμπνευσθούν εις τήν Νέαν Γενεά.

Κάθε νέα γενεά έρχεται εις τών κόσμον με το πάθος τής δημιουργίας. Έπειδή είναι νέα, εύλόγως εύλοβεί να δημιουργήση ένα νέον κόσμον, να δημιουργήση νέα Ισπανικά. Άλλά εύρίσκειται εις πλήρη. Τά Ισπανικά είναι αιώνα. Και είναι πάντοτε σύγχρονα και έπικαιρα άκριβώς διότι είναι αιώνα. Η εύδοξη έκδοσις νέας γενεάς δέν είναι να ελεύρεται νέα Ισπανικά. Είναι να πραγματοποιήση τα αιώνα Ισπανικά.

Και από τών βαθμών τής προεγγίσεως η τής άπομακρύνσεως εκ τής εφαρμογής τών αιώνα των Ισπανικών κρίνεται η ποιότης και η όξια έκδοσις γενεάς. Έκεί έτοιμώτερος πρέπει να τοποθετήσων οι Νέοι τήν εύλοβίαν των. Όχι εις τήν ελεύρεσιν νέων Ισπανικών: Εις τήν πραγματοποίησιν τών Έλληνικών Ισπανικών τής Έλευθερίας και τής Δικαιοσύνης. Και τών Χριστιανικών Ισπανικών τής Αγάπης και τής Θυσίας. Τοιουτοτρόπως θά δικαιοσύνη τών λόγων τής ύπερβόας των. (Χειροκροτήματα.)

Και όμως το θέμα τούτο είναι περίπου άνάπαρτον εις τήν Παίδειαν μας. Εύρισκόμεθα εις μίαν Ιστορικήν περίοδον σοφούς Ιδολογικής πύλης. Ούδέποτε εις τα παρόνθιν η άσπής τής έμβασίνσεως εις τών κόσμον τών Ιδεών, η άσπής τής διαφωτισσεως, ήτοι περισσώτερον έπιτακτική και έπείγουσα. Η ύπόθεσις τής Έλευθερίας άπειλείται. Και έπρεπε εις αυτήν άκριβώς τήν περίοδον να έμπνευσθων εις τήν συνείδησιν τής νίας γενεάς το πάθος τής Διαβρίαι, το πάθος τής δικαιοσύνης, με το παράδειγμα και με τήν διδασκαλίαν. Το Έθνος διαμορφώσεται με τόν παρόνθιν, και η Γνώσις, το Πνεύμα, με τήν διδασκαλίαν. Και όμως εις τήν Έλληνικήν Παίδειαν δέν ύπάρχει το μάθημα τής Πολιτικής Αγωγής. Έάν εις τόν παρόνθιν, διότι η Μεγάλη Ίδεια άπτελανε το πάντα, ήτο δυνατόν να ήγαστο, όμως σήμερον, όποτε κάθε Έθνος είναι μία έπαρξια τού Κόσμου — και όχι μόνον έμμεθα, αλλά και ζώμεν ως μέλη του Συνόλου — επιβάλλεται να εύρισκόμεθα Ιδολογικός εις το όρος τής έποχής μας. Και πώς τούτο είναι άπαράτητον το μάθημα μίς περαιομένης Πολιτικής Αγωγής, με σαρεις, άπομακρυνόμενες Ίδεας, αι όποια να γίνων συνειδήσις τής Νέας Γενεάς. Και περαιομένη το μάθημα τής Πολιτικής Αγωγής θά πρέψη να είναι όχι μόνον αι βασικοί διατάξεις τού ισχύοντος Πολιτεύματος, αλλά η όσπας τής Δημοκρατίας, το βαθύτερον νόημα τού Έλληνοχριστιανικού Πολιτισμού, η συνειδητοποίησις εις τούς Νέους τής άπολύτου ύπερχεις τής Δημοκρατίας, πολιτικής και κοινωνικής, όπέναντι όλων τών μορφών τής Βίας.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Και έρχόμεθα τώρα εις τούς κόλπους τής Παίδειας. Άρχιζουμε από τήν δημοτικήν έκπαίδευσιν. Ο άκριβής τών σχολείων τής δημοτικής έκπαίδευσιν είναι περίπου 9.000. Απ'ό τών άκριβών αυτών τών 9.000 τά ήμιον περίπου είναι σχολεία μονοτάξια. Όσοι δέν έχουν μισή θά νομίζουν ότι μονοτάξια είναι σχολεία μίας τάξεως. Άποσείλει εύδυνή όλων

των εκπαιδευτικών, και απευθύνονται και προς τους γονείς, ότι δεν κατάφεραν να εδρουν ένα κυριαρχούν θεμα, το οποίο να διαρκεί την αδηφύγ ένωση. Είναι σχολεία με ένα διδασκαλόν και όχι με μίαν τάξη. Έχουν εξ τάξης, με ένα διδάσκαλον. Και αναζητούν μονοτάξη ενώ είναι μονοδιδασκαλία !!! (Χαρακτηριστικά.)

Δεν επιμένει βεβαίως εις την υιοθέτησιν αυτού του όνόματος διότι δεν με έθισσά-ζει, αλλά δικαιούμαι να αναμείνω από τους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι έχουν αποστηλείν να κυριολογούν, όπως έδρουν το άρτιόξ ένομα. Το γεγονός ότι το έθισον των δημοτικών μας σχολείων έχουν ένα διδασκαλόν είναι βίβριον. Έπάρκουν και πλεονεκτούνται από μονοτάξη σχολεία. Το γεγονός ότι έλοι οι μαθηταί αναδίδονται έχει ασφα-λώς και πλεονεκτήματα. Διότι οι κατόπιν τάξεις προπαρασκευάζονται διά της άνιτερης άνομήναι τας διδασκαλίας. Άλλα υπάρχει μία προπώθησις διά την εύδοκίαν του μο-νοτάξιου. Ο διδασκαλός πρέπει να είναι εξειρμένος. Το μονοτάξιον δεν άντίζει εις ευρεί-ας πούτητος διδασκαλόν, έπειδή είναι ένας. Και έδω άνακείται το έρώμα της παρὰς διδασκαλίας ης όποια διαρίχεται εις το μονοτάξιον ενός μικρού άπομακρυσμένου χωρίου. Δεν είναι δυνατόν η διδασκαλία, μία νέα κατάλλα από ένον μέρος, να ύπάγει εις την άκραν του κόσμου και να έχη την εύλην ενός άσολόγρου έξατσίσι σχολείου. Κατά την γνώμην μου, εις το μονοτάξιον δεν ήμικαι να ύπηρετή διδασκαλία, και ίδιως άμύως μόλις πάρα το πτυχίον της, διότι δεν έχω ούτε πείραν, ούτε έπιβολήν, και ούτε είναι κοι-νικώς άπερίστοτος. Εις το μονοτάξιον πρέπει να τοποθετούνται πεπαιγμένοι διδασκα-λοι, και ίσως θα έπρεπε να λαμβάνουν και ειδικόν έπίδομα, διά να ύπάρχη προθυμία προσελύτους. Θα έπρεπε ίσως άκόμη να χρησιμοποιήθ και ο έπαυός των ύποτροφών προς ένοπίους άριστεύοντας μαθητάς, οι όποιοι, λαμβάνοντες το πτυχίον, να διαρίχωνται εις τους τύπους των.

Το Δημοτικόν Σχολείον έχει σήμερα εξ τάξεις. Έπάρ-χουν πολλοί οι όποιοι ύποτροφούν ότι αι τάξεις του δημοτικού θα πρέπει να γίνυν πε-ρισσότερες. Όλοι θα πρόχρηται να ήτο δυνατόν να γίνυν περισσότερες. Άλλα όταν έχω-μεν 4.500 μονοτάξη, με ένα διδασκαλόν, είναι προφανές πολυπληθεία άσυμβίβαστος προς τα μέσα μας ή άβυσσος να προσέτιον άκόμη και δύο τάξεις εις το μονοτάξιον. Είμεθα λοιπόν ήσυχασμένοι, προς το παρόν, να άρκεσώμεν εις τας εξ τάξεις, διά τους όποιους άμαξ άφελόμεν να έξαπαλιώμεν την ύποκρευτική φοίτησιν. Διότι, σήμερα, το Σύστημα ύπαρκαίει αυτήν την ύποκρευσιν, αλλά εις την παρὲν δεν έφαρμόζεται. Και η άπόδειξις είναι άρθητική. Εις την πρώην δημοτική έγγράφοντα 175.000 και άποφαιτόν από την έκτην 110.000. Έχουμε έπομένως διαφοράν 60.000 - 70.000. Αύτη άποδεικνύει ότι η ύ-ποκρευτική φοίτησις δεν έφαρμόζεται. Θα πρέπει έπομένως σήμερον να άρκεσώμεν εις την πραγματοποιήσιν της ύποκρευτικής έξατσίσι φοίτησεως και να εύχρηθα όπως συνή-κως οι οικονομικοί περιστάσεις έπείρουν να προχωρώμεν εις την περαιτέρω αύξησιν των τάξεων του δημοτικού Σχολείου.

Έρχομεθα εις το πρόβλημα. Είναι άληθής άπίστευτος η καθυ-στέρησις του σημερινού αναλυτικού προγράμματος του δημοτικού Σχολείου. Χρονολογεί-ται από το 1911.

Και μόνον το άκουσμα της χρονολογίας τέλει διά την καθυστέρησιν και την εύδω-λην. Θα πρέπει να ύπάρξη σύγχρονον αναλυτικόν πρόγραμμα της δημοτικής Παιδείας. Και είναι περὶ τούτο να προσέβω πόσον έπίσης επιβάλλεται η σύγχρονη νέον βιβλίον, καθώς και η μέριμνα διά την μαθητικήν πρόνοιαν και την Σχολικήν Ύγιανην.

ΤΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟΝ ΘΕΜΑ

Αναύτηται τώρα το μέγα θέμα, το θέμα της γλώσσης. Τι θα γύνη με την γλώσσαν εις την δημοτικήν και εις την Μέσην Έκπαίδευσιν;

Επί δύο γενεάς το γλωσσικόν θέμα ύπάρχε περίπου το κύριον πνευματικόν θέμα. Και υπό την μορφή αυτήν προσέφερε μεγάλας ύπηρεσίας, διότι έκπαίδεψε ως κύριον θε-ματικόν και άναγενήσαντες. Άντικα εις τήν Ψυχολογία τμή διά τί άγωνιστικήν του πύλου. Αύτη ύπάρχει ή θετική του προσφορά. Προσέφερε όμως δυστυχώς και μεγάλην άσχημην ύπηρεσίαν, διότι δεν είχε ζήσει εις την Έλλάδα και δεν άφάνετο την δημοτικήν γλώσ-σαν. Κατενόετο γλώσσον. Έγείνατε τους κανόνας και ήρώατε να ένοήση της έξου-ραίας τας όποιος ύπαρκαίει το γλωσσικόν άσθήμα του λαού. Παρεβίβη τοισυποτάξ-ως ο ίδιος την βασικήν άρχην ή όποια άποτελεί την έκαστην του δημοτισμού, ότι είναι ή γλώσσα της ζωής της όποιαν καθήκον να γλωσσικόν άσθήμα του λαού. Τοισυ-ποτάξως προσέφερε άπια εις τους έθελούς του δημοτισμού, όστε να έπιδροβήν την έτικρησίαν του. Άλλα ή έτοιμή του Ψυχολογικού παρήδεν. Έχουμε ήδη εισέλθω εις μίαν περίοδον συμφυλάσεως των δύο γλώσσων. Πιναρώμεν εις την σύνθεσιν. Έπάρχη σή-μερον ή Νεοβαλκανισμός, ή όποια έχει ζωογονήθ από τα στοιχεία του δημοτισμού, και άπόρχη η Νεοδημοτική, ή όποια έχει έμπλαυστήσθ από στοιχεία της Καβαρειούσης. Έξιστολύνται να είναι διάφορα γλώσσον, αλλά με περαιτέρω άστάσιαι.

Και τώρα τίθεται το έρώτημα : Ποία πρέπει να είναι ή γλώσσα της Παιδείας ;

Θα πρέπει να διακρίνουμεν τόν Λογοτεχνικόν από τόν Έκπαιδευτικόν δημοτισμόν. Ο Λογοτεχνικός δημοτισμός είναι ελεύθερος και λογοδοτεί μόνον εις τόν χρόνον, ο ό-ποιος άποδέχεται ή άπορρίπτει τους νεολογισμούς του. Ο Έκπαιδευτικός δημοτισμός άποδέχεται την έκάστοτε διαμορφωμένην κατάστασιν.

Η έκπαιδευτική έκφράζει την ζωή και προπαρασκευά-ζει διά την ζωή. Αύτοι είναι οι δύο θεμελιώδεις σκοποί της διότι όμως έκ-φράζει την ζωή και έφ' όσον εις την ζωή ύπάρχει διγλωσσία, άρα και η έκπαίδευσιν να έχη διγλωσσίαν. Και διότι προπαρασκευάζει διά την ζωή, άρα ή ζωή έχει διγλωσσίαν θα πρέπει ο άπόφαιτος να γινώρη και της δύο γλώσσων. Δεν κατανοώ γλώσσον η έκ-παίδευσιν. Η ζωή και η λογοτεχνία θεματικόν γλώσσον. Η έκπαίδευσιν, έφαρμόζουσα και προπαρασκευάζουσα διά την ζωή, άποδέχεται τας έκάστοτε διαμορφωμένες καταστάσεις. Όρεθεί κατά συνέπεια η έκπαίδευσιν να άποδεχέται το γρήγορο του δημοτισμού όπως έχει σήμερα έταρτάσει. Και είναι βροβότερον έπιβόλον μεταβολή — διότι ο δημοτισμός διατρέχει άκόμη τα άσυμμετά όσθίον της δημογραφικής εξελίξεως — και άποκατασταλώς μία μαρφή δημοτικής γλώσσας, τότε μία νέα έκπαιδευτική μεταρρύθμισις θα την εισαγάγη εις την έκπαίδευσιν.

Άλλα τίθεται το έρώτημα : Εις το δημοτικόν Σχολείον ποία πρέπει να είναι ή βασική γλώσσα ; Εις το δημοτικόν Σχολείον βασική γλώσσα θα είναι ή δημοτική. Άλλα άρα ή ζωή έχει και την Καβαρειούσαν, άρα και να διδάσκουν και αόλην εις τους μαθητάς του δημοτικού Σχολείου, το 80% των όποιων δεν συνεχίζουν σπουδάς εις την Μέσην Παι-δείαν. Κατά την γνώμην μου, η Καβαρειούσα θα πρέπει να διδάσκαται εις την πέμπτην και έκτην, αλλά όχι γραμματικώς. Θα διδάσκαται όπτικώς και άκούστικώς, προς έξουλασίαν του μαθητού όστε να ήμικαι κατόπιν να διαβάζη την έφημερίδα, να άκούη το ραδιόφωνον και να διαβάζη έπίσης την έντύχιον την άγοραστικόν και την πρόσκλησιν την φορολο-γικήν, ή όποια θα τον καταβόσκω... (Γνωστες.)

Βάσις εις την δημοτικήν Παιδείαν θα είναι ή δημοτική και όχι τας τάξεις. Εις την πέμπτην όμως και εις την έκτην θα έξουλασύνονται οι μαθηταί με τήν άνάγνωσιν και της Καβαρειούσης. Και αύτη ή έξουλασίαις θα έπείρξει να έπαισιωνούν με τας πνευ-ματικές έκδηλώσεις της Καβαρειούσης.

ΜΕΣΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

Και έρχομεθα τώρα εἰς τὴν Μέσην Παιδείαν. Κορμὶς τῆς Παιδείας εἶναι ἡ Μέση. Τὸ ἐπίτετον τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ ἐκείνης χώρας κείται ἀπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ πνευματικῆς τῆς Μέσης Παιδείας. Ἀπὸ τὴν Μέσην Παιδείαν προέρχονται οἱ οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ οἱ διδασκαλοὶ. Καὶ εἰς αὐτὴν διαμορφώνεται καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἦθος τῆς Διοτιμίας ἡ Μέση Παιδεία τῆς Ἑλλάδος εὐρίσκειται εἰς ἀλλὰ κατὰστασι. Ἀποτέλει τοῦτο καθολικὴν ἀγωγὴν. Τὸ σύνολον τῶν μαθητῶν τῆς Μέσης Παιδείας εἶναι περίπου 220.000. Ὁ ἀριθμὸς εἶναι κατ' ἀνάλογον σημαντικός, διότι εἶναι περίπου τὸ 1/4 τοῦ συνόλου τῶν μαθητῶν τῆς Στοιχειώδους Ἑκπαίδευσης. Οἱ μαθητὰ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου εἶναι 945.000, καὶ 220.000 εἶναι οἱ μαθητὰ τῆς Μέσης Ἑκπαίδευσης. Ἄρα περίπου τὸ τέταρτον. Ἐκ τῶν 110.000 ἀποφοίτων τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου προέρχονται πρὸς ἑξήκασιν 47.000, ἥτοι περίπου τὸ ἕμισι. Ἐξ αὐτῶν ἐπιτυγχάνουν καὶ ἐγγράφονται εἰς τὴν πρώτην τάξιν περίπου 37.000. Ἀπὸ τοὺς 37.000 ὅμως μαθητὰς, ποὺ ἐγγράφονται, τελικῶς ἀποφοίτουν καὶ λαμβάνουν πτυχίον Μέσης Ἑκπαίδευσης περίπου 20.000. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ μισὸς ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν τῆς Μέσης Παιδείας, οἱ ὅποιοι ἐγγράφονται εἰς τὸ πρῶτον ἔτος, κατὰ τὴν διάθεσιν τῆς ἑξαιτίας ἐγκαταλείπει τὴν Μέσην Παιδείαν. Ἡ διατίσις αὐτὴ ἀδελφὴ εἰς ἕνα οὐκ ἀνέμετον συμπέρασμα διὰ τὴν διάρκειαν τῆς Μέσης Ἑκπαίδευσης: εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς διχοτομήσεως. Μέχρι τοῦ 1929 ἡ ἐκπαιδευτικὴ κατεῖχετο εἰς τρεῖς κύκλους: τετραετὴς Δημοτικὸν, τριετὴς Ἑλληνικὸν Σχολεῖον καὶ τετραετὴς Γυμνάσιον. Εἰς τὸ 1929 ἔγινεν ἡ ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμισις ἡ ὁποία καθώρισε δύο ἑξαετὴς κύκλους: ἑξαετὴς Δημοτικὸν καὶ ἑξαετὴς Γυμνάσιον. Ἡ μεταρρύθμισις εἶχε γίνῃ ὑπὸ ἀριστερῶν προϋποθέσεων, οἱ ὅποιοι κατ' ὅσον δὲν συνέτρεξαν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀποτελεῖ σήμερον γενικὴν ἀγωγὴν ὅτι ὁ ἐνιαυτὸς ἑξαετὴς κύκλος τῆς Μέσης Παιδείας ἔχει ἀποτύχει καὶ ἐπιβάλλεται ἡ μεταρρύθμισις. Κατεβάντες ἀπὸ αὐτὴν τὴν περὶ τὸν 1951, ὡς Ἀντιρροδοῦντες Κυβερνήσεις καὶ Ὑπουργοὶ Συντονισμοῦ, ἀνέβαν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας διὰ τὸ ἐφορμῶσαι δύο θεσμικοὺς τοὺς ὁποίους καὶ ἐνομοθέτησε: τὸν θεσμὸν τῶν Κρατικῶν Ὑποτροφίων, περὶ τοὺς ὁποίους θὰ ἐμνησθῇ κατὰ, καὶ τὸν θεσμὸν τῆς διχοτομήσεως τῆς Μέσης Παιδείας. Καὶ ἐσημειώθη τὴν 28ην Μαΐου 1951 ὁ ὅτι ἀπὸ 1823 Ἀναγκαστικὸς Νόμος, ὁ ὁποῖος ἐδιχοτόμησε τὴν Μέσην Παιδείαν εἰς τριετὴς Γυμνάσιον καὶ τριετὴς Λύκειον. Ἀλλὰ ὁ Νόμος αὐτὸς δὲν ἐφαρμόθη. Ἀνταπεῖται ἔκτοτε εἰς τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Ἀποτελεῖ σήμερον κοινὴ συνείδησις ὅτι ἡ διχοτομία εἶναι ἀπολύτως ἀπορρίπτουσα. Καὶ ἔνδεκα τοὺς ὅλους ἐπηρεάζονται, ὅς ἔστι καὶ μόνον τὸ ἀριστερικὸν ἐπιχείρημα τὸ ὅτι οἱ ἐπηρεάζονται περίπου 40.000 καὶ ἀποφοίτουν 20.000. Αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι διὰ τὰς 20.000, ποὺ χάνονται κατὰ ὅσον, καὶ πρὸς τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ τοῦ πτυχίου παιδείας, ὅπως ὅτιον ἐγκαταλείπει εἰς τὸ μόνον τὸ σχολεῖν τῆς Μέσης Ἑκπαίδευσης καὶ ἔχουν περὶ τὴν ἑνα κύκλον μορφωτὰς καὶ οἱ καὶ ἐξέρχονται, ὅπως σήμερον, ἀσυνάρτητοι. Θὰ πρὶντα λοιπὸν νὰ ἔχουμε ἡ δύο τριετὴς κύκλους, ἡ ἑνα τετραετὴ καὶ ἑνα διετὴ. Ὑπὲρ ἀμφότερων τῶν λύσεων συνηγοροῦν τὰς ἀποδείξεις ἐμπειρικά. Μεταξὺ τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς βελτιώσεως λύσεων ἀνέκεινται ὁ παλαιὸς λόγος διὰ τὴν διευκολύνει τὴν ἐπαγωγὴν τῆς μεταρρυθμίσεως.

Ὁ χρειαζομένη, διὰ τὴν πραγματοποιηθῆναι ἡ μεταρρύθμισις, νὰ καταργηθῶν ὁριστάμενα Γυμνάσια. Καὶ ἡ ἀντίστασις τῆς ἐπαρχίας διὰ τὴν μεγάλην. Ἐν τῇ πλείρῃ ἑξαετὴς Γυμνάσιον ἀντιπροσέβη μὴ τριετὴς Γυμνάσιον, οἱ οἱ δὲ διετὴ διὰ τὸ Γυμνάσιον μὴν. Ἐνῶ, ἔνδεκα εἶναι τετραετὴς, παραμένει ἡ ἐνδοτικὴ διανομή τῶν Γυμνασίων. Καὶ εἶναι ἐπίσης οὐκ ἐπιθυμητὸν νὰ διατηρηθῶν καὶ τὸ ὄνομα «Γυμνάσιον», ὅπως τὸ διετὴ καὶ τὸ τριετὴ καὶ τὸ τετραετὴν.

μοῦ διδάσκει. Θὰ ἔχουμε τετραετὴς Γυμνάσιον καὶ διετὴς Λύκειον, φιλολογικὸν καὶ φυσικομαθηματικόν.

Τώρα γεννάται τὸ ζήτημα τοῦ προγράμματος τοῦ τετραετοῦ Γυμνασίου. Ἦδεν ἡ ὅρα νὰ καταργηθῶν τὴν αὐστηρίαν τοῦ ἀρχαίου. Εἶναι ἐντροπὴ νὰ ἐπιμνησκῶν εἰς τὴν διδασκαλίαν λέξων τῆς ἀρχαίας γλώσσας εἰς τὸν πρῶτον κύκλον τῆς Μέσης Παιδείας μὴ τὸ σήμερον, μὴ τὸ αὔριον ὅτι τάχα, ποιητικότητος, μεταγίγιναν εἰς τὴν Νέαν Γενεὰν τὸ θῆθος τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ... (Χεχοροπρῶματα.) Πρέπει νὰ ἀποκηρύξωμ τὸ θῆθος τῆς ἀρχαίας. Εἰς αὐτὸν τὸν τετραετὴ κύκλον ἡ διδασκαλία τῆς ἀρχαίας γλώσσας νὰ προσφέρει ἀγαθὰ πολιτισμῶν. Προσφέρει μόνον ταλαιπωρίαν καὶ στραγγαλισμὸν τῶν πνευματικῶν ικανοτήτων τῶν μαθητῶν. (Χεχοροπρῶματα.)

Εἰς τὸ τετραετὴς Γυμνάσιον θὰ διδάσκονται οἱ Ἑλληνικὴ κλασσικὰ καὶ μεταφράσιν. Τὰ βιβλία θὰ πρέπει νὰ ἔχουν δύο σελίδας: Εἰς τὴν μίαν τὸ ἀρχαῖον κείμενον καὶ εἰς τὴν ἄλλην τὴν μετάφρασιν. Ἡ ὑπαρξὴ τοῦ ἀρχαίου κειμένου θὰ ἐκτακτικὴ ὀπτικῶς καὶ ἀκουστικῶς τοὺς μαθητὰς οἱ ὅποιοι πρόκειται νὰ συνεχίσουν τὰς σπουδὰς τῶν εἰς τὸν δεύτερον κύκλον τῆς Μέσης Παιδείας, τὸ διετὴς Λύκειον. Θὰ ὑπάρξῃ ἰσοτιμία Δημοτικῆς καὶ Καθημερινῆς.

Καὶ θὰ πρέπει ἐπίσης νὰ διδάσκονται ὑπομαθητικῶς ὡς κύριον μῶθον μία ξένη γλῶσσα. Εἴθετα μία φυλὴ δύο ἐκατομμυρίων καὶ ὅσον εἰς τὸν κόσμον μὴ μιαν γλῶσσαν ἴσμεν μᾶλλον, τὴν ὁποίαν αὐτοὶ ἄλλος γνωρίζει καὶ αὐτοὶ ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἄδαν νὰ πῶν. Ἀντὶ αὐτοῦ πρέπει νὰ μάθωσιν οἱ καὶ μᾶλλον ἡ ξένη γλῶσσα. Διὰ εἶναι πλὴν ἀπαιτήσεων στοιχείων τῆς συγχρόνου ζωῆς, τῆς προσαρμογῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον. Θὰ πρέπει ἐπίσης νὰ ὑπάρξῃ διαφορικὸν πρόγραμμα τῶν Γυμνασίων, ἀναλόγως τῶν ἐκαστοῦ γεωγραφικῶν καὶ ἄλλων οὐκ ἐνομένων συνθηκῶν.

* * *

Καὶ ἐρχομεθα τώρα εἰς τὸ θέμα τῶν «προσόντων», εἰς τὴν βελτιώσιν. Διὰ τὴν ὁδοὺν ἀρχαία, ἡ Ἑλληνικὴ Ἑκπαίδευσις σήμερον παράγει ἐπιμνησκῶν καὶ βελτιώσιν, ὑποφύσιν προφύσιν τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ. Βελτιώσιν ὁ καλύτερος τρόπος ἀντιμετώπισεως τῆς βελτιώσεως εἶναι ἡ φυσικολογικὴ ἀπορροή τῆς νῆας γενεῆς ἀπὸ τὴν ἀντιμύσιν τῆς Ἑθνικῆς καὶ Οἰκονομικῆς. Αὐτὴ εἶναι ἡ ὁδοὺν. Ἀλλὰ σήμερον ὁ ὁργανισμὸς νοσεῖ. Καὶ ἀντιμύσιν καὶ προσωρινὰ φάρμακα. Ὑπάρχει σήμερον καὶ συνεχὴς αὐξάνει, τὸ πλῆθος τοῦ πνευματικοῦ προληπτικῶν. Πᾶς θὰ τὸ ἀντιμετωπιώσιν. Εἰς τὸ ἑλληνικὸν Παιδαγωγικὸν τοῦ καιροῦ μόνον, διὰ νὰ διορθωθῶν οἱ δημοδιδασκαλοὶ ἐκτελεστούν τὴν ἐκδοκὴν τοῦ κομματοῦ. Διευρύνονται τὸν τὸν ὅπου. Μία ἡμέραν μὴ ἐκτελεστούνται εἰς τὸ γραφεῖον μὴ δύο δημοδιδασκαλοὶ ραβδικοὶ, εὐκλείδης τύποι, οἱ ὅποιοι μὴ εἶναι ὅτι ἐπὶ ἐξ ἑξ ὁμοῦ καὶ διορθωθῶν οἱ, διὰ τὴν δὲν ἔχουν κομματικὴν ὑποστήριξιν, εἰν διορθωθῶν, καὶ δὲν τοὺς ὑπελείπετο παρὸν τὸ ἀποκοκοκτοῦν. Κατελήθη ἀπὸ συγκλίσει. Καὶ ἐφάνηται πᾶς τὴν συνεργάται μόνον, τὸν Μπέρτον καὶ τὸν Καζαρόν, καὶ τοὺς εἶπον ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐρωτῶν εἰς τὸν τρόπον ἀντιμετώπισεως αὐτοῦ τοῦ προβλήματος. Καὶ κατελήθη εἰς τὸν θεσμὸν τὸν ἐπικρατοῦ τῶν δημοδιδασκαλῶν. Ἐπὶ τὴν βίαν καὶ κατὰ σπῆραν τὸν στήριγμα διορισμὸς θὰ καταργηθῶν πᾶς, καὶ οἱ διορισμοὶ θὰ γίνονται ἐπὶ τὴν βίαν τοῦ πτυχίου αὐτοῦ. Ἐκτοὺς ὁ βελτιώσιν αὐτὸς ἰσχύει. Καὶ ἀπληλῶνται οἱ ἐπιμνησκῶν, ἀπληλῶνται οἱ κομματοῦ, ἀπληλῶνται οἱ ὁποῦνται, ἀπληλῶνται καὶ ὁ κόσμος τῶν ἐκπαιδευτῶν ἀπὸ τὸν ἐκτελεσμὸν νὰ φέρεται εἰς τοὺς προβλημάτων τῶν κομματοῦ. Ἐκτοὺς ὁ δημοδιδασκαλὸς ἀσμεῖται τὴν σπῆραν τῶν καὶ διορίζεται. Νομίζω διὰ τὸν σύνολον τῶν βελτιώσιν τῆς Ἑλλάδος θὰ πρέπει νὰ εὐρεθῇ παρόμοιον μέτρον. Ὑποστηρίζω εἰς τὸ ἀπολυτικὸν Γυμ-

μυσίου, όταν θα πρόκειται διά διορισμών, δεν επιτρέπεται να είναι επαρκώς προσόν. Θα πρέπει να δημιουργήσουμε μίαν μοναχική Σχολή, μετά το τετρατάξιον Γυμνάσιον, Σχολήν Διοικητικήν, εἰς τὴν ὅποιον αἱ ἐξετάσεις θὰ εἶναι αὐτοπρόσβατοι καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἀποφοίτοι θὰ ἐγγράφονται διά τὸ Κράτος, διά τούς "Ὀργανισμούς Δημοσίου Δικαίου, ὅσους καὶ διά τὰς Τραπεζάς—καὶ θὰ διορίζονται κατὰ σειράν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πινάκος ἀναλόγως τῆς σειράς ἐπιτυχίας των. Τὸ ἀπολυτήριον αὐτῆς τῆς Σχολῆς θὰ ἰσοδυναγῇ ὡς προσόν μετὰ τὸ σημερινὸν ἀπολυτήριον Γυμνασίου.

Μετὰ τὸν τρόπον αὐτὸν δημιουργοῦμεν ἀνατολίην τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ πνευματικοῦ προλεταριάτου εἰς τὰς πόλεις του. Δίδει τὸ μέγα πρόβλημα εἶναι πῶς θὰ ἀναστειλῶμεν αὐτὸν τὸν πληθυσμὸν τοῦ πνευματικοῦ προλεταριάτου. Ἐὰν ἐπιδιώξωμεν νὰ τὸν ἀναστήλωμεν εἰς τὰς πόλεις τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τὴν Ἀναστάτην Σχολήν, εἶναι πλὴν ἀργά. Δημιουργοῦμεν αὐτοὺς τοὺς ναυαγούς, αὐτοὺς τοὺς πραγματικὰ ὑποθηφείας γραφεῖς, αἱ ὁποῖοι δημιουργοῦνται εἰς τὰ γραφεῖα τῶν κομμάτων καὶ τὰ καφετεῖα τῶν χωρίων καὶ ἀποτελοῦν διωκριτὶδα εἰς τὰ θεμέλια τοῦ κοινωνικοῦ καὶ δημοκρατικοῦ καθεστώτος. Ἡ ἀνατολίς τοῦ πληθυσμοῦ πρέπει νὰ γίνῃ ἐναρπύζων. Ὅσοι, μετὰ τὸ τετρατάξιον Γυμνάσιον, δὲν καταρθῶσιν νὰ εἰσέλθουν εἰς αὐτὴν τὴν Σχολήν τῶν κατὰ τὴν δημοσίαν ὑπαλλήλων καὶ νὰ προαχθῶν, θὰ τὸ πόρνον ἀπόφασιν ὅτι δὲν ἔχουν προσόντα, ὅτι δὲν δύναται νὰ διορισθῶν καὶ θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς αἰκίας των, εἰς μίαν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὅποιαν εὐτυχὸς καὶ ὁ ἀγρότης ποιεῖ νὰ εἶναι ἀπώλητος, μετὰ τὸ αὐτοκτεῖσθαι, μετὰ τὴν ἡλεκτρισμένην καὶ τὸν ραδιόφωνον.

Ἐρχόμεθα εἰς τὴν ἄλλην κατηγορίαν τῶν ἀποφάσεων τοῦ τετρατάξιο Γυμνασίου, οἱ ὁποῖοι ἀποβλέπουσιν εἰς ἀνυπόθετον σπουδὴν διδόν ἑξέτασεις εἰς τὸ διετὲς κλασσικὸν ἢ πρακτικὸν Λύκειον. Ἐκεῖ αἱ ἐξετάσεις θὰ εἶναι αὐτοπρόσβατοι. Καὶ ὅχι μόνον αἱ εὐαγγελικαὶ ἀλλὰ καὶ αἱ πτωχικαὶ. Δίδει τὰ δύο οὗτῃ ἐπὶ ἀποτέλειον προπαρασκευαίῃ διά τὴν Ἀναστάτην Παιδείαν καὶ πρέπει νὰ ἔχωμεν ἀνάρπαστος ἀπολύτως παρασκευασμένους. Εἰς τὴν διετὴ αὐτὴν φοίτησιν τῶν Λυκείων θὰ εἶναι ὑποχρεωτικὰ τὰ Ἀρχαῖα Ἑλληνικά καὶ πρωτοετικὰ τὰ Λατινικά.

ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

Ἐρχεται ἐν συνεχείᾳ τὸ σοβαρότατον θέμα : Θὰ εἶναι μόνον κλασσικὴ ἢ Μίση Παιδεία, ὅπως περίπου σημερινῶν, ἢ θὰ εἶναι καὶ ἐπαγγελματικὴ καὶ τεχνικὴ ; Καὶ ἐὰν ἐκτετασθῶμεν τὴν τεχνικὴν παιδείαν, δὲν σφαιροῖμεν νὰ ἐκδημοκρατισθῶν γράμματα ;

Ἀγαπητοὶ φίλοι, οὐδέποτε παρόδωκα νὰ ἐναρπύσῃ τὴν ὁμαλὴν ἀντιδικίαν μεταβίβης τοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ καὶ τῆς τεχνικῆς μορφώσεως. Εἰς ἄλλους σκοποὺς ἀποβλέπει ἡ ἀνθρωπιστικὴ παιδεία καὶ εἰς ἄλλους ἡ τεχνικὴ. Ἡ ἀνθρωπιστικὴ παιδεία ἀποβλέπει εἰς τὸ πνεῦμα, εἰς τὸν κόσμον τῶν ἰδῶν, εἰς τὸ ἦθος. Ἡ τεχνικὴ παιδεία ἀποβλέπει εἰς τὴν πράξιν, εἰς τὴν δεξιότητα, εἰς τὰς τεχνικὰς γνώσεις, εἰς τὸν δημιουργικὸν ἔργον, εἰς τὴν προσαρμογὴν πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς. Ἐκαστος κώδικς μορφώσεως ἔχει ἴδιον λόγον ὑπόθετον. Καὶ δὲν ὑπάρχει σταθερὴ καθόδωσις. Ἀριστὰ συνυφάνονται. Δὲν ὑπάρχει ἀντίθεσις, ἀλλὰ σύνθεσις. Θεωρητικὰ καὶ ἐργασματικὰ ἐπιτήδεμα ἀποκλίνουν τὸν κόσμον τῆς γνώσεως. Γενικὸς δυστυχὴς εἶναι ὅτι ἡ τεχνικὴ παιδεία εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐρίσκεται εἰς μεγάλην καθυστέρησιν. Καὶ τὴν καθυστέρησιν αὐτὴν καθιστᾷ περισσότερο ἐξέλιξιν ὁ ἀκόλουθος συγκριτικὸς πίναξ :

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει εἰς τὸ Γυμνάσιον περίπου 207.000 μαθητὰς καὶ εἰς τὰς τεχνικὰς ἐπαγγελματικὰς σχολὰς 25.000. Ἡ Τουρκία εἰς τὸ Γυμνάσιον 102.000 καὶ εἰς τὰς τεχνικὰς σχολὰς 36.000. Ἡ Γαλλοκρατορία εἰς τὸ Γυμνάσιον 523.000 καὶ εἰς τὰς τεχνικὰς 156.000. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ σχολὴ εἶναι 948.000 πρὸς 412.000. Εἰς τὴν Δανίαν, 87.000 πρὸς 37.000. Εἰς τὴν Νορβηγίαν : 66.000 πρὸς 45.000. Εἰς τὴν Ἰταλίαν : 569.000 πρὸς 575.000. Εἰς τὴν Δανίαν : 97.000 πρὸς 96.000. Εἰς τὴν Βέλγιον : 140.000 πρὸς 176.000. Εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν : 1.190.000 πρὸς 2.217.000.

Ὁ πίναξ ἀποδεικνύει εἰς πόσον βαθμὴν εἶναι ἐγκαταλειμμένη ἡ Τεχνικὴ Μίση Παιδεία εἰς τὴν Ἑλλάδα. Βεβαίως θὰ ἦτο προκείμενον νὰ σταθερῶμεν εἰς τὴν δημιουργίαν μεγάλων ἀριθμῶν τεχνικῶν σχολῶν, ὅστις πρέπει νὰ μελετήσωμεν πρῶτον τὰς ἀπαιτήσεις οικονομικῆς συνθήκης, εἰς τὰς ὁποίας νὰ προσαρμόσωμεν τὴν τεχνικὴν παιδείαν. Χρεάζεται ἐπίσης καὶ ἐντάλῃον διδακτικῶν προστάσεων. Βέβαιος εἶναι ὁ Ισχυρισμὸς ὅτι, ἐὰν ἔχωμεν καθυστέρησιν Ὀλοκλήρως, φυσικὸν εἶναι νὰ ἔχωμεν καὶ περιωρισμένην τεχνικὴν ἐκπαίδευσιν. Ἀλλὰ περιστομένην βέβαιον εἶναι τὸ ἀντίστοιχον ἐπιτέλεμα, ὅτι ἡ ὑπαρξὴ μαρτυροῦν τεχνικὸν προσηγορικὸν ἀποτελεῖ παράγοντα ἀναπτύξεως τῆς Οἰκονομίας. Καὶ εἰς τοῦτο περιστομένην ἐπιτὼν σημῶν ὅποτε πρόκειται νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν Κοινὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἀγορὰν καὶ νὰ συναρμολογήσωμεν, διά τὰ μὴ ὑποστάντων ἀνεπαρκειῶν οικονομικῆς συνεκτικῆς.

Καὶ θὰ πρέπει ἐπίσης νὰ ὑπάρῃ ἐνότης διοικήσεως ἀποκλίνου τῆς Ἐπαγγελματικῆς - τεχνικῆς Παιδείας.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ θέμα τῶν ἐκπαιδευτικῶν πρὸς συνεκτὴ ἀδελφισμὸν τῶν ἐν τῷ νῦν σχολείῳ ἢ διαρκείᾳ μου εἶναι πλήρης. Ἀπὸ τὸ σχολεῖον τῶν θρησίων προσηλὸν τὸ σχολεῖον τῆς ζωῆς. Καὶ θεωρῶ βαρὺ σφάλμα νὰ καθυλίσσωμεν διὰ τὸ ἔθι τῆς κώπης εἰς τὰς σχολεῖας τῶν θρησίων. Ἐὰν ἀνεκτικῶς σκοπῇ τὸ σχολεῖον ἦτο ἡ ἀντίπερσις ὅλων τῶν γνώσεων, τότε βεβαίως δὲν ἀρεῖ ἀλλόκλητος ἡ ζωὴ. Ἐὰν ὅσον ὅπως ἀνεκτικῶς σκοπῇ εἶναι ἡ ἐμπειρία τοῦ πᾶντος τῆς γνώσεως καὶ ἡ διδασκαλία τῆς μεθόδου τῆς γνώσεως, ὅπως ἀσφαλὲς καὶ ἀλυγίστα ἔθι. Ἀρεῖ νὰ ὑπάρχουν ἐμπειρικῶς δόδοι καὶ καὶ πᾶσι σχολικὰ βιβλία καὶ προγράμματα.

ΑΝΔΙΟΤΑΤΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

Καὶ ἐρχόμεθα τώρα εἰς τὴν Ἀναστάτην Παιδείαν.

Θὰ μὴ συγχωρήσωμεν αἰ παρατάμενοι φίλοι καθηγητῶν τῶν Ἀναστάτων Σχολῶν —ἡ κριτικὴ τὴν ὅποιαν θὰ ἀσκήσῃ δὲν ἀφορᾷ τὰ πρόσωτα ἀλλὰ τὸν θεσμόν. Δίδωμεν κατ' ἔθος τὰς Ἀναστάτας Σχολὰς ἐξετάσεις περὶ τοὺς 16.000 καὶ εἰσέρχονται περίπου 6.000. Ἐπεὶ σημαίνει ὅτι κατ' ἔθος 10.000 εἶναι ναυαγοί. Ἡ τραγικὴ τῆς μίας γενεᾶς. Καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς εἰσφερόμενους λαμβάνουν πτυχίον κατὰ μέσον ὄρον 4.000. Ἀρα ὑπάρχει αἰ ἀπὸ ἀπώλειαν 2.000. Ἐχομεν ἐπομένως κατ' ἔθος περίπου 12.000 - 15.000 ναυαγοὺς αἱ ὁποῖαι ἐπέβλεψαν τὸ πτυχίον τῶν Ἀναστάτων Σχολῶν καὶ ἀπέτυχον. Αὗται ἀποτελοῦν τὸ δρῆμα — καὶ τὸ ἀπομῶν καὶ τὸ οἰκονομικὸν καὶ τὸ κοινωνικὸν καὶ τὸ ἠθικόν, τὸ δρῆμα τὸ ὅποιον ἐπιβόλῃ νὰ προέλθῃ μετὰ τὸ μέτρο τὰ ὅποια διέπνυε. Τὸ Σύνταγμα δρίζει ὅτι ἐπὶ Ἀναστάτας Ἐκπαιδευτικῆς Ἱδρυματὶ αὐτοαυθεντίαται ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ σημερινῶν δὲν ὑπάρχει οὐδὲ διοίκηση, οὐδὲ ἐπιτροπὴ τοῦ Κράτους. Ὁ βαρὺς τὸ μοναρχικὸς Πρωτεύων εἶναι διακυμαστικός. Δὲν ἀποτελεῖ διακρίσειν. Δὲν ὑπάρχει ἐπομῆς διοίκησης τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ὅποια νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἐφαρμογὴν προγράμματος. Καὶ δὲν

υπάρχει καμμία έπικριτική του Κράτους επί της διοικήσεως. Έχουμε έπομένως επίκλην παρορίσιν το Σύναγμα. Πρέπει το Κράτος να άσκη έπικριτική και οι Άνώτατοι Σχολαί πρέπει να άσκη διοίκηση. Επίσης δέν είναι έπιτεταγμένον να όρίσονται εις όρισμένους κλάδους οι φοιτητάι διευαλόμενοι, με την ύποκειμένην άγοράν των βιβλίων των καθηγητών εις ύπεροικον τιμήν, ή όποια και μόνη καταρρίπτει τήν ήλικαν κόρον των καθηγητών. Διότι άποστολή της Άνωτάτης Παιδείας δέν είναι μόνον ή ειδικία εις ένα κλάδον. Είναι επίσης το φρονήμα, ή δημιουργία ανθρώπων και πολιτών. Και πώς θα εδρε το κόρον δι καθηγητή να έπιτελέσθι αυτήν την άποστολήν όταν θα έχη έκτοστι εις την συνείδησιν των φοιτητών με την οικονομίην των εκπαιδευτών;

Εις τής Άνωτάτης Σχολής σήμερα υπάρχει δυσαναλογία αριθμητική μεταξύ διδασκόντων και διδασκόμενων. Ο αριθμός των φοιτητών είναι μέγας εν σχέσει προς τόν αριθμόν των καθηγητών. Και πρέπει να άποκαταστήθι ή αναλογία. Ίσως δέν είναι άπορρίπτειν να αλφύθουν οι παλαιαί έδραι. Άλλά πρέπει άσφαλώς να αλφύθουν οι έδραι των έκτάκτων καθηγητών, των άφηγητών, των έπιμελητών. Και πρέπει επίσης να δημιουργηθώ νέον πνεύμα, νέον κλίμα εις την ακαδημαϊκήν ζωήν. Πρέπει να υπάρξη προσωπική έπικοινωνία καθηγητών και φοιτητών, όπως συμβαίνει εις τή ζήνα Πανεπιστήμια. Σήμερα πέραν της άγροικίας του καθηγητού, δι όποιον σπουδίζει κατόπιν εις τής άλλας του σχολαίας, έπικοινωνία καθηγητού και φοιτητού δέν υπάρχει.

Θά πρέπει να δημιουργήσων δύο πανεπιστημιακάς πόλεις. Προβλέπει την δημιουργίαν της Φοιτητικής Στέγης εις τόν Νέμον της συνστάσεως του Ίδρύματος των Κρατικών Ύποτροφιών. Τά άρθρον 2 αναγράφει: «Ός προς τούς σπουδαστάς, τόν Ίδρυμα Κρατικών Ύποτροφιών θέλει μεριμνήσθι περί άνεγκλήσεως φοιτητικής Στέγης, της σχετικής φροντίδος έκπαικευμένης και εις άλλας με εύπορότητα σπουδαστάς.» Και προσέδιδε τούς σύμφοις τοκοκραυματικούς δανείων. Έχουμε σύνολον σπουδαστών Άνωτάτων Σχολών περίπου 18.000. Έχουμε 7.200 φοιτητάς εις τόν Πανεπιστήμιον Άθηνων, 4.100 εις τόν Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, 3.000 εις τήν Πάριον, 2.000 εις τήν Άνωτάτην Σχολήν Ολονομικών και Έμπορικόν Έπιστημών και 1.300 εις τόν Παλαιόνικον. Ύποτροφία έστι θά πρέπει άπορρίπτειν να δημιουργήσων δύο Πανεπιστημιακάς πόλεις, εις τής Αθήνας και τής Θεσσαλονίκης. Από ένα πρόχρον ύπολογισμόν πού έγινε τότε, και δι όποιον άναφύεται εις την έκπαρτίαν όμιλουν πού εις τόν Ίδρυμα Κρατικών Ύποτροφιών, ελφείθι ότι θά 1000 δωμάτια έκτελείοντο 20 εκατομμύρια, έπομένως περίπου 30 εκατομμύρια σήμερα. Έάν είχαν 2000 - 3000 δωμάτια εις τής Αθήνας και 1000 - 2000 δωμάτια εις τής Θεσσαλονίκης, θά άώομεν το ζήτημα της στέγης των φοιτητών. Γνωρίζετε πώς ζώ; Ή μεγάλη δοκιμασία των είναι τόν έκπικον. Ζώον εις τόν ύπόγειον. Προβίσκετε πώς ζώ; Ην Νέμον Γενικά, έδωθι δέν άπεκρίσθημεν το άσθενος της κούρας άπάντησιν της. Με τής δυνάμεις της όδο Σουνίου θά έχη πραγματοποιηθή ή φοιτητική Στέγη. Δέν έπιμένει να δώσω συνέχισιν εις αυτό το σημείον διότι δέν είναι έδω ή άβυσσος προς άποτολήσιν. Μοφ άφίκον αι άλλαι τής όποίας διέβην. (Χειροκροτήματα.) Άλλά με μικρόν δισταγμόν λήπει το ζήτημα. Αύται είναι αι στοιχειώδεις άπορρίπτει μεταρρυθμίσεις εις τήν Άνωτάτην Παιδείαν: Διολογία της Άνωτάτης Παιδείας, Έπικριτική του Κράτους, Πανεπιστημιακάι πόλεις, Άναλογία αριθμού φοιτητών και διδασκόντων προσωπικών. Πρόγραμμα προσποριζόμεν εις τούς άλλους σκοπούς της Άνωτάτης Παιδείας. Και θά έπιμένουν να προσέχω έκτοστι: Ρύθμισις του θέματος των έξεταστών, οι όποιοι έχουν καταστήσει πάλιν της Άνωτάτης Παιδείας. Με σπάνις τής μεταρρυθμίσεως θά έχωμεν πράγματι Άνωτάτην Έκπαίδευσιν.

ΚΡΑΤΙΚΑΙ ΎΠΟΤΡΟΦΙΑΙ

ΔΙΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΑΣ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΎΠΟΤΡΟΦΩΝ

Όπως γνωρίζετε, άποδοθή θερμόν όδω σημάσιν εις τόν θεσμόν των Κρατικών Ύποτροφιών. Δέν ήμωροίμεν να άναμελόμεθα δημοκρατία όταν δέν παρέχωνται εις όλα τα τέκνα του Έλληνικού Λαού ίσας ελευθερίας έκπαικευσεως και πρό παντός ίσας δυνατότητας μορφώσεως. Ή Παιδεία δέν έπιτρέπεται να είναι πρόνομιον του πλούτου. Είναι δικαίωμα του πνεύματος. Μόνον τότε θά έμβωδη δημοκρατία έάν πρόσδεσμεν ίσας ελευθερίας παιδείας εις όλα τα τέκνα του Λαού, άναλόγως προς τής πνευματικής των ικανότητος. Αύτη ή πεποιθήσις με άδύτηται εις τήν ίδεαν του θεσμού των Κρατικών Ύποτροφιών με τόν Α.Ν. 1825 της 26ης Μαΐου 1931. Πάροι του Ίδρύματος άριστήσων διά του Νέμου—άρθρον 10—έπικριτική έκπαρτίσιν του Κράτους έκτοστι τούλάχιστον διακατομωρίαν έρομώων.

Ο έκτενός προτολογισμός προορίζει διά τόν Ίδρυμα δέκα εκατομμύρια, πούον προφονός άναπεριέξ. Κατά τα πρώτα έτη του θεσμού διετέθησαν μισρά πούα, άλλα τούτο ήτο ελλογόν διότι τόν Ίδρυμα δέν έχην άόλην άργυρωθή. Σήμερα ή άργυρωσις του έχει συντελεσθή και δύναται να χρησιμοποιήσθι μεγαλύτερα πούα. Ύποτροφία έστι πρέπει να πείθι εις πλήρη λειτουργίαν δι θεσμός των Κρατικών Ύποτροφιών. Σήμερα εις έκπατοστι της Έλλάδος, εις τή χωρί, σφαγάζονται τα τέκνα της φυλής. Οι ναι οι όποιοι δέν είναι έσποροι χάνονται... Είναι αυτό έπιτεταγμένον;

Ύπάρχουν μέχρι σήμερα, από τόν Ίδρυμα Κρατικών Ύποτροφιών, 1.000 περίπου ύποτροφιαί εις τήν Άνωτάτην Έκπαίδευσιν και τής Παιδαγωγικής Άκαδημίας και 200 περίπου διά τόν Έργονόμικον. Αριθμός προφονός άλίχτοστι. Και δέν υπάρχει καμμία ύποτροφία προς τήν Μέσον Παιδείαν εις τή άριστήσων πτωχά παιδιά των άργονών! Θά πρέπει λοιπόν να διολοκρίσωνται τόν θεσμόν των Κρατικών Ύποτροφιών. Ή βασιλική δικαιοσύνη της δημοκρατίας συντελείται όταν καταστή άλλής Άριστοκρατίας, όταν ήτοιόται οι Άριστοι. Και αυτό δύναται να συντελεσθή μόνο εις τήν γενικήσων του θεσμού των ύποτροφιών. Και θά πρήξι επίσης να λάβωμεν μέτρα εις τή έκπαρτίσιν άναλόγως θέσεων εις τούς έπιστορέσων ύποτροφούς, διότι ύπάρχουν σήμερα ύποτροφοι οι όποιοι έγκαταλείνουν μετά τήν έκπαρτίσιν των.

Μόνον όταν γενικήθι ή έκπαρτίσιν του θεσμού των ύποτροφιών εις τή άριστήσων τέκνα του Λαού ή Έλλάς θα πούσθι να είναι πνευματική έκπαρτίσιν της Εύρώπης. Θά ήμωροί να είναι και πρωτοπορία. Διότι, εάν εις άλλας πρώτας όλας ύποτροφίς ή Έλλάς, όμως διετέθη άσφαλώς μίαν σπουδαίαν πρώτην ύπιν: τόν Πνεύμα. (Χειροκροτήματα.) Και θά ύπόρξη τότε ικανή ήτοια εις όλους τούς κλάδους. (Χειροκροτήματα.)

Φοβόμαι ότι διότι μεγάλην έκτοστι ή άπόκρίσις των θεμάτων της Παιδείας, και έάν έπρόκειτο να πραγματοποιηθώμεν θά ύπάρχει κίνδυνος—τόρα άνάλογονόμωμεν την έπίκλη έκτοστι της λέξεως— να... επαλειφώμεν... Ύπάρχουν άόλην μεγάλα θέματα προς άπάντησιν: τόν θεμα τού Άνακαταστήσισμου, τόν θεμα τής Σωματικής Άγανθής, Ή Τέχνης, Και έκτοστι ή Έκκλησία. Άλλά δέν κατέστησιν σήμερα δυνατόν. Έγχε παρδίδει ή άρα. Έάν έπιμένουν να έξαπλήσων όλα τα σωματικά θέματα θά έκινώμεν να έξαπλήσων και τήν ύπορτίσιν σας. Και έπιμένει να έκπαρτίσιν τήν ενοσίαν σας. Έπιπαλάσσομαι διά τούτο να άναπτύξω τα θέματα τούτα εις άλλην έκπαρτίαν.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΙ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Προσδιορίσαμε σήμερα εις γενικές γραμμές και την κατάσταση η οποία υπάρχει και τας μεταρρυθμίσεις οι οποίαι κατά την γνώμη μου είναι απαραίτητοι. Κατεχόμενος από αυτήν την πεποίθησιν επέστρεψα εις την Βουλάν, τον Αύγουστον του 1956, την σύστασιν μιας Διακομματικής Έπιτροπής Παιδείας η οποία, επικουρούμενη και με την συνεργασίαν όλων των πρώτων εκπαιδευτικών δυνάμεων της Χώρας, εντός συντόμου χρόνου να διατυπώσῃ τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας, ὁ ὁποῖος νὰ ἐκφύσῃ δι' ἑαυτὸν διάστημα χρόνου. Καὶ εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ εἴσῃ, διότι θὰ εἴη τὴν ἐγκρίσιν ὅλων τῶν πολιτικῶν κομμάτων. Πέρυσιν ἡ Κυβέρνησις ἐβίβλωσεν ὅτι εἶναι σύμφωνα. Ἐκτοτε διαβάλλει. Διὰ τοῦτο ἀναγκάζομαι κάθε μήνα, νὰ λαμβάνω τὸν λόγον καὶ νὰ ἐρωτῶ τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς ἐδὼν ὑπάρχουν εἰδήσεις διὰ τὴν τύχην αὐτῆς τῆς ὁρχαίας Διακομματικῆς Ἑπιτροπῆς...». Καὶ ἀκόμη ἐκς ὥρας δὲν ἔχει καταρτισθῇ. Ἀκούομαι σήμερα ὅτι θὰ γίνῃ πρῶτον μία Τεχνικὴ Ἑπιτροπὴ Ἐκπαιδευτικῶν, ἡ ὁποία νὰ προετοιμάσῃ τὸ ἔργον, καὶ κατόπιν νὰ συσταθῇ ἡ Κοινοβουλευτικὴ Διακομματικὴ Ἑπιτροπὴ.

Ἐν ταύταις ἡ ὁρὴ μέθοδος εἶναι νὰ γίνῃ πρῶτον ἡ Πολιτικὴ Διακομματικὴ Ἑπιτροπὴ ἡ ὁποία νὰ χορῆσῃ τὴν γραμμὴν τῆς πορείας, καὶ ἐπὶ τῆς γραμμῆς αὐτῆς οἱ ἑκπαιδευτικοὶ συνεργάσονται νὰ στρίψουν τὸ ἔργον των. Θὰ ἐπρόκειτο ὅπως ἀποτελέσῃ πᾶνγμα τῆς σημερινῆς διμύλιας ἡ κοινῆς διεπίστασις τῆς ἀπειροσύνης ἀνάγκης καταρτισμοῦ τῆς Διακομματικῆς αὐτῆς Ἑπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν ἡ Ἀντιπολίτευσις, ἀδιαφοροῦσα ἐν ἡ μεταρρυθμίσεις ἡδύνατο ν' ἀποτελέσῃ ἐκτελεστικὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀδιαφοροῦμένη μόνον διὰ τὸ ἔργον τῆς εκπαιδευτικῆς ἀναγκῆς, εἶχε τὴν προμεθοσίωσιν νὰ προτείνῃ εἰς τὴν Βουλὴν. (Χειροκροτήματα.) Καὶ ἔβλε νὰ ἐπιβῇ ἐν, με εὐνοϊκῇ συνέσει τῆς Ἑπιτροπῆς, με τὴν φθόνην ἑργασίας της, με τὴν ἐπικουρίαν ὅλων τῶν πρώτων εκπαιδευτικῶν δυνάμεων τῆς Χώρας, θὰ ἔχουν συνένους τὸν κῆν αὐτῶν καταστατικῶν χάρτην, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ αἰσιοδοκῶμεν ὅχι μόνον τὴν εκπαιδευτικὴν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐθνικὴν μας Ἀναγέννησιν. (Παρατεταμένα χειροκροτήματα.)

Οἱ Νόμοι ὅμως, ἀπαιτῶται φύλοι, ἀποτελοῦν δυνατότητας τὰς ὁποίας οἱ θεήτοροι πραγματικοὶ οὐνοὶ. Καὶ ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τῆς Παιδείας θὰ εἶναι Νόμος. Οἱ διδασκαλοὶ θὰ τοῦ δώσουν ζωὴν, θὰ τὸν πραγματοποιήσουν. Ἄλλα σήμερα οἱ διδασκαλοὶ ἔχουν χάσει τὸ βάρος των, εὐρίσκονται εἰς κατάσταση ἡθικῆς κοπώσεως, αἰσθάνονται ὅτι ἔχουν παραμεσθῇ εἰς τὸ περιθώριον τῆς ζωῆς. Καὶ πρέπει νὰ ἐμφυθῇ ὅχι μόνον ἡ πνευματικὴ, ἀλλὰ καὶ ἡ ὥλη, ἡ ἡθικὴ, ἡ κοινωνικὴ θέσις των. Πρέπει νὰ αἰσθανθῶν ὅτι ἡ Παιδεία θεωρεῖται πρώτη ὑπόθεσις τοῦ ἔθνους. Τότε, παραρμμένοι καὶ οἱ ἴσκι ἀπὸ αἰσιοδοξίαν καὶ αὐτοπεποίθησιν, κατεχόμενοι ἀπὸ τὸ αἰσθημα τῆς ἑθνικῆς καὶ τῆς Ἀποστολῆς, θὰ δύνησθαι νὰ ἐμπνεύσουν (ἠρτῆν φρόνημα καὶ εἰς τὴν Νέαν Γενεάν. Ἰσχύουν κατ' ἐξοχὴν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν οἱ λόγοι τοῦ Φέουστου :

«Θὰ σὺς θαυμάσωμε μοιροῦδες καὶ παιδιὰ,
ὅν εἶναι τέτοια ἡ ἐπιθυμίᾶ σας.
Μὰ κομμὶ δὲν ὄ' ἀγγίξετε καρδίᾳ,
ὅν ὁ λόγος δὲν βγαίη ἀπὸ τὴν καρδίᾳ σας.»

Μὲ αἰσιοδοξίαν προσδοκίαν διὰ τὸ μέλλον, σὺς ἐκφράζω τὰς ἐγκαρδίας εὐχαριστίας μου. (Παρατεταμένα χειροκροτήματα.)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ε. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΥ -

(ΑΝΤΙΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΗΝ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
1957 - 1958)

θαυμάσια τὰ χίμη τῆς τῆς προχθευῆς ἀνακοίνωσιν
 τῆς ἡ Διοκυνθὸς τῆς Ὀμοσπονδίας τῶν Γκιουρτζάν-τῶν
 Μίσις ἔκταδόντων. Αὐτοῦ ἐκείνῃ νὰ προτείνῃ ἡ ἑται-
 ροσύνη παιδείας τὸν ἀριθμητικὸν περιορισμὸν τῶν
 κυριακῶν Γυμνασίων ἀνωτέρου τύπου ἀπὸ τετρακό-
 βια τόσα εἰς 250; Ἐστὶν κινδυνώμεν νὰ ἴδωμεν ἀραιο-
 μὴν τὰς γάλακτας τῶν γεγραμμένων νέων τὸν κάτοχοι
 ἡδὺ ὡς παρασκευῆς ἀξίας γυμνασιακοῦ ἀπογευρίου,
 τυρρίαν καὶ ἑτοῦ εἰς τὸ κρεῖνόν ἔχειν, ξεκοκκαγι-
 ζοῦν εἰς τὰ καλὴν καὶ εἰς τὰ φροντιστήρια τὸ μι-
 κρὸ πατρικὸ χιρῆς καὶ τὴν προῖκα τῆς ἀδελφῆς,
 διὰ νὰ γίνων διότι ἐπαισθημονὴ καὶ ἀνδρωπία τοῦ
 κατὰ κόσμον, καὶ αἰὸς κροῖδαν εἰς μαγαζὶ τὰς
 παντασιωμακὰς διῆς, φασανίζον τὸν δόξαρον
 φορητὴν ἐν ἐπαισίᾳ τῶν δαΐκαρμων ^{ἐκ τοῦ πλεον} δεοῖσαν εἰς
 τὸν κροκεὸν προῦπαγομενόν, δύνει-γραμμά-
 διῶν εἰς δυνάμειν πρὶν νὰ ἐπαισθίονται εἰς τὸ γα-
 τανὸ χαριονδαίει πὺν τοῦς ἐξιδρυθεῖς..... Τὸ
 «Γυμνάσιον», τὸ «Γυμνάσιον», τοῖζεν ἡ ἀνακοίνω-
 σις τῆς Ὀμοσπονδίας, ἔδωκε τὴν ἑξῆς. Δι' αὐτὴν καὶ
 ἐπληθύνθησαν τὰ Γυμνάσια καὶ τὰ Γυμνασιακὰ παραρ-
 τήματα ^{κατὰ} τὰ γυμνασια ἑνὶ ὡς ἡ ἄμφος τοῦ διαγέφυγ
 μεῖ ἀνίστοιχον, γραμμά, αἰδῶσαν τῶν Μιζῶν τῆς Ὀμο-
 σπονδίας καὶ τῆς ἑταῖρας καὶ ἡδονῆς δυνάμενός τῆς. Τῆτος

ὅτι οὐ δύναται ὁ θεὸς τῶν γυναικῶν σωθῆναι
 καὶ φυλάξαι ὑμᾶς τὰ ὅσα ἡμεῖς μετὰ ὑμᾶς καὶ ἔχειν ὑ-
 πόμνηστον νεκρίστον. Φύγετε! Αὐτοδίκους τὰ
 ἔργα τῶν διαμνησθέντων καὶ τὰ ἐκτελέσαντες ἔξο-
 θύ τῶν φρενῶν ἐκταλίνετε τὴν ὑποψίαν. Τὰ
 ὀρθογώνια καὶ ἀντικείμενα γὰρ καὶ τὴν ἐκδοχὴν ἀπὸ
 μετῴτης μὲν καὶ ὀλίγας ἀποδείξεις ἀπὸ τῶν καὶ
 τὴν ὑποψίαν τὰ ἀπὸ τῶν καὶ μετῴτης ἔχειν ὡς
 ἐπὶ τῶν — π.χ. ὁ Νίκης Ἀγέλαος γέννηται ὡς
 τὸ δικονόμικον καὶ τὴν τὴν ἀποδείξει καὶ τῶν
 καὶ ἀντικείμεν τῶν Θεοῦ ὅσον!

[illegible]

Φεστιβάλ Αθηνών Αυγούστου 1957
Συμμετοχή Μαρίας Κάλλας

Γράμμα ευχαριστίας ἀπὸ τῆς
Κ/ρ. Αρχιεπισκοπῆς τῶν Η.Θ.Α
για δωρεὰ βιβλίων

14 Σεπρ. 1957

GREEK ARCHDIOCESE OF NORTH AND SOUTH AMERICA
DEPARTMENT OF EDUCATION AND GREEK LETTERS
NEW YORK, N. Y.

Φεβρουαρίου 14, 1957

Πρός τήν Α.Ε. τόν *Υπουργόν
Κον Κον Κωνσταντίνον Τσάτσον,
Προεδρία Κυβερνήσεως
Είς *Αθήνας - *Ελλάδος.

*Εξοχώτατε,

Αί ὑφ' ἡμῶς ἀρμόδιοι ὑπηρεσίαι μᾶς ἀπέστειλαν τῇ ἐν-
τολῇ Σας θαυμασιᾶς ὄντως *Ελληνικᾶς ἐκδόσεως, ὥς καί ἄλλα κατ' ἐξοχήν
ἐνδιαφέροντα ἐποπτικᾶ μέσα, πρὸς τόν σκοπὸν ὅπως ὠρῶμεν ταῦτα ἐκ
μέρους τῆς *Ελληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ *Ἱδρύματα τῆς *Γερῆς *Αργι-
ἐπισκοπῆς καί εἰς τὰ *Ελληνικὰ Σχολεῖα τῶν Κοινοτήτων, ἐπ' εὐκαιρίᾳ
*Εβδομάδος τῶν *Ελληνικῶν Γραμμάτων καί Τύπου.

*Ἡ χειρονομία Σας αὕτη μᾶς συνεκίνησε βαθύτατα, ἡμῆ-
νεύθη δέ ὑπὸ πάντων ἐνταῦθα ὡς μία ἐκδήλ. ἐνδειξίς τοῦ ἐνδιαφέροντος
τῆς Γεντερείρας ὑπὲρ τῆς *Ἐκκλησίας καί τῆς *Ομογενείας καί ἐξετιμῆθη
ὡς μία θερμὴ ἐνίσχυσις τῶν *Ἐκπαιδευτικῶν μας προσπαθειῶν.

Αἱ ἐκδόσεις αὗται, αἵτινες ἐπεδόθησαν ἐγκαίρως εἰς
τὴν ἐν τῇ *ἐργ' Ἀρχιεπισκοπῇ διεύθυνσιν τῆς Παιδείας καί τῶν *Ἑλλη-
νικῶν Γραμμάτων, ἐξετέθησαν καταλλήλως κατὰ τὴν εἰδικὴν συγκέντρωσιν
πρὸς τιμὴν τοῦ *Ἑλληνικοῦ Τύπου καί προεκάλεσαν, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ζω-
ρὸν τὸ ἐνδιαφέρον ὄλων καί τὸν θαυμασμόν μας διὰ τῆς λαμπρᾶς ἐπιδόσε-
ως ἐν τῇ Γεντερείρᾳ εἰς τὸν τομέα τῶν πνευματικῶν καί πολιτικῶν ἔργων
καί εἰδικῶς τῶν *Ἐκδόσεων.

Διὰ τὴν χειρονομίαν Σας ταύτην αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκη
νὰ Σας ἐκφράσω τῆς πλέον θερμῆς εὐχαριστίας. Εὐχαριστίας ἐπίσης θερ-
μᾶς καί εἰλικρινεῖς ἀφείλομεν εἰς τὸν *Εξοχώτατον Κύριον Πρόεδρον τῆς
Κυβερνήσεως, εἰς Σας προσωπικῶς, ὡς καί εἰς τὸς λοιπούς ἐν τῇ Κιβ-
νήσει συνεργάτας Σας, διὰ τὰ μεστὰ νοημάτων ὀφηλῶν μηνύματα, ὅτινα
ἀπεστέλλησαν ἡμῖν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ *Ἑορτασμοῦ τῆς *Εβδομάδος τῶν *Ἑλλη-
νικῶν Γραμμάτων καί Τύπου. Πάντα τὰ μηνύματα ταῦτα ἔτυχον εὐρείας κυ-
κλοφορίας καί ἐξετιμῆθησαν, εἴμεθα βέβαιοι, δεδόντως ὑπὸ πάντων. -

*Ἐπὶ τοῦτοίς δέ διατελούμεν,
Μετὰ βαθύτατης ἐκτιμῆσεως
Διάπυρος Βοχέτης πρὸς Κύριον

T.S.

T.Y. IO. Ἀμερικῆς - Μιχαήλ

Ἀπάντηση στὸν Παναγιώτη Μπρασιώτη
 ποὺ τοῦ ἔστειλε τὰ Προκτικὰ τοῦ
 Συνεδρίου τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ
 Ποιτισμοῦ καὶ τοῦ Πρωτοκλικό σου
 γόφου

Περὶπου: Σκοπὸς τῆς ἐκφερτικῆς
 εἶναι νὰ χαράξῃ ἐκπαιδευτικὴ
 ποιητικὴ βασισμένη ἐπὶ παράδοσι
 τοῦ ἑλληνικοῦ ποιτισμοῦ καὶ τῆς
 Χριστιανικῆς ὁρατικῆς

*Αθήναι τῇ *Ιουνίου 1957

Κύριον
Παναγιώτην Ἰππαρατιστήν
Τακτικόν Καθηγητήν τοῦ Πανεπιστημίου
Ε ν τ α Ὑ θ α

Σῆς εὐχαριστῇ θερμότατα διὰ τὰ δεικνολογώτατα πρακτικὰ τοῦ Συνεδρίου τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ καὶ ἐξ ἑοῦ θερμῶς οὕς εὐχαριστῇ διὰ τὸν βαθυστόχαστον Πρυτανικόν οὗς λόγον. Λυποῦμαι διότι δὲν κατεβῆθῃ νὰ συναντηθῶμεν κατ' αὐτὰς προσωπικῶς. Ἀλλὰ οὐδὲν κακὸν αἰγίς καλοῦ. Ἡ ματαίωσις τῆς προσωπικῆς μας συναντήσεως οὕς ἔδωκε τὴν ἀφορμὴν νὰ μοῦ γράψετε μίαν ἐπιστολὴν μὲ οὐσιαστικὸν περιεχόμενον ἢ ὅποια μοῦ ἐπιβάλλει καὶ μίαν ἀνάλογον ἀπάντησιν.

*Επειδὴ βλέπω ὅτι καὶ ὑμεῖς διακατέχεσθε ἀπὸ ἀνησυχίας τινὰς διὰ τὴν καταβαλλομένην εἰς τὸν τόμει τῆς Παιδείας προσπάθειαν τῆς Κυβερνήσεως δύναμαι νὰ οὕς παρῶμαι τὴν κατηγορηματικὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὅχι μόνον διὰ νὰ εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸ ρῆμα τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ καὶ διότι ἀνεξαρτήτως τούτου, πιστεύει εἰς τὰ ἰδεῶν εἰς τὰ ὅποια καὶ ὑμεῖς πιστεύετε, ὅα χαρδὴν τὸ ἐκπαιδευτικὸν τῆς πρόγραμμα ἀπαρσάλευτως ἐντός τῶν καλίστων τῶν μεγάλων παραδόσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ καὶ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας. Ἡ διὰ τὰ κλασσικὰ ἔργματα μέριμνα εἶναι ἀπόλυτος καὶ εἰλικρινῆς καὶ σκοπὸς τῆς εἶναι ἡ Κλασσικὴ Παιδεία νὰ ἐξυψωθῇ, ἐνῶ σήμερον ἐδρίσκειται ἐν πλήρη παρακμῇ καὶ νὰ καταστῇ βίωμα, ἐνῶ σήμερον παραμένει νεκρὸν γράμμα καὶ στεῖρα λογοκοπία. Ὁδωμένος δὲ εἶναι ἐπὶ τούτου καὶ ἡ γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς παρ' ὅλα τὰ ἀντιθέτα τὰ ὅποια πολλοὶ διαδίδουν.

*Ἡ παρούσα Κυβέρνησις, ἡ ἀντιμετωπίσασα ἐπιτυχῶς τὰ συνεργασθέντα μετὰ τῆς Ἀγκρᾶς Ἀριστερῶς κόμμα, ἀποτελεῖ τὸν ἀσφαλῆ θεματοφύλακα τῶν Ἑθνικῶν παραδόσεων καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς οὐδὲνα νὰ ἐκφράσῃ περὶ αὐτοῦ ἀμφιβολίας. Ἀλλὰ ἀκριβῶς διότι ἔχει τὴν εὐθύνην αὐτῆς τῆς Ἑθνικῆς πολιτικῆς δὲν τῆς ἐπιτρέπεται νὰ ἀφίσῃ ἀνεξέταστον τὸ θέμα τῆς προσαρμογῆς τῆς Παιδείας πρὸς τὰς κοινωνικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἀνάγκας τῆς συγκυρόντος Ἑλληνικῆς ζωῆς, προσαρμογῆς, ἀνεῖς τῆς ὁποίας διαταρσάσσεται ἐπικινδύνως ἡ ἰσορροπία τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου δημιουργοῦνται κοινωνικῶς χῆσματα τὰ ὅποια ἐκμεταλλεύονται οἱ ἐχθροὶ τοῦ ἔθνους. Εἶναι πράγματι λυπηρὸν ὅτι αὐτὸν τὸν κίνδυνον δὲν ἑρπύττιον νὰ τὸν ἀντιμετωπίσουν ἐπὶ

σειράν ολοκλήρων ἔτων οἱ διὰ λόγους ἀγνώστους ἡ ἔως καὶ γνωστούς εἰς ὅτις μόνον σήμερον δευπνισθέντες ἀπὸ τὸν Πή-
δυμον. Ἡ ἔθνικοφροσύνη καὶ ἡ πίστις εἰς τὰ ἰδεώδη εἶναι
νοήματα μὲ οὐσιαστικὸν περιεχόμενον τὰ ὅποια ζητοῦν ἀντι-
κειμενικὰς πραγματοποιήσεις καὶ τὰ ὅποια δὲν ἀπηρετοῦνται
μὲ τὴν ἀπράξιν καὶ τὴν ἀδράνειαν.

Στοιχειώδης σωφροσύνη θὰ ἐπέβαλεν ἕκαστος νὰ ἀνα-
μελῇ τὰ πορίσματα τῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὁρισθείσης Ἐπι-
τροπῆς τὰ ὅποια καὶ πρόκειται νὰ ἀποτελέσουν τὴν βῆσιν τῶν
συζητήσεων τῆς Διακομματικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς.
Διότι μόνον ἐν ὅφει αὐτῶν θὰ ἡδύναντο σοβαρῶς νὰ διατυπώ-
θωὺν κρίσεις καὶ ἐπικρίσεις.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ θὰ ἐπεθύμουν νὰ οἶς ἐπιστημῶν
καὶ κατὰ ἄλλο. Ἐάν, παρ' ὅλην τὴν σταθερὰν τοποθέτησιν τῆς
παρούσης Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἐθνικώφρονα παράταξιν, ὁπάρουν
ἀντιρρήσεις διὰ τὸ ἔργον ἢ καὶ τὴν συγκρότησιν τῆς ὑπ' αὐτῆς
ὁρισθείσης Ἐπιτροπῆς, πᾶς Ἕλλην πολίτης καὶ προπαντὸς πᾶς
πνευματικὸς ἀνθρώπος, πᾶς πανεπιστημιακὸς διδάσκαλος θὰ εἶναι
ἐλευθερος νὰ διατυπώσῃ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν κειμένων νόμων
τὰς ἀντιρρήσεις καὶ τὰς ἐπικρίσεις του. Ἐάν, ὅμως, πᾶν ἄτο-
μον, ὡς ἄτομον, δικαιούται νὰ ἀντιδρῇ δι' ὅλην τὴν νομίμων
μέσων κατὰ μὴδὲς κυβερνητικῆς ἀποφάσεως, δὲν νοεῖται, ὅτε
εἶναι κατὰ νόμον παραδεκτὴ ἡ ἀντίδρασις ἢ προερχομένη ἀπὸ
τμήματα τοῦ Κρατικοῦ Ὑποκειμένου, ὡς τοιαῦτα, ἢ ἀπὸ νομικὰ
πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου τελούντα ποικιλοτρόπως ἐν ἐξαρτήσει
πρὸς τὸ κράτος. Ἡ πνευματικὴ ἐλευθερία παρέχεται εἰς ὅλας
τὰς ἄτομα καὶ εἶναι ἀπεριόριστος. Εἰς τὰς δημοσίας ἀπηρεσίας
δὲν παρέχεται ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐπικρίνειν τὴν Κυβέρνησιν.

Δὲν εἶναι παραδεκτὴ μία τοιαύτη ἀντιδικία πρὸς τὴν
Κυβέρνησιν ὅτε θὰν προέρχεται ἀπὸ τὸ ἔθνικόν Πανεπιστή-
μιον τὸ ὅποιον ἐπὶ τόσα ἔτη δὲν ἠθέλησε νὰ ταρᾷ καὶ δι' εἰς
κρίσιμους περιστάσεις τὰ ὅσα τῆς κολυμβήθρας καὶ ταρᾶσσε-
ται μόνον σήμερον, τὴν στιγμήν κατὰ τὴν ὅποιαν ἐφίσταται
εἰς τὴν ἀρχὴν μία Κυβέρνησις ἀναμφισβητήτου ἐθνικοφροσύνης

Πάντως ἡ Κυβέρνησις, ἔχουσα πλῆρη ἐπίγνωσιν τοῦ
χρέους τῆς ἐναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὁ ὅποιος τὴν ἐξέλεξεν
διὰ νὰ ἐφορμήσῃ τὴν πολιτικὴν τῆς, θὰ συνεχίσῃ κατὰ τὸν τρό-
πον κατὰ τὸν ὅποιον αὕτη κρίνει πρόσφορον τὴν ἀρξαμένην προ-
σπάθειάν τῆς πρὸς ἐξύψωσιν τῆς παιδείας χωρὶς νὰ ἐπηρεασθῇ
ἀπὸ τούτων θορυβῶν καὶ χωρὶς νὰ ὀρρωδῇ πρὸ τῶν ἀντιδράσεων,
βεβαία ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα εἰς τὸ ὅποιον θὰ ὀδηγήσῃ ἡ προσπά-
θεια αὕτη, ἥδη κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς φάσιν θὰ ἀποτελέσῃ τὴν
πλέον ἀποστομωτικὴν ἀπάντησιν εἰς τοὺς σήμερον μεμφόμενους
αὐτὴν χωρὶς νὰ ἔχουν καμμίαν ἀπολύτως συγκεκριμένην αἰτίαν
νὰ προβάλλουν.

Καίτοι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ λογοδοτῇ μόνον πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ πρὸς τὸν λαόν, ἐν τούτοις, ἠθέλησα, ὡς ἄτομον, νὰ οἶς παράσχω αὐτὰς τὰς πληροφορίες διὰ νὰ δυνηθῇτε νὰ διασκεδάσετε τὰς τυχόν ἀνησυχίας σας καὶ διὰ νὰ μὴν τυχόν ἐπηρεασθῇτε καλοπροαίρετως ἀπὸ γνώμας, τῶν ὁποίων τὰ ἐλατήρια δὲν εἶναι πάντοτε ἀσχετα πρὸς θέματα προσωπικῆς φιλοτιμίας καὶ προσωπικῆς τοποθετήσεως. Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως προσωπικῶς, φίλε κ. Καθηγητᾶ, εἶμαι βέβαιος ὅτι ὑμεῖς ἀντιμετωπίζετε τὸ ὅλον ζήτημα μὲ ὀφῆλᾶ καὶ ἀντικειμενικὰ κριτήρια, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν γνώρισμα τῆς ὑμετέρας ἐξεχούσης πνευματικῆς προσωπικότητος καὶ τῆς ὀφελῆς ἐπιστήμης εἰς τὴν ὁποίαν μὲ τοιαύτας ἐπιδόσεις ἀπὸ ἐτῶν διακονεῖτε.

29 Απρ. 1956

2 Μα.ου 1956 εφ

Υπουργός Προεδρίας Κυβερνήσεως

ΠΟΤΟΣ ΛΗΓ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ ΕΞΟΔΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΟΥ

Ομνία (τρίτη φορά που μίλησε)

1- 1945

2- 1949

Ἀνδμέσα στὰ πλήθη τῶν Ἑθνῶν ποὺ ἐμφανίζονται καὶ ἐξαφανίζονται, στὴ ροὴ τοῦ χρόνου, λίγα εἶναι ἀκεῖνα στὰ ὁποῖα ἡ μοῖρα ἀνέθεσε τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν πορεία τῆς ἱστορίας. Μὲ καὶ ἀνδμέσα στὰ λίγα αὐτὰ, ἀκόμη λιγότερα εἶναι τὰ ἱστορικὰ Ἑθνη, τὰ ὁποῖα ἀναδέχθηκαν τὴν ἀποστολὴ νὰ προμαχοῦν γιὰ τὰ ὑψηλότερα ἰδανικὰ ποὺ θεμελιώνουν τοὺς πολιτισμοὺς καὶ ἐνσαρκώνουν τὴν εὐγένεια τοῦ ἀνθρώπινου γένους τὴν πολιτικὴ καὶ τὴν ἠθικὴ ἐλευθερία, τὴν κοινωνικὴ καὶ τὴν ἀτομικὴ δικαιοσύνη.

Ἀναρωτιέμαι ὅμως, ἂν μέσα καὶ σὲ αὐτὰ τὰ εὐαριθμα Ἑθνη, ὑπάρχει ἄλλο Ἑθνος κανένα, ἐκτός ἀπὸ τὸ Ἑλληνικόν, ποὺ τούτῃ τὴν ἱερὰν ἀποστολὴ τὴν ἐκπληρῶνει, μὲ τίς μοιραῖες ἀπὸ τῆ φύση τῶν πραγμάτων διακοπές, ἐπὶ 25 σχεδόν αἰῶνες.

Τοποθετημένο στὸ πῶς κρίσιμο σταυροδρόμῳ ἱστορικῶν ρευμάτων, ἀντὶ νὰ συνθλιβῇ ἀπὸ τὴν εὐαριθμία του, ἀντὶ νὰ διαλυθῇ ἀπὸ τίς ἀντίρροπες πιέσεις, κατέρθῃ νὰ στερεώσῃ μέσα στὸ

χρόνο τῇ φυσιογνωμίᾳ του, νὰ συγκεντρώσῃ μέσα στοὺς ἀγῶνες τῆς δυνάμεις του, γιὰ νὰ γίνῃ ὁ πλαστοργὸς τοῦ δημιουργικώτερου πολιτισμοῦ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Εὐρώπης, ὁ ὑπέρτατος νομοθέτης στὸ χῶρο τοῦ πνεύματος.

Οἱ φιλοθεάμονες τῶν πρόσκαιρων καὶ τῶν ἐπικάιρων μπορεῖ νὰ μὴ συλλαμβάνουν τὴν κυρίαρχη τοῦτη θέση τοῦ Ἑλληνικοῦ παρὰγοντος, τὴν ποὺ οἱ θόρυβοι τῆς μηχανῆς καὶ οἱ ἐκθαμβωτικοὶ θόρυβοι τῶν τεχνικῶν ἐπιτευγμάτων, ἐμποδίζουν νὰ διαλαβῇ ἡ ἀϊδίου οὐσία, αὐτὴ ποὺ ἀμετακίνητη στηρίζει τὰ θεμέλια καὶ ἀποφασίζει γιὰ τὸ ὕψος τοῦ οἰκοδομήματος. Ἄλλὰ ὅσοι, πετώντας ψηλότερα, βλέπουν σὺν τοὺς δε-
τοὺς καὶ σὺν τοὺς ἱέρακες βαθύτερα καὶ ἀκριβέστερα, αὐτοί, ὅχι μόνο ἀντικρύζουν καὶ σήμερα τὴν Ἑλλάδα ὀλοζώντανη στὸν ὕψος τῆς θῆκας, ἐκεῖ ποὺ οἱ πολλοὶ τὴν ἀγνοοῦνε, ἀλλὰ καὶ σὲ τοῦτη τὴν ἀπειλητικὴ καμπὴ τῶν καιρῶν, αἰσθάνονται παρὰ ποτε τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκη τῆς

φωτεινῆς της παρουσίας.

*Εμεῖς πρό παντός, πού στό πείσμα τόσων βιολογικῶν δυναμῶσεων, μένουμε κατὰ τήν ψυχὴ καί κατὰ τό πνεῦμα, οἱ κληρονόμοι τῆς δυσβάστακτης αὐτῆς κληρονομίας, ἔχομε χρέος, ὅχι μόνο μέσῳ τῶν ξεχωριστῶν μας ἀτόμων, ἀλλά καί ὡς ἐθνική ὁλότητα, νά ζοῦμε τοῦτο τό μεγάλο νόημα τῆς ἀποστολῆς μας. Πρέπει νά τό ζοῦμε ὅχι μόνο μέ τήν ἄκρη τῆς γλώσσας μας καί μέ τυποποιημένες φράσεις, ἀλλά ὅρα μέ τήν ὅρα, σάν πρῶτο καί κύριο στοιχεῖο τῆς προσωπικῆς μας ζωῆς, σάν ἓνα κομμάτι τῆς σαρκὸς μας.

*Αγαπητοί φίλοι,

Γι'αὐτό τό λόγο βρισκόμαστε, σήμερα ἐδῶ.

Κάθε θρησκεία ἔχει τοὺς ναοὺς της, ὅπου ὁ πιστός, σέ μίαν ὅρα ἀπόλυτης συλλογῆς, μετράει τόν ἑαυτό του καί τὰ ἔργα του στό μέτρο τῆς αἰωνιότητος. Κάθε ἐθνική πίστη ἔχει καί αὐτή τὰ δικά της τεμένη, ὅπου ὁ πιστός ἀναδιπλώνεται μεσ'τό παρελθόν του, γιὰ νά βρῇ τή θέση

του μεσ'τό παρόν καί τήν πορεία του μέσα στο μέλλον. Τριῶν χιλιῶν ἐτῶν ἀθλήματα ἔχουν συσσωρεύσει στόν στενόν Ἑλληνικό χῶρο τόπους ἱερούς τόπους, ὅσους ἄλλος λαός κανένας δέν κατέχει. Δέν ἔρω ὅμως ἄν δύναμεθα σέ αὐτούς νά ὑπάρχει ἄλλος τόπος πού νά περικλείνη καθολικότερα καί ἐντελέστερα ἀπό τοῦτον τά σύμβολα τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Ἐδῶ τοῦ καθενός ἡ μνήμη διεγείρεται ἀθέλητα γιά νά ἀντικρύσῃ, πειθαρχημένες σέ μιᾶ δέσμη, ὅλες τίς δυνάμεις τῆς Ἑλληνικῆς ἀρετῆς. Ἐδῶ, μόλις συγκεντρώσεις τήν ψυχή σου, ξαναβρίσκεις μέσα σου ὁλόθρες, στό πείσμα τῶν ἀντιφατικῶν λεπτομερειῶν, τίς ὑπατες ἰδέες στίς ὁποῖες ἀφιερῶθηκε ἡ σκέψη καί ἡ δύναμις τῶν Ἑλλήνων.

Ἐδῶ ἀναπνέεις Ἑλλάδα, σκέπτεσαι Ἑλλάδα, διδάσκουσαι Ἑλλάδα καί σάν ἀπό τήν Ἑλλάδα τήν ἴδια χειραγωγεῖσαι, μεσ'ἀπό τό ὁρμό τόν εὐθός καί τόν ἀνάντη, πρὸς τόν ὁρμό, τόν ἀμετακίνητο στόχο.

Βεχάστε , γιδ μιδ στιγμή, τίς ύλικές
μορφές που βλέπετε γύρω σας. Τά έρειπωμένα
αυτά τείχη δέν περιβάλλουν πιδ μόνο τό Μεσο-
λόγγι, περιβάλλουν τήν 'Ελλάδα ολόκληρη. Τό
Μεσολόγγι έχει γίνει μιδ συμπυκνωμένη 'Ελλά-
δα σέ ότι "έχει ήθικώτερο καί ύψηλότερο. Δέν
βρίσκεται μονάχα έδω στόν όρατό τοῦτο χῶρο.
Βρίσκεται παντοῦ όπου ή 'Ελληνική άρετή φανε-
ρώνεται. Είμαστε καί έμείς οί "Ελληνες οί ση-
μερινοί, 'Ελεύθεροι Πολιορκημένοι.

Καθός έτοι τή στόχαση άνωφώνεται τοῦτος
ό χῶρος, ένα χῶρο ίδεατό, όπου συγχωνεύονται
καί συμβολίζουνται όλα τά άθλήματα τοῦ 'Ελληνι-
κού γένους, άκούγονται καί ήχοῦν έντός μας
βγαλμένοι μέσα άπό τοῦ καθενός μας τήν φυχή,
λόγοι προστακτικοί, λόγοι διδακτικοί, λόγοι
προφητικοί.

'Εκοῦμε, έδω, σέ κατανυκτική συλλογή
συγκεντρωμένοι, πρώτο τόν λόγο τής πίστewς,
τής θρησκευτικῆς καί τής έθνικῆς μας πίστewς,

τῆς ἀμετακίνητης καὶ τῆς ἀδιόφθορης, τὴν
ὀποιοῦτε ἢ βία μπόρεσε νὰ λυγίσῃ, οὔτε ὁ
ὁδὸς νὰ πλανέσῃ, οὔτε ὁ χρόνος νὰ μαράνῃ.

Ἀκοῦμε ἐδῶ τὸ λόγο τῆς καρτερίας καὶ
τῆς ὑπομονῆς, τὸ λόγο ποῦ διδάσκει πῶς χωρὶς
ἐπιμονῇ καὶ πολὺχρονη προσπάθεια δέν οἰκοδο-
μοῦνται οὔτε τῆς ὕλης οὔτε τοῦ πνεύματος τὰ
ἀριστουργήματα, καὶ οὔτε τῶν Ἑθνῶν τὰ μόνι-
μα κατορθώματα.

Ἀκοῦμε τὸν λόγο τοῦ Ἑλληνικοῦ μέτρου,
τὸν νόμο τῆς χρυσῆς τομῆς, τῆς μετριοπαθείας
καὶ τῆς σύνεσης καὶ τῆς πειθαρχίας τῶν παθῶν,
ποῦ ἐδήγησε πάντα, ὅχι μόνον τὸν Ἕλληνα σοφὸ,
ἀλλὰ καὶ τὸν Ἕλληνα ἥρωα, τὸν Ἕλληνα ταγὸ
μέσα στοὺς βασιδάλους τῆς ἀνηφορικῆς πορείας
των. Μπροστὰ στὸ λόγο αὐτό, πῶς ἤχοῦν οἱ
κύμβαλα ἀλλαλᾶζοντα, οἱ πατριωτισμοὶ τῶν κα-
πῆλων τοῦ πλήθους, τῶν ἀμέτρων, τῶν ἐξάλλων,
θλων ἐκείνων ποῦ δέν ἀγωνίζονται γιὰ τὸ τέρ-
μα, ἀλλὰ γιὰ τὰ χειροκροτήματα τῆς διαδρομῆς.

Ἀκοῦμε τὸν λόγο ποῦ μὲ τὴν πιδ οὐσια-

στική ἐλευθερία συνταξίασε τὴν ὑποταγὴν στὴν τάξιν τῆς ὁλότητος, τὴν ἀδελφικὴν συστράτευση τῶν διαφωνούντων κατὰ ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα σύμβολα στὰ ὅποια ὅλοι ὁμολογοῦν.

Ἀκοῦμε τὸν λόγον τῆς ἀνδρείας ἡ ὅποια οὐ φυσιοῦται καὶ οὐ περπερεύεται διότι προσφέρεται ἀπὸ ἀρετῆ καὶ ὄχι ἀπὸ οἷση, τῆς ἀνδρείας ποὺ τὸ ἀνένδυμο παιδί τῶν βουνῶν καὶ τῶν θαλασσῶν μας στίς ἐπιδάξεις ἐτοῦτες γύρω, στίς ἐπαλάξεις ὅλης τῆς Ἑλλάδος, τὴν προσφέρει παρὰ δαίμα, σεμνὸ καὶ ἀπέριττο, γιὰ ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς οἰκουμένης.

Ἀκοῦμε τὸν λόγον ὅλης τῆς ἐλληνικῆς ιστορίας, ὅσοι εἴμαστε προσκυνητὲς κατανυκτικοί, σὲ τοῦτο τὸν ἱερὸ χῆρο. Τῶν 3.000 ἐτῶν τὴν ἱστορίαν ἀκοῦμε.

Ἀπὸ τὰ ρημαγμένα του ταμπούρια, μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς, βλέπομε ἐκατὸ γενεὲς Ἑλλήνων νὰ συναλλάζουν στὸ βύζλισμα.

Ἐκατὸ γενεὲς χτυπήθηκαν μὲ πάντα πιδ πολυδριθμοὺς ἐχθροὺς, μὲ ἐχθροὺς ποικίλους

κατὰ τὴν ὄψιν καὶ τὸ ὄνομα, ὁμοίους ὅμως πάντα
κατὰ τὴν οὐσία. Γιατὶ ὅλοι ἦταν ἀντίμαχοι τῶν
συμβόλων καὶ τῶν ἰδεῶν ποὺ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἦταν
ταγμένοι οἱ Ἕλληνες νὰ ὑπερασπίσουν μέσα στοὺς
αἰῶνες. Τὴν ἱστορία ὅμως πρὸ παντός τῆς γενε-
ᾶς τοῦ 21, ἀκοῦμε σὲ τοῦτον τὸν χῶρο τὸν ἱερό,
τὴν ἱστορία τῆς γενεᾶς ποὺ ἔβγαλε ἀπὸ τὸν πολὺ
χρονο λήθαργο τὸς Γένος καὶ τὸ σφράγισε μὲ
τὴν ἀνεξίτηλη σφραγίδα της. Αὐτὴ μᾶς χάρισε
τὴ γῆ ποὺ κατοῦμε. Αὐτὴ μᾶς ἔβρισε τὸ ὁρῶ
ποὺ βαδίζουμε. Αὐτὴ μᾶς ἔδειξε κατὰ ποῖο δισέ-
ρι νὰ πορεύομαστε. Αὐτὴ, τίς αἰώνιες ἰδέες
ποὺ οἰοτρηλατήσανε τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορία,
τίς ἔχυσε μέσα σὲ νέες μορφές, τίς μορφές τοῦ
νέου κόσμου.

Κατὰ τοὺς ὁρισμούς τῆς γενεᾶς αὐτῆς πο-
ρευθήκαμε τώρα 130 χρόνια. Ὅ,τι καλὸ κάναμε
εἶναι ἐκπλήρωση τῶν ἐντολῶν της. Καὶ ἂν καὶ
σήμερα ἔρχεται ἡ γενεὰ ~~μυθολογική~~ δική μας, ἡ πέμπτη
ἀπὸ τοῦ 21, μὲ κάποια ὑπερήφανη ἱκανοποίηση

μπρός στα μνήματα αυτά των θανόντων ταγών μας είναι γιατί μπορεί με άναπαυμένη συνέλδηση να λογοδοτήσει για το έργο που συντελέσθηκε. Στα 130 χρόνια που πέρασαν, η χώρα σχεδόν τριπλασιάσθηκε σε πλοῦτό και σε πνευματική απόδοση. Στα 130 αυτά χρόνια πολλές φορές άμείρτησαν τα παιδιά των νεκρών αυτών, αλλά στις μεγάλες ώρες δεν λησμονήσαν τις έντολές τους. Δεν λησμονήσαν πρό παντός την όπέροχη έντολή πως αυτός μονάχα δέξεται να έχη ζωή και έλευθερία, που κάθε μέρα άγωνίζεται για να τις κατακτήσει. Μα και ή γενναή ή σημερινή ή γεννηή των παιδιών μας με τον τρόπο, που ταιριάζει με τους καιρούς, άγωνίζεται και αυτή τον ίδιο καλό άγώνα, στις ίδιες επάλξεις.

Ο χώρος που περιλαμβάνουν τα έρεισμένα αυτά τεύχη δεν λέγεται σήμερα πια Μεσολόγγι, λέγεται Κύπρος. Όρθιοι στα τεύχη αυτά τα συμβολικά για την έλευθερία της Κύπρου άγωνιζόμαστε. Με την όπομονή και την επιμονή και την πίστη των πρώτων έλευθέρων πολιορκημένων και

τῶν πέντε γενεῶν ποῦ πέρασαν ἀπὸ τὸ 1825, ἀγνο-
νιζῶμαστε καὶ ὅτ νικῶσαμε, ὅπως πάντα νικῶσα-
με, μὲ τῇ βοήθειᾳ τοῦ Θεοῦ, ποῦ μὲ τούτῃ τὴν
ἐντολὴν χαραγμένην στὸ μέτωπο μᾶς ἔσπειρε ἰδῶ
κάτω.

Ἔτσι στὸν καιρὸ μας ὅτ ὁλοκληρωθῇ ἀπὸ
τὸ Ἕθνος ἡ κατάκτηση κατ' ἔκτασιν τῆς ζωῆς
καὶ ὅτ συνεχισθῇ ἡ κατάκτησή της εἰς βᾶθος.
Στρατιῶτες τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς Ἀδελφωσύνης
καὶ τῆς δημιουργικῆς ἐργασίας ὅτ πληθύνουμε τῆς
ἡλικίας τὰ ἀγαθὰ γιὰ νὰ κατορθωθοῦν, μέσα στὴ
σχολή, καὶ μὲ ἀπερίσπαστην ἐπίδοση, τὰ ἔργα
τοῦ πνεύματος.

Μὲ αὐτὸν ἔρθουν πάλι δέσονται χρόνοι, ὅπου
ὅτ πρέπει μὲ τῇ βίᾳ νὰ πολεμηθῇ ἡ βία, γιὰ νὰ
διαφυλαχθῇ ἡ ἑρμὴ παρακαταθήκη τῶν Ἑλληνικῶν
ἰδεῶν, τῶν ἰδεῶν ποῦ στηρίζουν τὸν ἐλεύθερο
κόσμο καὶ δημιουργοῦν τὸν ἐλεύθερο ἄνθρωπο,
τότε, τὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἐγγόνια μας, ἐλεύθεροι
πολιορκημένοι καὶ αὐτοί, ὅτ ξαναθυμηθοῦν τὴν
παλὴν τέχνην τῶν πατέρων καὶ ὅτ τηρήσουν πιστὰ

τῆς ἐντολῆς τοῦς.

Ἄλλὰ σὲ τοῦτην τὴν ὅρα τῆς πανελληνίας χαρᾶς, σὲ τοῦτη τὴν Ἑθνικὴ ἀγάπη, ἃς ἀφήσωμε νὰ πληρώσῃ ἡ ἐλπίδα τὴν ψυχὴν μας. Ὡς τὴν πληρῶσῃ ἡ εὐχὴ πῶς σιγὰ-σιγὰ θὰ ἀνεβοῦμε τὴν βιβλικὴν κληματα τοῦ Ἰανῶβ, ὅλοι ἐμεῖς μαζί, τὰ βασανισμένα πλάσματα τοῦ Θεοῦ, καθαροὶ ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινο ρῖπος, καὶ ἀφοσιωμένοι γιὰ πάντα σὺν μεγάλους λόγους τῶν προγόνων καὶ στὰ ρήματα τοῦ Παναγίου.

Τότε ἡ σκοπὸς ποὺ τὰ μνῆματα αὐτὰ σκεπάζουν θὰ ριγῇ, θὰ γεμίσῃ ζωὴ καὶ φῶς καὶ θὰ γνωρίσῃ τὴν ἀμοιβὴν τῆς ὑπερτάτης Θυσίας.

[6.14]

Τα κράτη-μέλη του ΝΑΤΟ θεωρούν άξιους με την παρ' ημών έκκληση διαπραγμάτευσης πολιτικής έτσι των καταπολεμών, στρατιάζοντων εις την επίσημο του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου και τα περιλαμβανόμενα διαδοχικά.

Πορτογάλη, Δανία, Τουρκία, Ήνωμένοι Πολιτείες Αμερικής, Ήνωμένοι Βασιλείον, Καναδάς.
Έπί πλέον, και έτεροι χώροι, μη ανήκοντα εις τόν ΝΑΤΟ, ως ή Σοβιετική Ένωση, ακολουθούν παρομοίαν πολιτικήν.

Ματὰ τῆς
Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Τετυπωμένος

ται, διότι προσφέρεται από άρετή και όχι από σίγη, της ανδρείας σου το ανάμνημα παιδί των θουρών και των θωρακισμών μας, στις έπάλξεις έτοιμης

γύρω, στις επάλξεις όλης της Ελλάδας, την προσφέρει επί αιώνος παραδείγμα σθένος και άπαιρτο, σε όλους τους λαούς της οikumene. Άκούτε

τους λαούς της οικουμένης. Ακούμε τον λόγο όλης της ελληνικής ιστορίας, όσοι είμαστε εδώ προσκυνητές καταικτικώς, σ' αυτό τον ιερό χώρο.

Τὸν 3.000 ἔτων τὴν ἱστορία ἀκούμε.
 ὁ Ἀπὸν στὰ ρημασμένα αὐτὰ τομ-
 πόρια, μὲ τὰ μάτια τῆς φύξης, βλέ-
 πουμε ἐκπὸ γαλῆς Ἑλλᾶς καὶ συλ-

αλλάζουν στο βύθισμα. Έκαστο γένος χτυπήθηκαν πάντα με πιο πολυάριθμους εχθρούς, με εχθρούς ποικίλους

κατὰ τῆς ὁφειλῆς καὶ κατὰ τὸ ὄνομα, ὁμοίους ὅμως πάντα κατὰ τῆς οὐσίας. Γιατὶ ὅλοι ἦσαν ἀντίμαχοι τῶν συμβούλων καὶ τῶν ἱερέων, πρὸς ὅποιο τὸ θεῖον

«Τὴν ἱστορία δοῦμα πρὸ παντός τῆς

γενιάς που 21, άκουσε σε τούτον τον χώρο, τον ήπιο, την ιστορία της γενιάς που έβγαλε από τον παλύνχρονο λάσπη το Γένος και το σφράγισε με

την ανέλιξη της. Αυτή
μας χάρισε τη γη που πατούμε. Αυτή
μας χάρισε το δρόμο που βαδίζουμε.

Αυτή μάς έδειξε κατ' επανάληψη να ποικιλομοσστεί. Αυτή, τις αιώνιες ιδέες που διατηρηθήσανε την αρχαίαν ελληνικήν ιστορίαν, τις έκανε μέσα σε νέες

μορφές, τις μορφές του νέου κόσμου, τις μορφές του καιρού μας. Κατά τους όρισμούς της γενιάς αυτής πο-

ραυθήκαμε τώρα 130 χρόνια. "Ο,τι κα-
λὸ κάναμε ἀποτελεῖ ἐκπλήρωση τῶν ἐν-
τολῶν της. Καὶ ὅν καὶ σήμερα ἔρχε-
ται ὁ γυνὴ ὁ δὲ ἡμῶν ὁ πύμπτα

... από το 21, με κάποια υπερήφανη ικανοποίηση: μπρός στα μνημάτα αυτά των άλλων, είναι γιατί μπο-

εί με άναπαυμένη συνείδηση να λογοδοτήση για τὸ ἔργο ποὺ συντελέσθηκε.

"ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ"

Τη. 2/Μαΐου/1956

συνίχουε

«Στα 130 χρόνια που πέρασαν, η χώρα σχεδόν πολλαπλασιάστηκε σε έκταση, σε πλούτο και σε πνευματική ανάπτυξη. Στα 130 αυτά χρόνια πολλές φορές διαφύλαξαν τα παιδιά των νεκρών αυτών, αλλά στις μεγάλες ώρες δεν λησμονήσαν τις έντολές τους. Δεν λησμονήσαν ποτέ ποτέ την υπέροχη έντολή: πώς ούτως μονάχα έβγαινε να έχει ζωή και ελευθερία, που κάθε μέρα αγωνίζεται για να τις κατοικήσει. Μά και η γενιά η ταυρινή, η γενιά των παιδιών μας, με τον τρόπο που ταιριάζει στους καιρούς τους τωρινούς, αγωνίζεται και αυτή τον ίδιο καλό αγώνα, στις ίδιες έντολές.

«Ο χώρος που περιλαμβάνουν τα έρμυσιμένα αυτά πείλη δεν λήγεται σήμερα στα Μαραθώνι, λέγεται Κύπρος. Ορθοί στα πείλη αυτά τα συμβολικά, για την ελευθερία της Κύπρου αγωνιζόμενοι. Με την ύπνοση και την επιτροπή και την πίστη των πρώτων ελευθέρων πολιτισμένων και των πέντε γενιών που πέρασαν από το 1825, αγωνιζόμενοι και θα νικήσουν. Όλας πάντα νικήσουν, με τα δούρεα του Θεού, που με τούτη την έντολή χαραγμένη στο μέτωπο, μας έσπειρε έδώ κάτω.

«Έτσι στον κορμό μας θα ελευθερωθώ από το έθνος ή κατοκτηρί κατόκτησι της ζωής και θα συνεχισθώ ή κατοκτηρί της εις βάθος. Στρατιώτες της ελπίας και της εδύλακτου και της δημιουργικής εργασίας, θα πληθύνουμε της ύλης το αγαθό για να καρποδομήν, μέσα στη σχολή και με άπειροσπαστην έπιδοσι, τα έργα του πνεύματος. Μά και αν έρθουν πάλι διακυβή χρόνοι, όπου θα πρέπει με τη δύναμη του πολέμου ή έσο, για να διαφυλαχθώ ή έρω παρακαταθήκη των ελευθέρων έδων, των έδων που σπαρίζουν τον ελεύθερο κόσμο και δημιουργούν τον ελεύθερο έθνεσος, τότε, τα παιδιά και τα έγγονα μας, θαύραροι πολιτισμένοι και ούτοι, θα ζωντανέψουν την καλή τέχνη των πατέρων και θα τρέφουν πιστά τις υποθήκες και τις έντολές τους.

«Αλλά σε τούτον τον δρο της πατρίδας υπερκομίζεις σε τούτη την έθνική αγάπη, δε θέσουμε τους θλιβερούς δογματισμούς—και δε πληρώσει ή έλπίδα την ψυχή μας, “Άς την πληρώσει ή ελπί πώς ογδόν—ογδόν δε ανεβούμε την ειδική κλίμακα του “Ιακώβ, έλοι μαζί, τα δοσανόμενα πλάσματα του Θεού, καθόσοι από δε άνω έρχονται σίκοι και δόνημένοι για πάντα από τους διατάλτους λόγους του προγόνου και το αλόγητο μίσος του Παναγούδου.

«Τότε ή επάλλη, την έδωσαν τα νύφημα αυτά ανεβάζουν, θα οίγησιν, θα γεμίσουν ζωή και ελπί, και θα γνωρίσιν τότε την δικιά της υπερτάτης θυσίας.

A D D R E S S

Delivered by Mr. Constantine Testas
 Minister of the Prime Minister's Office
 on the occasion of
 the 75th Anniversary of the American School of Classical Studies
 at a reception held at the Gennadios Library
 on September 1, 1956

Men become free only when they know themselves. Nations become free, only through the knowledge of their history. But men and nations, along with self-knowledge, should acquire knowledge of man in general, -- knowledge of the history of mankind. Only then, can they, through comparison, exercise judgment, and thus gain from knowledge of the past their freedom for the future.

The knowledge, however, of history becomes a source of freedom, especially when it becomes knowledge of the ideas and principles, which are the concrete expression of freedom. History is not, and cannot be, a bare statement of facts. It always gives us the facts selected and illuminated by the light of an idea, the idea which governs us. All we can do is to see to it, that, when we write history, the ideas which govern us are universal and eternal. For this reason I believe that only free men and free peoples can possess a true historical science.

The nineteenth century knew to a high degree the liberating power of the past. I do not see that the twentieth century is neglecting it. Daily the historical horizon broadens. Myth yields its place to history. History continually grows longer. Man's experience of man becomes deeper. With passion man searches for himself in the past. He does this, not out of vanity, not from a naive intention of rescuing the past from the clutches of time, but from the need to capture the real essence of human life. History has become a great moral and spiritual obligation both of individuals and of nations to make better the present and to prepare the future. In this sense, it is natural, that those individuals and peoples should write and love history, who love liberty in all of its manifestations.

From such a company of peoples, the American nation, created, above all, by the passion for liberty, could not be absent. It is a nation of European culture which succeeded,

thanks to its geographical position, in freeing itself earlier than the European peoples from the bonds of the Middle Ages and thus founded the first modern democracy -- that form of government which assumes that man can and ought to be free, and that individual liberty can and should be the foundation of the state. When the American Founding Fathers were looking for the specific forms to give to their new constitution, they did not stop with the teachings of eighteenth-century French and English philosophy but wished to be back to the original sources. Among these sources Greek history held the first place. There they found lofty examples of democratic institutions and behaviour but above all the superior intellectual concepts concerning democracy. Thus, from the first, the young American confederation had close bonds with the ancient Greek world. And those bonds have remained living and strong, despite America's evolution into the greatest technical civilization of our era.

The School whose seventy-fifth anniversary we are celebrating today, the buildings which we see around us, the works which we shall admire the day after tomorrow, and the many other achievements which we shall not have the good fortune to see, -- these are the natural fruits of that old love of the Americans, especially the generation of the Founding Fathers, for the ancient Greek history and civilization.

Every European nation has its own way of understanding the essence of classical civilization, from which it draws the main elements of its own culture. And the Americans have their own way, and of this relatively few of us are fully aware. I am sure that this institution will make its own peculiar contribution to the interpretation of Greek civilization. This will become ever clearer through the very numerous special studies which the School accomplishes every year.

However, I believe that no work is more characteristic of the American spirit than the excavation of the ancient Athenian Agora by the American School. The descendants of those who created the first modern democracy are devout worshippers in the area where the greatest ancient democracy came to flower. After twenty-five centuries they are revealing us its form.

During the cruel years of the occupation, I was in the habit of taking a walk in the excavation area at sunset, and

then I would go and sit in front of the Church of the Holy Apostles and look about me, trying to draw courage and faith in man's fate from the surrounding ruins. I tried to imagine and reconstruct that world which then seemed more remote than ever, and to live the life which once illuminated all those stones. The great words which had once been spoken there, the great deeds which had been performed there, filled me with hope and faith. I was reminded again that nothing eternal is ever lost. I felt grateful to those men who gave their wisdom and their resources to uncover the sacred area from which, in time of great trials, men draw strength and faith.

I am no archeologist, nor do I know what the ancient Agora means for the archeologist. But for me the area is like a passage from a Platonic dialogue or from the Bible, it is something like a school and church together. And I am grateful beyond measure to those who brought to life that school and church, grateful for the time of foreign occupation of Greece, as well as for all times. I am grateful, above all, for the present critical time, in which our faith should be strengthened and become firm, as of the citizens who walked in the Agora, that man is politically free, and that no power or transient event can finally prevent him from claiming his political freedom.

The spade of the American archeologist is one more weapon at the disposal of the United States in the battle for freedom. It reveals to the contemporary world the cradle of democracy and reminds it of the great ideas of liberty and justice. It is a noble weapon in the unceasing struggle for liberty, of which the United States democracy bears the main burden and responsibility.

The work of this instrument will, I am sure, go on, with assistance from many quarters.

Twenty-five years from now, others will meet here to celebrate new scientific achievements, new conquests in history and truth.

May the world of that day be more worthy of appreciating and enjoying the fruit of the ancient spirit, vivified with the hands of the great scholars of America:

22 Νοεμβρίου 1956

R3

DBD

ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΥ - ΝΙΚ. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ - ΗΠΕΙΡΟΥ - ΝΗΣΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ 1956

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Ν. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗ

ΠΡΟ 45 χρόνων άρχισαν από τα χέρια των παλαιότερων δημοσιογράφων την εκπόνηση της δημοσιογραφικής συντακτικής

ΤΗΝ 22αν Νοεμβρίου 1956, εις τὰ Γραφεία τῆς Ἐνώσεως Συντακτῶν Ἀθηνῶν ἐγένετο ἡ ἐπίσημος τελετὴ τῆς εἰσδοχῆς εἰς τὴν Ἐνωσιν Συντακτῶν τῶν νεοεγγραφέντων μελῶν. Εἰς αὐτὴν παρέστησαν ὁ Ὑπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Κ. Τσάτσος, ὁ Γεν. Διευθυντὴς Τύπου κ. Ι. Μπέττος, τὰ Διοικ. Συμβούλια τῆς Ἐνώσεως καὶ τῶν παρ' αὐτῇ Ὁργανισμῶν, ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐνώσεως Συντακτῶν Πελοποννήσου καὶ πολλοὶ δημοσιογράφοι.

Κατὰ τὴν τελετὴν, ὁμιλήσαν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Συντακτῶν Ἀθηνῶν κ. Νικ. Κρανιωτάκης καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Κωνσταντῖνος Τσάτσος, τοὺς λόγους τῶν ὁποίων δημοσιεύομεν εἰς τὸ ἀνὰ χεῖρας φυλλάδιον, ὡς διδόντας συμπετυχωμένους τὰς ὑποθήκας, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὰς γενικὰς ἠθικὰς καὶ δεοντολογικὰς ἀρχὰς τῆς δημοσιογραφίας.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Ν. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗ

ΠΡΟ 45 χρόνων επήραμε από τα χέρια των παλαιότερων δημοσιογράφων την σκυτάλην της δημοσιογραφικής σκυταλοδρομίας, ή όποια ήρχισε κάποτε, αλλά δεν θά σταματήσει ποτέ. 'Η σκυτάλη αυτή δύνει είναι οβυσθή. Είναι ένας πυρσός, ό όποιος φωτίζει και καίει. Τώρα ήλθατε σεις να τον παραλάβετε από τα χέρια τά ιδικά μας. 'Ελπίζω, πιστεύω, προβλέπω και εύχομαι να γίνετε σεις καλύτεροι από ήμās. Και θά γίνετε. 'Η φαρέτρα σας είναι γεμάτη και ό θωρακισμός σας είναι πιο βαρύς από τον ήδικόν μας. Προσέξτε όμως. 'Η πείρα μάς λέγει, ότι περισσότερο από την επίδοσιν και την απόδοσιν άξίζει διά τον δημοσιογράφο μία άλλη άρετή άνωτέρα, τό ήθος. Πρέπει να φροντίζετε, ώστε όλοι να σάς έκτιμούν, όλοι

νά σᾶς ὑπολήπτῳνται, ὅλοι νά σᾶς σίβωνται, ἀλλά νά μή σᾶς φοβέται κανεῖς. Μόνον οἱ κακοὶ νά σᾶς φοβούνται. Εἶναι ἀπολύτως ἀπαράδεκτον νά ἀποτελεῇ ὁ δημοσιογράφος φόβητρον διὰ τὴν κοινωνίαν. Τούτωντιν, μὲ τὴν περαστίαν δύναμιν ποῦ ἔχετε εἰς τὰ χέρια σας πρέπει νά εἰσθε οἱ προστάται τῆς κοινωνίας καὶ νά εἰσθε δίδωται κάθε δικίς, κάθε κακοηθείας, κάθε ψεύδους. Ἡ γλῶσσα σας πρέπει νά εἶναι ἡ γλῶσσα τῆς ἀληθείας. Εἶναι ἐξευτελιστικὸν διὰ τὸν δημοσιογράφον καὶ εἶναι διὰ τὴν δημοσιογραφίαν ἀτιμωτικὸν καὶ ἀλέθριον νά φορεῖται ὁ δημοσιογράφος ψευδόμενος. Πρέπει νά τὴν ἐκτιμᾶτε, νά μὴ τὴν ὑποτιμᾶτε καὶ νά μὴ τὴν φοβεῖσθε τὴν ἀλήθειαν. Ἡ ἀλήθεια εἶναι κεφάλαιον. Τὸ ψεύδος εἶναι κίνδυνος. Ἡ ἀλήθεια εἶναι φίλος. Τὸ ψεύδος εἶναι ἐχθρός. Καθ' ὅλην τὴν μακρὰν σταδιοδρομίαν μου δὲν ἐγνώρισα κανένα καταστηματοῦρχον, ὁ ὁποῖος νά ἐπρόκοψε πωλῶν εἰς τὴν πελατεῖαν του ψεύτικα ἀντικείμενα καὶ παρασκευάσματα κατασκευασμένα ἀπὸ νοθευμένα ὑλικά. Ἐγνώρισα τούναντιον πολλούς, οἱ ὅποιοι ἐπρόκοψαν καὶ προκόβουν, ἀκριβῶς διότι πωλοῦν εἰς τὸν πελάτην των ὑλικά ἀγνά, ὅπως ἡ ἀλήθεια. Εἰς τὴν ἐποχὴν μας καὶ ἐπὶ τῶν ἱδικῶν μας ἡμερῶν ἡ δημοσιογραφικὴ ἀσκησης τοῦ ἐπαγγέλματος ἀκαλουθήσασα τὴν γενικὴν φερόν τείνει νά βιομηχανοποιηθῇ. Ἀλλὰ προσέξτε. Φυλαχθεῖτε. Ὅ,τι εἶναι πρόοδος, δὲν εἶναι πάντοτε καλόν. Ἀπὸ ὅ,τι εἶναι καὶ ἀπὸ ὅ,τι φαίνεται πρόοδος, πρέπει νά ἔχετε τὴν

ἱκανότητα καὶ τὴν θέλησιν νά ξεδιαλέγετε ὅ,τι εἶναι καλόν καὶ νά τὸ προσθέτετε εἰς ὅσα καλὰ ἔχετε συγκομίσει ἀπὸ τὸ παρελθόν.

Ἀγαπητοὶ φίλοι, ἡ βιομηχανοποίησις τῆς δημοσιογραφίας ἐνέκρωσε τὴν ἀμύλλαν εἰς τὸ ἐπάγγελμα, ἀλλοῦ μάλιστα περισσότερον ἴσως παρὰ ἐδῶ. Ἀπὸ αὐτὸ λοιπὸν τὸ κακὸν πρέπει νά προφυλαχθῇ πολὺ. Ἡ ἀμύλλα, εἶναι ἐκεῖνη, ποῦ ἀναδεικνύει τὸν δημοσιογράφον καὶ προάγει τὴν δημοσιογραφίαν. Ἡ ἀμύλλα πρέπει νά ἐπισπείλῃ καὶ νά ἐνταθῇ. Δὲν εἶναι ἄλλωστε ἡ ἀμύλλα σπαραγμός, οὔτε ἀνταγωνισμός καν. Πρέπει νά ἀσκήται μέσα εἰς τὰ πλαίσια, τὰ σύστηρά καὶ σαφῇ, τῆς συναδελφότητος. Πρέπει ἐπίσης νά ἔχετε προσωπικότητα καὶ πρέπει νά φροντίζετε, τὴν προσωπικότητα αὐτήν, νά τὴν τυνώνετε καὶ νά τὴν κόμειτε νά διαστελλεται διαρκῶς ἐναργέστερον ἀπὸ τὴν προσωπικότητα τῶν ἄλλων. Παντοῦ, ἀλλὰ εἰδικώτερον εἰς τὴν δημοσιογραφίαν, δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νά εἶναι καὶ εἷς κόκκος μέσα εἰς τὸν σωρόν.

Ἀγαπητοὶ μου φίλοι, ἐδῶ μέσα δὲν εἶναι σωματεῖον. Εἶναι καὶ. Εἰς τὸν ναὸν αὐτὸν πρεσβεύομεν καὶ πιστεύομεν ὅλας τὰς μεγάλους ἀρετὰς τοῦ πνεύματος καὶ τὰς γενικὰς ἀρχάς, αἱ ὅποιαι εἶναι γενικῶς παραδεχόμεναι ἀπὸ τὴν ἠθικὴν καὶ ἀπὸ τὸ δίκαιον. Εἰμαι βέβαιος, ὅτι θὰ συνταχθῇ καὶ σεις ὁλοφύχως μὲ αὐτὰς τὰς ἀρχάς, διότι, ἄλλωστε, ἐπειδὴ ἔχομεν τὴν βεβαιότητα ὅτι συντάσσετε μὲ αὐτάς, δι' αὐτὸ καὶ σᾶς ἐνεγράψαμεν.

Ἐδῶ δὲν εἰσέρχεται κανεὶς εὐκολα. Σεῖς, οἱ ὅποιοι εἰσθε δημοσιογράφοι προωθουμένοι, ὥριμοι, ἀξιόλογοι, γνωρίζετε καλὰ πόσον δύσκολα ἀνοίγει ἡ βαρεῖα αὕτη ἐξώθυρα τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας. Ἐν τούτοις, μᾶσα ἀπὸ τὴν θύραν αὐτὴν μὴ νομίζετε ὅτι ἐπικρατοῦν ἰδέαι καὶ διαθέσεις μισαλλοδοξίας. Τώρα ποῦ ἡ ἐξώθυρα ἦνοιξε, θὰ δεχθῶμεν ἐδῶ ὅλους τοὺς ἀληθινούς δημοσιογράφους, χωρὶς ἐξαιρέσιν. Πολλαὶ αἰτήσεις εὐρίσκονται ἤδη ὑπὸ μελέτην καὶ καθυστεροῦν ἀκόμη διὰ λόγους τεχνικούς. Αἱ αἰτήσεις αὗται θὰ κριθοῦν ταχέως. Θὰ δεχθῶμεν ὡσαύτως ὅλας τὰς αἰτήσεις, παντὸς πραγματικοῦ δημοσιογράφου, ὁ ὅποιος εὐρίσκεται ἔξω τῆς Ἑνώσεώς μας. Ἡ Μητέρα Ἑκῶσις καλεῖ ὅλα τὰ γνήσια τέκνα τῆς Ἀθηναϊκῆς δημοσιογραφίας νὰ συγκεντρωθοῦν ἐδῶ Προσέλθετε. Φιλοδοξοῦμεν νὰ κάμωμεν τὴν στέγην αὐτὴν κοινὴν στέγην ὅλων τῶν ὀρθοδόξων ἐπαγγελματιῶν συντακτῶν τῶν ἀθηναϊκῶν ἑφημερίδων. Δὲν θὰ μένουν ἔξω τῆς Ἑνώσεώς μας παρὰ μόνον ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι δὲν εἶναι ὀρθόδοξοι ἐπαγγελματίαι, ἢ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἔχουν λόγους νὰ μένουν ἀίρετικοί.

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, ἀγαπητοὶ μου φίλοι, νὰ ἐκφράσω τὰς ἐξαιρετικὰς μας εὐχαριστίας πρὸς τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα καὶ διανοούμενον, πρὸς τὸν ἐπιλεκτὸν πολιτικόν, τὸν Ὑπουργὸν Πραεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Τύπου κ. Κ. Τσάτσου, ὁ ὅποιος προσθέτει εἰς τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν τὴν αἰγλήν του καὶ μᾶς περιποιεῖ τιμὴν διὰ τῆς παρουσίας του.

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε ἐπίσης νὰ εὐχαριστήσω τὸν παλαιόν, δὲν θὰ εἶπω ἀπὸ πόσων ἔτῶν, φίλον μου, Γερικὸν Διευθυντὴν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τύπου κ. Ι. Μπέττον, ὁ ὅποιος παρίσταται ἐπίσης ἐδῶ.

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε ἐπίσης προσωπικῶς νὰ ἀποτείνω ἰδιαίτερον χαιρετισμὸν πρὸς ἕνα παλαιόν φίλον μου, παλαίμαχον συνασθητὴν εἰς μεγάλους δημοσιογραφικοὺς ἀγῶνας, ὁ ὅποιος εἶναι πάλιν μέλος τῆς Ἑνώσεώς μας. Πρόκειται διὰ τὸν κ. Παπαστρατηγάκη, ὁ ὅποιος δὲν εἰσέρχεται ἀλλὰ ἐπανέρχεται εἰς τὴν Ἑνωσὶν μας καὶ ἐπανευρίσκει ἐν αὐτῇ μίαν θέσιν, τὴν ὁποίαν ἐπαξίως κατεῖχεν. Εἶμαι τὸσον ἱκανοποιημένος σήμερον ὥστε θὰ ἦτο δυνατόν νὰ εἶπω ἐνὺν ἀπολύοις τὸν δοῦλον σου Δέσποτα». Ἀλλὰ δὲν θὰ τὸ εἶπω. Δὲν ἔχω καμίαν διάθεσιν καὶ δύναμιν νὰ μὲ ἀπολύσῃ ἀπὸ τῶρα ὁ Κύριος. Ἐχω τούνοιστον καὶ διαθέσιν καὶ δύναμιν νὰ συνεχίσω ὅλων τῶν ἐδῶν τοὺς ἀγῶνας, ἰδίως ὁμοῦ νὰ συνεχίσω μαζὺ σας τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν πληρεστίαν ἀνάδειξιν τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ, εἰς τὸ ὅποιοι θετεῦν ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ζωὴν.

Ἐκ μέρους τῶν παλαιῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς δώσω, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὅχι συνάδελφοι, ἕνα θερμόν, ἕνα ἐγκάρδιον ἀσπασμόν, διότι θὰ εἰσθε ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἕξῃς μαζὺ μας ἐδῶ.

τερα προβλήματα της σημερινής πολιτικής ζωής είναι η θέσις και λειτουργία του Τύπου, ως μία δύναμις, ή όποια προσδιορίζει την πορείαν των Πολιτειών. Το να λέγομεν, ότι υπάρχει μία κοινή γνώμη, ή όποια είναι τόσον ισχυρά, ώστε να μη επηρεάζεται αποφασιστικώς από τον ημερήσιον τύπον είναι φειδάκη. Την κοινήν γνώμην την δημιουργεί κατά μέγιστον ποσοστόν ο τύπος. Οί άνθρωποι επομένως, οί όποιοι κατέχουν τον τύπον είναι ήγήτορες της κοινής γνώμης, τούλάχιστον εξ ίσου ισχυροί με όλους εκείνους, οί όποιοι λογίζονται πολιτικώς ήγήτορες μιας χώρας. Μεγάλο είναι το εξ αυτού του γεγονότος προκύπτον πρόβλημα αυτό, επειδή όλη ή διάρθρωσις των πολιτειών έχει σχηματισθή με την προϋπόθεσιν, την ξεπερασμένη πλέον προϋπόθεσιν, ότι τρεις είναι αι έξουσίαι της Πολιτείας, και σήμερον, με την παρεμβολήν της τετάρτης εξουσίας, υπάρχει εις την σύλληψιν περί Πολιτείας, ή όποια εκφράζεται διά του Συντάγματος και των βασικών Νόμων όλων των Πολιτειών, υπάρχει έν είδος αντίφασσις με την πραγματικότητα. Και αυτή ή αντίφασσις, μεταξύ του λόγου που υπάρχει εις τα κείμενα και της ούτίας της δημοκρατίας, αυτή ή διάστασις αποτελεί ίσως την βαθύτεραν κρίσιν, από την όποιαν πάσχει ή Δημοκρατία. Δεν λέγομεν εις τα κείμενα, αυτό που λέγει ή πραγματικότητα. Η κοινή γνώμη δεν υπάρχει εις τα χέρια εκείνων που ρίχνουν το ασπρο ή το μαύρο κάθε τετραετίαν εις την ψηφοδόχον. Η κοινή γνώμη

είσθε σεις. Και σεις δεν είσθε ή ολόττης. Αυτό είναι το μεγαλύτερον πρόβλημα των Δημοκρατιών. Πώς θα λυθί το πρόβλημα αυτό, δεν είναι της ώρας αυτής. Όλα αυτά τα είπον διά να εξάρω την σημασίαν του λειτουργήματος, το όποιον άσκειτε. Τόσον μέγα είναι το λειτουργημα αυτό, ώστε ή Πολιτεία να είναι υποχρεωμένη να κατεβάη πάσαν προσπάθειαν το λειτουργημα αυτό να εκτελείται, όχι μόνον ελευθέρως, όπως ήξιουν οί προπάτορές μας, αλλά και κατά τρόπον δημιουργικών, διευκαλυνομένης της όλης εργασίας του δημοσιογράφου, εις όλας τας έκδηλώσεις της. Αύτός είναι και ο λόγος, ο όποιος μου επιβάλλει, όπως επέβαλε και εις τους προκατόχους μου, να φροντίσω, ώστε όσον το δυνατόν ή όργάνωσις του δημοσιογραφικού επαγγέλματος να καταστή άρτιωτέρα και πληρεστέρα. Και όφειλω χάριτας και εις τον Πράδρον της Ένώσεως και εις την Ένωσιν Συντακτών διότι, αντιλαμβανόμενοι από μιας ύψηλης σκοπιάς τον προορισμόν του δημοσιογραφικού επαγγέλματος, θέλουν να οργανώσουν το επάγγελμα αυτό έν Έλλάδι, κατά τρόπον ο όποιος θα έξυτηρητήση και τα καθ' έκαστα άτομα που άσκούν το επάγγελμα αυτό, αλλά και το έργον της δημοσιογραφίας έν τω συνόλω της. Η σκέψις, ή όποια πρέπει να πρωταεύση, είναι ή ακόλουθος: να δοθί εις τον δημοσιογράφον πρώτα-πρώτα ή ύλική βάση, ή όποια να του παρέχη μίαν άξιοπρεπή και άνετον ζωήν, ώστε να ήμπορή άπερίσπαστος να άσκη το

λατούργημά του. Ύστερα πρέπει να υπάρ-
 χη ένα είδος έλέγχου των προσώπων, τα
 όποια ασκούν αυτό το επάγγελμα, έλέγχου
 όμως, ο οποίος κατ' αρχήν δια να διατηρη-
 ται η ελευθερία του επαγγέλματος, δεν πρέ-
 πει να άσκηται από τās άλλας τρεις έξουσίας
 τής Πολιτείας, αλλά από αυτούς τους ίδιους
 τούς δημοσιογράφους. Καί αυτό το έργο το
 επιτελεί η Ένωσις Συντακτών, η ένωσις όλων
 εκείνων που ασκούν το καθ'αυτό έργο το
 δημοσιογράφου. Πρέπει εκείνοι, οι όποιοι ά-
 σκούν το έργο αυτό να ανταχθούν εις την
 ένότητα αυτήν, μίαν ένότητα, η όποια να
 τούς παρακολουθή, να τούς έλέγχει, να τούς
 προστατεύη καί να τούς υποβοηθή. Αυτό
 είναι το έργο τής Ένώσεως.

Όπως ήκούσατε καί προηγουμένως, φι-
 λοδοξία τής Ένώσεως είναι να καλύψη όλους
 τούς έχοντας αυτές τās προϋποθέσεις επαγ-
 γελματίας πραγματικούς δημοσιογράφους,
 να τούς καλύψη όλους καί να τούς παράσχη
 τά μέσα, τά όποια χρειάζονται δια να εκ-
 πληρώσουν καλύτερον καί πληρίστερον το
 έργο των. Εις αυτό το σημείον έχει χρέος η
 Πολιτεία να βοηθήση. Καί είμαι βέβαιος, ότι
 άσχήτως των προσώπων, που έρχονται καί
 παρέρχονται από τον θώκον που κατέχω
 εγώ σήμερα, δεν θα υπάρξη κανείς Ύπουρ-
 γός, ο οποίος να μην αισθανθή την υποχρέ-
 ωσιν, να βοηθήση αυτήν την προσπάθειαν, η
 όποια εκπηγάζει από τούς κόλπους των πα-
 λαιότερων καί αποβλέπει εις την ύποστηρι-
 ξιν των νεωτέρων δημοσιογράφων. Η Πολι-

τεία όμως θα σταματήσει εις αυτά τά τυπι-
 κά. Θά δημιουργήση τά πλαίσια, μέσα εις τά
 όποια ο δημοσιογραφικός πλέον κόσμος θα
 άναπτύξη καί θα εξυψώση εαυτόν. Καί οι μίν
 παλαιότεροι γνωρίζουν άριστα τó έργο των.
 Καί δεν άνήκει εις έμέ να καθορίσω ολανθήτο-
 τε δημοσιογραφικήν δεοντολογίαν ένωπίον
 των, οι δέ νεώτεροι ήκουσαν καί σήμερα
 από τον Πρόεδρον τής Ένώσεως τούς λό-
 γους, οι όποιοι έπρεπε να άκουσθούν καί οι
 όποιοι πράγματι ανταποκρίνονται προς τās
 υποχρεώσεις, τās όποιās έχει κάθε δημοσιο-
 γράφος, έφ' όσον θέλει να εκπληρώση τó έρ-
 γον του, αυτό το ύψλόν, τó υπεύθυνον καί
 βαρύ έργο, εις τó όποιον πράγματι δεν ύ-
 πάρχουν κυρώσεις νομikai καί σπαιώς οδη-
 γεί εις τó δικαστήριον, τó όποιον όμως έργο
 έχει κολλοσιαιας πολιτικός καί κοινωνικός
 συνεπείας. Ζώμεν, αγαπητοί φίλοι, δια να τά
 είπωμεν καθαρώτερα, εις ένα τόπον, όπου ρέ-
 πομεν εις εκείνο, τó όποιον πρώτοι ήμεις τó
 ονομάσαμε με την λέξιν συκοφαντία. Ζώμεν εις
 ένα τόπον, όπου ο κακός λόγος φαίνεται γλυ-
 κός. Εις ένα τόπον, όπου η κακότης άσκει
 κάποιαν γοητείαν. Είμεθα σκληροί μεταξύ μας
 καί άμελικοί. Έργον του δημοσιογράφου
 είναι, αυτήν την ροπήν, όποθενδήποτε έλκου-
 σαν την καταγωγήν τής, να την πειθαρχή-
 ση, κάτω από ώρισμένους ήθικούς νόμους,
 κάτω από ώρισμένους νόμους αξιοπρεπείας
 επαγγελματικής. Αυτό θα τον βοηθήση πά-
 ρα πολύ εις τó να γίνη ο φορέας αυτής τής
 τετάρτης έξουσίας, άξιος τής άποστολής του.

ΤΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΑΥΤΟ ΕΞΕΤΥ
ΠΩΘΗ ΔΙΑ ΛΟΓΓΑΡΙΣΜΟΝ ΤΗΣ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΠΕΛΟ
ΠΟΝΝΗΣΟΥ-ΗΠΕΙΡΟΥ-ΝΗΣΩΝ
ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΝ ΤΟΥ ΧΙΛΙΟΥ
ΣΤΟΥ ΕΝΝΕΑΚΟΣΙΟΥΤΟΥ ΠΕΝ
ΤΗΚΟΣΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΕΙΣ
ΤΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΑΔΕΛΦΩΝ
Π. ΣΥΝΑΔΙΝΟΥ ΕΝ ΠΑΤΡΑΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΑΥΤΟ ΕΞΕΤΥ
ΠΩΘΗ ΔΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΝ ΤΗΣ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΠΕΛΟ
ΠΟΝΝΗΣΟΥ - ΗΠΕΙΡΟΥ - ΝΗΣΩΝ
ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΝ ΤΟΥ ΧΙΛΙΟ
ΣΤΟΥ ΕΝΝΕΑΚΟΣΙΟΥΣΤΟΥ ΠΕΝ
ΤΗΚΟΣΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΕΙΣ
ΤΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΑΔΕΛΦΩΝ
Π. ΣΥΝΑΔΙΝΟΥ ΕΝ ΠΑΤΡΙΩΣ

13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1957

Ο Υπουργός της Προεδρίας της Κυβερνήσεως κ. Κ. Τσάτσος καταθέτων επί της σορού του Δημητρίου Παπαρράκη στέφανον ἐκ μέρους της Κυβερνήσεως, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Τὸ χθεσινόν ἄγγελμα τοῦ θανάτου τοῦ Δημητρίου Παπαρράκη, αἰφνίδιον καὶ ἀδόκητον, κανένα δὲν ἀφῆκε ἀσυγκίνητον.

Δὲν ὑπῆρξε βαθύτατον πλήγμα μόνον διὰ τοὺς οἰκείους του, τοὺς ὁποίους περιέβαλλε μέ ὑποδειγματικὴν στοργὴν καὶ ἀγάπην. Ἐρριφεν εἰς τὸ πένθος καὶ ὅλους τοὺς συνεργάτας του πολλοὶ τῶν ὁποίων τὸν ἐθεάρουν καὶ ὡς πνευματικὸν αὐτῶν πατέρα. Διότι ὑπῆρξε τῷ ὄντι πρωτεργάτης μιᾶς νέας δημοσιογραφικῆς σχολῆς καὶ πρότυπον γενναίου φρονος καὶ δικαίου ἐργοδότου.

Κατέθλιψε βαθύτατα καὶ τοὺς φίλους του, διότι ὑπῆρξε πάντοτε πιστὸς συμπαράστατης των εἰς τὰς δυσκόλους δι' αὐτοὺς στιγμὰς, πάντοτε φανατικὸς εἰς τὴν ὑποστήριξιν ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἔτιμα διὰ τῆς φιλίας του.

Δὲν διστάζω δὲ νὰ εἶπω ὅτι ἐλύπησεν εἰλικρινῶς καὶ τοὺς ἀντιπάλους του, διότι καὶ αὐτοί, καὶ εἰς τὰς ὥρας ἀκόμη τῆς διαφωνίας καὶ τῶν συγκρούσεων, ἀνεγνώριζον τὰ ψυχικὰ καὶ πνευματικὰ του χαρίσματα.

Τὸ βαθύ πλήγμα ἐκ τοῦ θανάτου του ἡσθάνθη καὶ ὁλόκληρος ἡ δημοσιογραφικὴ οἰκογένεια, ἔνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως. Διότι ὡς δημοσιογράφος ὁ Δημ. Παπαρράκης ὑπῆρξε δημιουργὸς. Διεμόρφωσε ἕνα νέον τύπον/τῆς δημοσίας γνώμης. Δηιόρυνε τὰ πλαίσια τῆς Ἑλληνικῆς ἐφημερίδος, τὴν ἐπλούτισε καὶ τὴν ἀνύψωσε. Κατέστησε δὲ τὸ κύριον δημοσιογραφικὸν του ὄργανον, τὸ "Βῆμα", μίαν ἐφημερίδα διὰ τὴν ὁποίαν θά ἡδύνατο νὰ ὑπερφηανεύεται ὁ τύπος οἰαοῦποτε χώρας τοῦ κόσμου.

Ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς δημοσιογραφικῆς οἰκογενείας, ὅλοι οἱ μετέχοντες τοῦ δημοσίου βίου τῆς χώρας συνησθάνθησαν τὸ βάρος τῆς ἀπώλειας του.

Ἀπὸ 40ετίας καὶ πλέον ὁ Δημήτριος Παπαρράκης εὐρίσκεται εἰς τὰς ἐπάλξεις ὅλων τῶν πολιτικῶν ἀγώνων. Τὸ ἀγωνιστικὸν πάθος τὸ ὁποῖον τὸν εἶχε φέρει ἐθελοντὴν εἰς τὰ Μακεδονικὰ πεδία, τὸν ἐνεφύχανε καὶ εἰς τοὺς πολιτικούς του ἀγῶνας, ἀφ' ἧς νέος

ἐκδόμῃ ἀφιερῶσθαι ὁλοκληρωτικῶς εἰς τὴν δημοσιογραφίαν.

Δὲν ἐπέστη σήμερον ἡ ἡμέρα διὰ νὰ ἐξιστορηθῇ ὁ ρόλος, ὁ πρωτεύων, τὸν ὁποῖον διεδραμάτισεν εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς τεταραγμένας Ἰοσητηρίδας, πρὸς προάσπισιν τῶν πολιτικῶν του πεποιθήσεων καὶ τῶν ἰδεῶν του.

Ἀλλὰ δὲν χρειάζεται ἡ ἀπόδοσις τοῦ χρόνου διὰ νὰ ὁμολογηθῇ ἡ μαχητικότης του, ἡ ἐπιτελικὴ ὀξυδέρκειά του εἰς τὴν ὁρᾷ νωοῖν τῶν ἀγάνων καὶ τὸ θάρρος του κατὰ τὴν διεξαγωγὴν των.

Δύναται ἐπίσης ἀπὸ τοῦδε νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ὑπῆρξε κατὰ κανόνα ὁ προασπιστὴς τῶν προοδευτικωτέρων ἀντιλήψεων καὶ ὅτι, κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων, ἐσυνειδητοποιεῖ ἐκ τῶν πρώτων τὴν στιγμήν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκάστοτε ἠρισμένοι ἀνταγωνισμοὶ εἶχον καύσει νὰ ἔχουν οὐσιαστικὸν περιεχόμενον καὶ ἐπεβάλλοντο δι' ὅλους νέαι τοποθετήσεις καὶ ἀναπροσαρμογαί, ὑπαγορευόμεναι ἀπὸ τὴν δύναμιν τὴν ἀμείλικτον τοῦ ἱστορικοῦ χρόνου καὶ ἀπὸ τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος.

Χάρις εἰς τὸ εὐρύτουτοινεῦμα δὲν ὑπῆρξε ποτέ παλαιός, ἀλλὰ πάντα νέος, πάντοτε σύγχρονος, πάντοτε ἀνανεωμένος συμφάνως πρὸς τὰς ἀπαγορεύσεις τῆς στιγμῆς.

Χάρις εἰς αὐτὴν τὴν ἀρετὴν κατάρθωσε νὰ διαδραματίσῃ ἓνα πολιτικὸν ρόλον σημαντικώτατον, ἀδιακτάτως, κατ' ὅλον αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα, ρόλον ὑπερβαίνοντα τὰ συνήθη πλαίσια τῆς δημοσιογραφικῆς λειτουργίας.

Ἡ αἰφνιδικὰ ἐξαφάνισις μιᾶς προσωπικότητος τοιαύτης ὀλκῆς εὐλόγως καὶ δικαίως συνεκίνησε τοὺς πάντας, ἀνεξαρτήτως προσωπικῶν σχέσεων καὶ πολιτικῶν πεποιθήσεων.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τιμῶσα τὸν ἄνδρα, τὴν δρᾶσιν του καὶ τὸ κύρος του κατέθεσεν ἐπὶ τῆς σοφοῦ του στέφανον δάφνης.

Λίαντα του ἡ μνήμη